

Ái Thương Nhất Cá Nhân

Contents

Ái Thương Nhất Cá Nhân	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5
4. Chương 4	8
5. Chương 5	10
6. Chương 6	12
7. Chương 7	15
8. Chương 8	17
9. Chương 9	19
10. Chương 10	22
11. Chương 11	24
12. Chương 12	27
13. Chương 13	29
14. Chương 14	32
15. Chương 15	33
16. Chương 16	36
17. Chương 17	38
18. Chương 18	40
19. Chương 19	42
20. Chương 20	44
21. Chương 21	47
22. Chương 22	51
23. Chương 23	53

Ái Thương Nhất Cá Nhân

Giới thiệu

Thể loại : đam mỹ ,phụ tử , hiện đại , H văn , niên hạ côngMột giám đốc công ty lớn tên là Trương Hạo, chỉ là một ngư

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ai-thuong-nhat-ca-nhan>

1. Chương 1

Ta là Trương Tư Khải,sinh ra trong một gia đình cũng coi như là giàu có.Cha ta là nhân viên cao cấp của một công ty lớn,theo như ta nhớ,hầu hết sức bận rộn,cha ta luôn luôn về nhà vào lúc khuya,mà ngay cả ngày lễ hoặc sinh nhật của ta cũng vậy.Cho nên nói trong trí nhớ tuổi thơ của ta,cha vẫn là một cái bóng mờ nhạt.

Có lẽ bởi vì như vậy,ta so với hài tử cùng tuổi muốn trưởng thành sớm hơn.Khi các bạn cùng lứa tuổi vẫn là những đứa trẻ nghịch ngợm thì ta đã ngồi vào máy vi tính của cha mà chơi cổ phiếu kiếm tiền tiêu vặt rồi đấy—Không có sai,từ nhỏ ta đã là một đứa trẻ thông minh,đó cũng là mọi người xung quanh hay nói vậy.

Có thể trong mắt người khác,ta và mẹ là những người hạnh phúc nhất.Mượn mẹ ta mà nói đi,có một người chồng anh tuấn lại kiếm tiền giỏi không phải là mơ ước của bao nhiêu nữ nhân sao?.Huống chi,người nam nhân này lại có một công việc làm người ta thêm muốn.Mỗi ngày ,còn có thể về nhà đúng giờ,chưa bao giờ ở bên ngoài lãng nhăng với nữ nhân khác,giống như bạch mã hoàng tử vậy,chạy đi đâu để tìm?.

Nhưng mà chỉ có ta mới hiểu,mẹ tuyệt không một chút hạnh phúc.Cho dù khi đó ta cũng không hiểu được hạnh phúc là gì,chính là ta hiểu mẹ ta không sung sướng gì.Cha ta là một người đàn ông tốt,nhưng không phải là một người chồng tốt.Cha ta nhớ kỷ ngày Noel mua quà cho ta , nhớ kỷ ngày lễ tình nhân mua hoa hồng cho mẹ ta,thế nhưng hẳn chưa bao giờ nhớ ngày sinh nhật của ta và mẹ.Hẳn có khả năng cho mẹ ta tất cả mọi thứ ,nhưng duy nhất một thứ sẽ không cho đó chính là tình yêu.

Trong trí nhớ của ta,mẹ ta luôn luôn rất cô đơn.Nàng chung quy là một người ngồi bên cửa sổ nhìn ra bên ngoài,có khi thỉnh thoảng ngồi ở đấy cả ngày,ngay cả cơm cũng không ăn.Mỗi lần như vậy Trương tẩu người giúp việc sẽ bảo ta đi khuyên mẹ ta ăn một chút gì đó.

Loại tình huống này vẫn luôn luôn diễn ra cho đến năm ta tám tuổi,sau đó...mẹ ta thay đổi.Nàng không bao giờ giống như trước mà ngồi gần người ra nữa,cả ngày không có làm gì,mà trái ngược hoàn toàn,mẹ trở lên thích ra ngoài,hơn nữa ở bên ngoài gần gũi suốt cả ngày,thỉnh thoảng về sớm hơn so với cha ta một chút.

Mỗi lần như thế,Trương tẩu lại thở dài,sau đó tới bảo ta đi khuyên mẹ không cần về nhà trễ như vậy.

“Như vậy không tốt sao?”.ta có chút kỳ quặc hỏi nàng: “Ta cảm thấy như vậy mẹ sẽ rất vui a”.

Trương tẩu liếc ta một cái rồi lắc đầu : “Người thì biết cái gì,nữ nhân có thể về nhà trễ như vậy sao?”.

“Có thể,dem cha ra so sánh với mẹ thì cha trở về muộn hơn a”.

“Vậy cũng không đúng,cha của ngươi là nam nhân,nam nhân có thể về muộn một chút,nữ nhân sẽ phải ở nhà lo việc gia đình, giúp chồng dạy con cái mới đúng”.

“Có thể làm cho mẹ bây giờ rất vui a”.

“Đứa ngốc này,mẹ ngươi bây giờ thì vui vẻ,mấy ngày nữa liền mất hứng đấy”.Trương tẩu muốn nói lại thôi,cuối cùng chỉ lắc đầu rồi thôi không nói gì nữa.

Kỳ thực khi ấy,ta vẫn mơ hồ nghĩ tới điều gì,nhất định là rất bình thường phát triển rồi,tiểu hài tử cũng không phải cái gì cũng hiểu được.Chẳng qua là ta cũng không muốn đi gần gần mẹ mình.Mỗi người đều có quyền lựa chọn một cuộc sống mình thích,cha ta cũng vậy,mẹ ta cũng vậy thì đương nhiên ta cũng vậy.

Loại tình huống này giằng co nửa năm,vẫn là mẫu thân không kiên nhẫn,bất quá là trong nửa năm này cha ta cái gì cũng không cảm thấy.Chịu đựng dày vò chỉ có mẹ của ta.

Rốt cuộc,cha ta hiếm hoi lắm mới tám giờ về nhà ăn cơm,mẹ trên bàn ăn đưa ra chuyện li hôn.

Đến bây giờ ta còn nhớ rõ cha ta lúc ấy biểu tình kinh ngạc đến mức nào.

“Vì sao muốn li dị, ta có gì không đúng sao?”.

Với lối suy nghĩ của cha ta,có lẽ chỉ có thể nghĩ tới chuyện này thôi.

“Không,ngươi không có gì sai là ta không đúng”.

“Vậy tại sao phải ly hôn,ta sẽ không để ý ngươi đã làm chuyện gì”.

“Đúng,trừ lần đó ra,ta muốn ngươi không cần quan tâm tới ta”.

Nhìn qua cha ta một chút cũng không theo kịp lối suy nghĩ của mẹ,ở công ty hẳn là tinh anh cao cấp,khi cùng mẹ ta nói chuyện lại có vẻ thấp phận vụng về.

Cho nên ta ở bên cạnh không thể không nhắc nhở hẳn : “Cha,mẹ nói ngươi tuyệt đối không quan tâm đến cảm thụ của nàng”.

Cha ta giống như bình tĩnh ngộ xoay đầu lại: “Ta như thế nào lại không quan tâm đến cảm nhận của người chứ? Ta mỗi ngày đều cố gắng làm việc không phải muốn tốt cho người cùng Tiểu Khải sao? Chẳng lẽ đối với người cuộc sống bây giờ vẫn chưa hài lòng?”.

“Hài lòng?”. mẹ ta kéo dài âm thanh, : “Ha ha

~ ta hẳn phải cảm thấy hài lòng ? quả thực là chuyện nực cười” Thanh âm của nàng bởi vì kích động trở nên gay gắt : “Không sai, ta rất vừa lòng, cực kỳ vừa lòng, vừa lòng đến mức ta ở bên ngoài ngoài tình, chồng của ta cũng không biết!! Ta cho người biết, đừng tỏ ra thông minh, ta cuối cùng đã biết rồi! Nếu không phải người cuồng công việc thì nhất định là đồng tính luyến ái!!”.

“Đồng tính luyến ái, đồng tính luyến ái”.

Ta cũng thương xót cha, thoát nhìn như sợ hãi, bởi vì hắn giật mình đứng lên, chỉ vào mẹ ta nửa buổi không nói lên được một lời nào, qua nửa ngày nửa mới dùng hết sức lực nói lắp ba lắp bắp : “Người nói vậy, ta thế nào lại là đồng tính luyến ái... người... người”.

“Ta nghĩ chúng ta không còn gì để nói nữa rồi, luật sư của ta sẽ đem đơn ly hôn đưa cho người. Tiểu Khải”. Mẹ chuyển hướng sang tôi: “Đi cùng với ta, cha người căn bản là không có khả năng chăm sóc cho người, cùng mẹ đi khỏi căn nhà lạnh lẽo này, có được không?”.

Ta do dự một chút, nhìn mẹ. Đề nghị này đối với ta mà nói có một chút hấp dẫn, chính là cha ta bên kia...

“Đừng nhìn hắn, hắn căn bản không để ý đến ý nghĩ của chúng ta, người lớn như vậy rồi hắn có khi nào nhớ ngày sinh nhật của người không, chỉ sợ người bao nhiêu tuổi hắn cũng không biết. Loại cha không có trách nhiệm này, có hay không căn bản cũng không có vấn đề gì, người như hắn căn bản không xứng cho người gọi hắn là cha”.

Ta nghĩ mẹ ta chắc nhầm rồi, ta căn bản không cần cha quan tâm ngày sinh của ta. Ta có lẽ quên mất nói cho mọi người một chút, ta không có bạn bè, đương nhiên vì ta không cần bạn bè, bọn chúng và ta đều là những đứa trẻ, nhưng ta coi thường bọn chúng, bọn chúng cái gì cũng không hiểu, ta chỉ thích những người so với ta mạnh hơn mà thôi. Bất quá người như vậy ta vẫn chưa gặp được.

“Thực xin lỗi, ta không cố ý. Tiểu Khải... ta không xứng là một người cha, nhưng về sau ta nhất định sẽ làm một người cha tốt, Lê Anh, cầu xin người đừng có rời khỏi ta có được không”. Âm thanh của cha ta nghe thực bất lực, thật là, một đại nam nhân, như thế nào lại như thế này. Ta bất mãn nhìn hắn một cái, chính là cái nhìn tại lúc đó liền quyết định cuộc sống sau này của ta. Đây là điều ta một ngàn vạn lần cũng không ngờ được.

Hết chương 1

2. Chương 2

Sau này ta nhớ tới, kỳ thực tại ngày trước ta không có hảo hảo xem qua cha ta, nguyên nhân rất đơn giản, hắn trở về tại thời điểm ta đã ngủ rồi, mà thời điểm hắn rời đi ta cũng là thời gian ta chưa rời khỏi giường. Cho nên, trước kia, ta đối với hình ảnh của cha chủ yếu là qua những bức ảnh chụp cha không nhiều lắm ở trong nhà. Ta hiểu nói như vậy sẽ có rất nhiều người cho rằng thực sự rất khoa trương, nhưng có một số việc đúng là như vậy, cho dù người cho là khoa trương cũng không có sử dụng. Trên thế giới này, cuộc sống của những người bình thường luôn luôn không thể tưởng tượng ra được.

Tóm lại, ngày đó ta nhìn thấy biểu tình của cha, không biết tại sao giật mình, liền nói với mẹ là ta muốn ở lại. Kỳ thực lại nói tiếp, mẹ ta so với cha ta vẫn nhiều hơn, nhất định thời gian nàng và ta sống cùng nhau tương đối dài, cho nên mẹ chỉ có chút giật mình nhìn ta một cái sẽ không phản đối nữa, bởi vì nàng hiểu rõ, ta quyết định chuyện gì, trừ khi ta nguyện ý bằng không chẳng có ai có thể thay đổi được quyết định của ta.

Mẹ lúc ấy do dự nói : “Nếu như người đã khẳng định muốn như vậy, nhưng Tiểu Khải, người phải hiểu rõ a ”.

“Ta biết rồi, không cần nói nữa. Người đi đi”. Ta hướng phía mẹ ta mà gật đầu.

Mẹ ta vẫn rất lo lắng cho ta,dặn dò đi dặn dò lại : “Đây là số điện thoại của ta,nếu người thay đổi chủ ý liền gọi ngay cho ta,mẹ lúc nào cũng hoan nghênh người,Tiểu Khải”.

Ta nhả mặt : “Ta biết rồi,người yên tâm”.

Mắt ta liếc quá chỗ ngồi của nam nhân đang ngây ngốc kia,thay cha ta hướng phía mẹ ta mà tạm biệt: “Mẹ,có rảnh rồi thì hoan nghênh người quay trở lại chơi”.

.....

“Cha,người không định ăn một chút gì sao?.Tuy rằng đã nguội hết cả rồi,chính là vẫn ăn thật ngon a”.

Nghe được lời của ta,cha ta có chút ngơ ngác,từ ghế trên ngẩng đầu nhìn ta.Thoạt nhìn như chọi đũa kích không nhỏ,mắt của cha ta thoạt nhìn thấy hồng hồng,nhất định là rất muốn khóc.

“Cho người một đề nghị,nếu người muốn khóc thì cứ khóc đi,toilet ở bên kia,sau khi khóc xong quay về đây ăn cơm.Nếu không nửa đêm đói bụng cũng không ai quản người”.Ta ngồi ở bàn ăn ăn rất nhiều đại tước,cái này là khoai tây hấp cách thủy với thịt bò chính là rất ngon——trừ bỏ có phần hơi nguội ở ngoài.

Ta nhìn cha giống như cái xác không hồn ,đi vào toilet ,20 phút sau lại kéo cơ thể đi ra.Sau đó cùng ta ăn bữa tối đã nguội hết cả rồi.

“Tiểu Khải,ta có phải rất không xứng là một người cha ,là một người chồng không? ”.Ta nghĩ cha ta nhất định đã quên ta bây giờ còn không đến chín tuổi,mà bắt đầu cùng ta thảo luận về vấn đề “xứng” này.Không có biện pháp,chỉ có thể nói may mắn là ta không giống với những đứa trẻ bình thường.

“Người nếu như nhất định muốn nghe lời nói thật,ta cho người biết cũng được.Người thật sự không xứng là một người cha và một người chồng”.

“Thật vậy ư?”.Cha ta đáng thương như vậy hỏi ta: “Chính là như thế,ta không phải...Chính là...”.Cha ta gấp đến độ xuất mồ hôi trán,chính là chính là nói không lên lời nào cả.Ta đồng tình với hấn mà gật đầu.

“Người chính là chẳng biết chúng ta muốn những gì,người chỉ nghĩ là cố gắng làm cho chúng ta cơm áo không lo là được rồi sao?”.

“Là như vậy”.Cha ta gắng sức gật đầu.

Ta cười ra thành tiếng : “Cha,người chẳng lẽ chưa nghe nói qua câu : nữ nhân phải dùng thời gian đến bồi tiếp mới được.Quên đi,ta nói người cũng không hiểu,ta đi ngủ trước,người cứ từ từ mà nghĩ”.

Thật là một bản nam nhân,thật không muốn hiểu,nam nhân như vậy lại là tinh anh của công ty,không làm đầy chứ!.

Ta vẫn đều là ngủ một mình,cho nên mẹ ta rồi đi với ta mà nói cũng không tạo thành ảnh hưởng lớn gì.Chỉ có điều cha ta thì không như vậy.Ngủ thẳng đến nửa đêm,ta bị một cái gì đó đè lên thật mạnh mà tỉnh giấc,dĩ nhiên là cha ta,hắn ở bên cạnh ta ngủ say,một cánh tay còn đánh vào lưng của ta,còn lại là xâm chiếm quá nửa chiếc giường,hắn không nghĩ tới,ta là một đứa trẻ ,trọng lượng của hấn ta chịu sao nổi?.

Ta dùng sức muốn đem hấn đẩy ra,chính là lúc này cho thấy trẻ con và người lớn khác nhau.Sức của ta không đủ để đẩy hấn ra chỉ có thể nhìn bản nam nhân bên cạnh mà tức giận.

Ngay tại lúc ta dùng “miêu nhãn tử quang”(*) ước chừng nhìn hấn 10 phút,hấn cuối cùng đã tỉnh,chỉ có điều nguyên nhân không phải là “miêu nhãn tử quang” của ta mà bởi vì ta giật chăn trên người hấn khiến hấn lạnh mà tỉnh.

(*) không biết nghĩa của nó , ai biết thì comm chỉ cho ta,theo ta nghĩ nó như kiểu trừng mắt ấy.

Cha ta dụi dụi mắt: “Tiểu Khải,người thế nào mà còn chưa ngủ a,khuya lắm rồi mai còn phải đến trường ni!”.

Ta đã muốn tức đến không biết nói gì cho phải : “Cha,ta không có thói quen ngủ cùng người khác,người về phòng người ngủ là được rồi,đừng chiếm chỗ ta”.

“Ừ?.Quấy rầy đến giấc ngủ của người phải không?.Thực xin lỗi Tiểu Khải”.

Ta kéo chăn, chờ hần rồi đi, nhưng mà hần vẫn không nhúc nhích. Hai người chúng ta, ta nhìn nhìn người, người nhìn nhìn ta, giằng co rất lâu, cha ta cuối cùng cũng mở miệng nói : “Cái này.....Cái kia.....”.

Khẩu khí do dự như thế, nhất định là chuyện không tốt lành gì.

Quả nhiên, kế tiếp hần tiếp tục nói : “Tiểu Khải, ta không có thói quen ngủ một mình, chúng ta ngủ cùng nhau được không?”.

Ta lúc ấy liền thay đổi sắc mặt

——thói quen quả nhiên rất đáng sợ, thói quen của hần là nằm bên cạnh ta, thế nhưng lại chậm rãi ngày càng thích cảm giác hai người ngủ chung.

Thời gian lâu sau đó, ta cũng liền từ từ quen có một người nằm bên cạnh ta, lúc vừa mới bắt đầu, cha ta dĩ nhiên là xem ta như tiểu hài tử, còn muốn kể chuyện xưa cho ta (ta đoán hần định bù đắp lại bao nhiêu năm qua hần thờ ơ với ta), chỉ có điều ta lại khinh thường sách cổ tích ta nhét vào một bên, sau đó tự cao mà nói cho hần biết loại sách này từ năm ta 6 tuổi đã không xem rồi. Hần giống như cuối cùng đã hiểu rõ——Ta——Trương Tư Khải——con hần và hài tử bình thường không cùng một dạng. Nhưng thói quen vẫn là thói quen, nên ta cũng không thích ta cùng cha ngủ một chỗ với nhau, bởi vì cha ta có một tật xấu: hần thích ôm người khi ngủ, hơn nữa động một chút là sẽ đem người ôm thật chặt. Trong sách nói người như thế không có cảm giác an toàn. Nhưng ta cuối cùng suy nghĩ đến mẹ có phải hay không vì nguyên nhân này mà bỏ đi. Bất quá, hiện tại chỉ còn ta và hần sống nương tựa vào nhau, cho nên mẹ ta sau khi rời đi nửa năm, cha ta ban đêm gần như không còn tăng ca nữa, luôn luôn đứng 8 giờ là trở về nhà gấp, điểm này làm ta thực rất vừa lòng.

“Tiểu Khải, người nhanh một chút, ta muốn đi ngủ rồi”.

Mỗi lần đến thời gian đi ngủ, cha ta như thường lệ mà gọi ta.

“Vậy người cứ ngủ ngon trước đi”. Ta không kiên nhẫn mà trả lời.

“Như vậy sao được, ta một mình sẽ mất ngủ, nếu mà mất ngủ thì giấc ngủ sẽ không đủ, ảnh hưởng đến công việc ngày mai của ta, Tiểu Khải, người đang làm gì đó ni?”.

A! Nam nhân này! Ta thật sự là hết cách với hần rồi đấy!.

Nhưng hiện tại nhớ lại, ta sau này biến thành đồng tính luyến ái, có khả năng chính là khi đó ta cùng cha ngủ chung, trực tiếp làm cho ta sau này không có hứng thú với thân thể phụ nữ.

Nhưng mà, cũng mới có thể chỉ là ta kiếm cớ, ta có thể là vốn đường đường chính chính là một người đồng tính luyến ái cũng không chừng.

Hết chương 2.

3. Chương 3

Ta cùng cha ta ngủ cùng nhau đến tận năm ta 15 tuổi. Một năm kia, quan hệ của ta và cha ta trong lúc đó đột nhiên có thay đổi rất lớn, đó là bởi vì ta ở tại năm kia bỗng nhiên ý thức được ta cùng người khác có chỗ bất đồng, ta kinh ngạc phát hiện, ta đối với nữ nhân hứng thú không dậy nổi.

Nghĩ đến một thiếu niên 15 tuổi, cái gì cũng không hiểu được là sai hoàn toàn đấy, thiếu niên 15 tuổi chẳng những biết mà còn biết không ít, cho nên ta mới có thể vì mình không thích cùng nữ nhân mà kì lạ. Nếu người cho rằng bên cạnh ta thiếu nữ nhân đặc biệt là thiếu mỹ nữ vậy người xác định phạm vào sai lầm thứ hai. Bên cạnh ta cũng không thiếu mỹ nữ, ta 15 tuổi là học sinh cao trung năm ba của ‘trung học Phong Diệp’ rồi, hơn nữa còn đảm nhiệm vai trò hội trưởng hội học sinh cao trung. Tuy rằng tuổi tác của ta không lớn nhưng dựa vào chiều cao 1m76 và bề ngoài anh tuấn lãnh khốc, nữ nhân nguyện ý yêu thương ta không ít. Chính là không có cách nào, những nữ nhân này một người cũng khiến ta chán ghét. Vì thế, ta giống như đặc tội với không ít người, cũng có rất nhiều người không vừa mắt ta lâu rồi, đương nhiên, ta là giống như trước đây, không có lấy một người bạn, bởi vì ta không cần.

Có một ngày tại trên đường ta tan học,, một đám người nhảy ra, đem ta vây quanh.

Tên cầm đầu nhảy ra hướng về phía ta vung tay múa chân”Này,Trương Tư Khải,ngươi còn nhớ ta không?”.

Bộ dáng ta vô cùng bình tĩnh cởi áo ra một bên(Quần áo chính là không được phép làm dơ,nếu không cha ta nhất định sẽ ngạc nhiên). Sau đó không nhanh không chậm mà trả lời : “Không,ta không quen loại người nhận thức cạn bã như ngươi”.

Cái tên kia bị tức đến giận sôi lên,ta ở trong lòng âm thầm cười,là (dạng) người như vậy,cũng xứng làm đối thủ của ta sao,bọn họ cũng tự đề cao chính mình quá rồi,bọn họ thực sự không biết ta mang đai đen nhu đạo.

Nói mấy câu vô dụng,ta liền cùng đám kia động thủ,ta ở trường học là rất kiêu ngạo,bất quá ta kiêu ngạo là có lí do,chỉ bằng trình độ này của bọn chúng,ta không để vào mắt.Phải là không đến 20 phút,ta đã kết thúc chiến đấu,đem đám kia đánh cho té trên mặt đất. Nhưng mà ta cũng sơ suất cho nên lần đầu tiên ta ném đến nhân sinh đau đớn,trên người ta đã trúng quyền của tên hỗn đản kia,tuy rằng không có gì trở ngại nhưng thực sự rất không thoải mái.

Buổi tối thời điểm đi tắm,ta nhìn thấy trên người có vài chỗ máu đọng,tuy rằng không phải thực rõ ràng,nhưng ta còn chút tức giận,từ nhỏ đến lớn, ta Trương Tư Khải còn chưa trải qua mệt như thế này,hỗn trưởng,ta nhất định sẽ không bỏ qua cho tội này! Ta nhìn gương,đầu óc cần nhắc như thế nào mà hảo hảo trừng phạt bọn kia.

“Tiểu Khải,ngươi tắm cũng khá lâu rồi ,nên đi ngủ thôi”. Cái người cha ngu ngốc của ta lại ở bên ngoài gọi ta,nếu như là bình thường cũng bỏ qua,nhưng mà hôm nay đúng lúc tâm tình ta không tốt,ta một phen giật cánh cửa ra hướng phía hắc quất : “Quất cái gì mà quất,ta không phải đã ra đây rồi sao,ngươi nếu như cấp bách thì tiến vào tắm chung là được rồi”.

“Âu”trả lời của cha ta chỉ có một tiếng,tiếp đó liền nghiêng mình đi tới.

Cái này đến lượt ta có chút giật mình,không nghĩ cha ta muốn cùng ta tắm.

“Này,ngươi thật sự cấp bách đến thế a”.

“Cũng tạm tạm,bất quá cùng nhau tắm có thể cộ lưng cho nhau”.

Ta không có mắt nhìn xa đấy chứ,cha ta nhìn qua dĩ nhiên vẻ mặt vui vẻ,bộ dáng chăm chỉ. Người này đầu óc thật sự không có vấn đề gì đấy chứ?.

Cha ta đưa lưng về phía ta,cầm quần áo từng cái từng cái cởi ra. Ta có chút trợn mắt há mồm nhìn nước da trắng tuyết của cha ta,một chút bại lộ trước mắt ta. Ta tại sao lâu như thế đều không có phát hiện ra,da của cha ta lại tốt như vậy,nhìn qua vừa sang bóng vừa nhẵn nhụi,khiến cho ta nhớ hảo tướng lấy tay sờ một phen.

“A

~ thật là thoải mái”.

Cha ta căn bản không có cảm thấy ta đang suy nghĩ gì,mà từng bước tiến vào trong bồn tắm hưởng thụ ngâm nước nóng.

“Tiểu Khải,tôi giúp ta mát xa một chút có được không? Hôm nay thực sự là mệt chết đi được”.

Hai bên cổ mảnh khảnh trắng như tuyết vạm vạc không được thoải mái ,cha ta có chút làm nũng nói với ta.

Ta nuốt nước miếng,làn da trắng nõn của cha ta cùng khuôn mặt thanh tú đã cho một người 15 tuổi một thân thể cùng các bộ phận hết sức hoàn thiện ,tập kích lớn thị giác của thiếu niên. Tuy rằng không muốn thừa nhận,nhưng hạ thân của ta đã có chút cứng rồi.

“Nhanh lên một chút a,thật sự rất khó chịu,người tới giúp ba ba ha! Tiểu Khải,có nghe hay không a?”.

Ta làm sao vậy? Vì sao âm thanh của cha ta rơi vào tai ta lại có lúc hấp dẫn như thế.

Cơ thể ta có chút không khống chế được rồi,ngay khi ta càng đang lo lắng muốn qua hay không thì,thì cơ thể ta đã tự động đi tới,hơn nữa lại thuận theo giúp cha ta bắt đầu mát xa cho hắn ,chua xót cùng thương yêu bờ vai của hắn.

“Chính là như thế kéo,nhẹ một chút. Đúng rồi...Thật thoải mái...Àn...”. Cha ta ánh mắt bỉ thượng,bộ dáng hưởng thụ.

Tay của ta một bên vai cha ta mát xa,một bên tham lam nhìn thân thể đang ngâm trong nước của cha ta. Thật sự da rất mịn,làn da có cảm giác tốt như vậy,ta đánh cược rằng nữ nhân cũng không có mấy ai có,rất nhẵn mịn,tựa như da em bé,cùng với làn da trắng tuyết hòa lẫn chính là hai điểm hồng hồng ở trước ngực,một trận rung động trong nước đầy đủ nhìn thấy chúng có mị lực,làm ta hận không thể cắn một cái. Ta nhịn không được mà âm thầm nuốt nước miếng một cái.

“Ta nha,hôm nay tiếp vị khách kia ăn cơm,thật là một lão già đáng ghét a”. Cha ta giống như có chút phiền muộn kể:”Hắn không nên cùng ta uống rượu,ta rõ ràng sẽ không uống mà! Nói với hắn lại không nghe,ta còn chưa thấy qua một người đáng ghét như vậy ni!”.

“Cực tuyệt hắn không được sao. Loại sự tình này còn muốn phiền não,thật sự là uống xong người rồi”. Ta không khách khí mà nói hắn,từ lúc mẹ ta rời chúng ta đi,công việc an ủi cha ta đều hoàn toàn giao cho ta rồi.Cha ta thường xuyên sẽ càu nhàu với ta ,bất quá phần lớn là những việc nhỏ nhặt buồn chán,hôm nay loại chuyện này là lần đầu tiên hắn nói với ta.

Cha ta lập tức mở ánh mắt xinh đẹp của hắn còn thật sự chăm chú mà nói:”Nói thì nói như vậy,sao có thể đối phương kia là khách hàng quan trọng a,không thể đắc tội được”.

Lại tới rồi đấy,nói xong lời cuối cùng cũng như chưa có nói gì: “Nếu đã không thể đắc tội ,vậy người liền nhẫn nại với hắn một chút”.

“Ai...”. Cha ta cúi đầu thở dài một hơi:”Người không biết ,chỉ là uống rượu cũng thế thôi,hắn cuối cùng còn lôi kéo tay của ta,nói cái gì thật sự là một đôi tay rất xinh đẹp,xinh đẹp như vậy phải nhất định ở nhà quý trọng mới được,tại sao có thể nhả tâm ở bên ngoài vì cuộc sống bôn ba chứ. Người nghe một chút,hắn ta quả thực xem ta làm nữ nhân sao...Ai u....Tiểu Khải,người nhẹ một chút. Đau quá! Buông tay a!”.

“Cái tên kia nói gì,ta muốn tức chết rồi , có người như hắn ta ao,thật không hiểu hắn ta ,thế nhưng còn có thể dường như không có gì,nói cho ta nghe : Hắn tên là gì? Hắn đang ở đâu? Nói”.

Cha ta thoát nhìn sợ hãi,hắn như thế nào cũng giữ chặt ta:”Ta chỉ nói thế thôi,người sao lại như thế rồi,đừng nóng giận a,Tiểu Khải,ta ta... ta...thật sự không có việc gì...”.

Ta tĩnh tâm tưởng tượng,máy vi tính của cha ta khẳng định có danh sách khách hàng,tên ngu ngốc này ,bị người ta quấy nhiễu *** còn không có phản ứng,thật khờ quá! Nghĩ đến đây ta đứng lên liền đi nhanh ra ngoài.

“Tiểu Khải...Tiểu Khải...”.Cha ta từng bước từng bước từ bồn tắm bước tới,xem bộ dáng này là muốn kéo ta lại,chính là hắn đại khái xem nhẹ quá rồi,hắn tự mình ngu ngốc chuyển động ,ta chỉ nghe thấy sau lưng một tiếng kêu to “A” một tiếng,vội vàng ngoảnh đầu lại,lúc ấy đã cảm thấy trước mắt tối sầm lại,một cái gì đó hướng về phía ta mà đè xuống.Không đợi ta kịp phản ứng,hai người chúng ta liền thật mạnh ngã trên mặt đất.

“Đau quá...Đau quá...”.

Qua nửa ngày,cha ta mới một bên than thở,một bên muốn đứng lên.

Làm ơn! Bị đè trên mặt đất biết dùng người thích hợp là ta a! Kẽ đau phải là ta mới đúng! Người tri độn a!

Ta đây xem cũng ngã đau quá chừng,nằm trên mặt đất không nghĩ di chuyển.Cha ta từ trên người ta nửa buổi không đứng lên,xem chừng cũng ngã rất đau. Chính là hắn tuyệt không yên phận muốn tiếp tục cố gắng,khiến cho ta nhịn không được nhe răng nhếch mép.

Hiện tại chuyện trọng yếu nhất không phải là ta ngã rất đau,mà bởi vì cha ta ở trên người ta không ngừng cố gắng,là bởi vì hắn trên người ta không ngừng xoay tới xoay lui,ta vừa mới vì phần nộ mà bình ổn được dục vọng lại rục rịch góc đầu dậy rồi.Mà người tạo thành chuyện này vẫn còn không biết cái gì, trên người ta tiếp tục di chuyển.

Hết chương 3.

4. Chương 4

“Tiểu Khải, người có sao không, ta đề thương người rồi sao?”. Cha ta mang thủ mang cước từ trên người của ta đứng lên, khẩn trương hỏi ta.

Ta không phải không muốn trả lời, mà là thật sự không có biện pháp trả lời. Ta khi nào lại gặp qua chuyện xấu hổ này a! Cha của ta té ngã trên người mình, chuyện như vậy làm ta hưng phấn lên. Hiện tại hai người trần như nhộng mặt đối mặt làm cho ta ngay cả che đầu cũng che đầu không được.

“Tiểu Khải... Tiểu Khải”. Cha ta thấy ta không nói lời nào càng thêm lo lắng: “Người bị té thương có phải không, mau, để cho ta nhìn, người đau chỗ nào? Tiểu Khải...”.

Cha ta quỳ gối bên cạnh ta, luống cuống tay chân kiểm tra cơ thể ta. Trời a! Hắn còn chê ta không đủ phiền, còn muốn trên người ta sờ tới sờ lui khiêu khích ta sao? Ta muốn bắt lấy tay không an phận kia của hắn, chính là cha ta trái lại cầm tay của ta: “Đừng nhúc nhích Tiểu Khải, để ta nhìn nơi người bị té thương”.

“Này giống như không có chuyện gì a, nơi này cũng hoàn hảo.. Không phát hiện chỗ nào a? Người rút cuộc là làm sao không thoải mái a? Tiểu Khải”. Cha ta một bên nhắc tới nhắc lui một bên sờ soạng xuống cơ thể ta, sau đó... Cuối cùng... Kết quả... Tay hắn dừng ở bộ phận tối trọng yếu của ta: “Nơi này... Nơi này...”. Cha ta ngẩng đầu lên, sưng sốt nhìn ta.

Bộ dáng sưng sốt của cha ta thật sự rất đẹp, ánh mắt của hắn mở thật to, lông mi dài không yên đóng đưa, đôi môi đỏ mọng tươi đẹp cũng bởi vì sưng sốt mà giương lên một chút, mà da mặt bởi vì ngượng ngùng nổi lên một phen đỏ ửng. Mặc kệ đối mặt là ai, mà lộ ra biểu tình như vậy, dù dễ phạm tội a!

Ánh mắt quan sát của cha ta từ hạ thân chuyển lên trên mặt ta, rồi lại chuyển xuống.

“Cái này... Cái này...”. Hắn hàm hàm hồ hồ, hình như không biết nên làm thế nào để biểu đạt ý của mình.

“Cái này là cái gì a!”. Ta hung hổ mà rống lên: “Chưa thấy qua mong muốn mà không được thỏa mãn à!”.

“Không phải...”.

“Vậy thì có gì mà phải rất sưng sốt, người cũng không phải là chưa từng như vậy”.

“Nhưng mà...”.

“Nhưng mà cái gì”.

“Vẫn như vậy rất khó chịu, hơn nữa cũng hại sức khỏe”.

Ta trừng mắt liếc hắn một cái: “Ta đương nhiên biết rõ”. Đột nhiên, một ý niệm trong đầu ta phóng ra, ta lúc ấy gần như không nghĩ ngợi gì mà nói thẳng với phụ thân ta: “Cha, giúp một cái, có được không?”.

“Àn?”.

Cha ta giống như không kịp phản ứng, chỉ có điều cũng khó trách, cha ta vốn là một người rất trì độn (chậm chạp).

“Giúp ta a!”. Ta đưa dai chỉ tay vào hạ thể sưng tấy bất kham, cười với cha ta rồi nói, sau đó có người nói với ta, nụ cười của ta hoàn toàn có thể coi là nụ cười của ác ma. Đáng tiếc chính là, lúc ấy cha ta cũng không nghĩ nhiều như vậy, hắn chính là ngây ngốc hỏi ta: “Như thế nào giúp người a?”.

“Người chỉ cần lấy tay là được rồi, lấy tay giúp ta tới, như vậy ta sẽ không khó chịu nữa”.

Trên mặt cha ta lập tức thay vào là một biểu tình khó xử.

“Làm sao có thể”. Cha ta lập tức kích động mà phản bác lại ta, gì chứ! Cũng không phải bảo hắn tìm nữ nhân, kích động như vậy làm gì?.

“Đều là nam nhân, sợ cái gì a”. Ta than thở, sau đó uy hiếp hắn: “Người nếu không giúp ta, ta sẽ ra ngoài tìm nữ nhân, tùy tiện tìm một người là được rồi”.

“Không thể! Những nữ nhân đó thực sự rất bẩn, người như thế nào lại có thể như vậy! Ta sẽ không cho người tiền”.

“Ta không cần tiền của người,ta cũng có”.

“Người! Quên đi... Ta giúp người”.

Bị ta uy hiếp,cha ta rút cuộc miễn cưỡng trả lời. Nói xong hấn vươn tay,nhẹ nhàng cầm phân thân của ta,nhanh chóng lên xuống,người khác sờ vào cùng mình dùng tay cảm giác hoàn toàn khác biệt,cái loại kích thích này ,vốn dĩ ta không cách nào tưởng tượng được.

“Ân

không tồi a...Thật thoải mái”. Ta một bên bộ dạng hưởng thụ phục vụ của cha ta,một bên lên nhìn biểu tình của cha,cha ta mặt nhăn ,hình dáng lông mi đẹp,răng trắng loăn nhẹ nhàng cắn môi dưới,vẻ mặt biểu tình không tự nguyện,coi như thật sự đáng yêu cực kỳ. Ta nhắm mắt lại ,bất tri bất giác đem cha ta xem như người yêu tưởng tượng,tưởng tượng hấn ở dưới thân ta vắn vẹo,bộ dáng rên rỉ,tưởng tượng bộ dáng khi hấn cao trào,hồ hấp của ta từng đợt dồn dập,trong phòng tắm yên tĩnh chỉ có chỉ nghe đến hồ hấp tình mẫn của cha cùng tiếng thở dốc dồn dập của ta.Cơ hồ không bao lâu,ta liền không nhin được kêu một tiếng,dem dịch thể bắn ra.

“Người...”.Cha ta cau mày,vẻ mặt không hài lòng khi nhìn thấy tay bị ta làm dơ.

Ta còn đang đắm chìm trong khoái cảm sau khi xuất tinh,căn bản không để ý đến vẻ mặt khó chịu của cha ta.

“Quên đi...Quên đi...Tiểu Khải chính là con của người,hấn không có cái gì bẩn,không nên tức giận,không nên tức giận...Đi rửa tay là được rồi..”.Cha ta đứng lên mà miệng không ngừng lầm bầm.

Náo loạn nửa ngày,hóa ra cha ta không chịu giúp ta làm không phải vì luân thường đạo lý mà là vì bẩn.Ai,thật sự ăn hấn cho rồi.

Ta đứng lên cầm lấy vòi hoa sen mở ra hướng cơ thể mình.

“Ba ,ta có lời hỏi người”.

“Ân? Cái gì a?”.Cha ta đang đưa lưng về phía ta ra sức rửa tay,ta thật không biết có phải hấn muốn đem tay cọ sát đến lột da ra hay không.

“Người phải nói thực,người có phải hay không là người cùng mẹ ta đã làm”.

“Đó là đương nhiên rồi”.

“Ta lại hỏi người,người sở dĩ không cùng những người khác ngoài mẹ ta ,làm , chủ yếu nguyên nhân không phải là bởi vì người cảm thấy những người đó rất bẩn? Mà không phải xuất phát từ người chung thủy với mẹ ta”.

“Lại còn phải nói,ta ghét nhất là làm với những người thối nát đó! Bẩn chét đi được!A? Người hỏi cái này để làm gì?”.Câu trả lời của cha ta ,nguyên lai chắc như đinh đóng cột trở thành nghi ngờ,đồng thời hấn thực sự hoài nghi nhìn ta,giống như muốn trên mặt ta nhìn ra cái gì cùng một dạng. Ta mới không cho hấn cơ hội,xoay người mặc áo ngủ đi ra ngoài trước,lưu lại một mình cha ta trong nhà tắm gột rửa.

Ta nằm trên giường,tỉ mỉ nghĩ lại hành vi của ta ngày hôm nay,có chút không nghĩ ra vì sao chứng kiến cha ta lột thể sau đó lại hưng phấn thành cái bộ dạng đó. Ta ngày thường không phải là đồ háo sắc a! Trong trường học còn có người sau lưng bảo ta là phái Thanh Giáo(*) ni? Đương nhiên cũng có người ở sau lưng nói ta còn nhỏ tuổi,cho nên không thể. Chính là ,biểu hiện của ta ngày hôm nay quả thực giống như một sắc lang,ta cũng hoài nghi nếu hấn không là cha ta,ta lúc ấy có thể hay không trong phòng tắm cường bạo hấn.Nếu nói như vậy chẳng lẽ ta là đồng tính luyến ái ,không phải sao? Không được ta nhất định phải làm rõ chuyện này.

(*) phái Thanh Giáo ở Anh thế kỉ 16,17 , muốn biết thêm các nàng cứ hỏi bác Gò

Ta phát hiện điểm này cũng không có khiến ta cảm thấy có gì đó bất an,ta nói rồi ta không sợ bất cứ cái gì, ta tin tưởng chỉ số IQ của ta,vô luận là chuyện khó khăn gì,ta nhất định sẽ nghĩ được biện pháp giải quyết,chuyện này cũng không ngoại lệ,chỉ có điều quay lại vấn đề,cha ta sở dĩ chưa từng ra ngoài tìm nữ

nhân là bởi vì ngại bẩn,như thế ta thật không ngờ,nhìn xem cha thân yêu của ta cũng không phải là một người có thể theo lẽ thường mà đo lường được a!.

Hết chương 4.

5. Chương 5

“Ắt xì

~ ắt xì”.

Sáng sớm tinh mơ,ta bị một tiếng ắt xì kinh thiên động địa đánh thức.

“Ắt xì....,thực xin lỗi a,Tiểu Khải,đánh thức người rồi ;”.Cha bên cạnh ta yếu ớt nói.

Ta vươn tay sờ trán hần : “Có chút nóng,người có phải hay không phát sốt rồi”.

“Không biết,chỉ có điều hình như ta bị cảm.Ta muốn uống nước”.

“Được”.Ta nhảy xuống giường,cầm một chén nước đưa cho hần : “Làm sao không cẩn thận mà để ra như thế này,cái này người có chịu được không?”.

Mắt của cha ta đỏ đỏ,nhìn qua rất khó chịu.”Có thể là ngày hôm qua...ắt xì...có thể ngày hôm qua thời gian tắm quá dài,cho nên mới cảm mạo,Tiểu Khải,giúp ta tìm chút thuốc có được không?”.

Âm thanh của cha ta có chút khàn khàn ,nghe so với bình thường còn có phần khiêu gợi hơn.

Xem bộ dạng là tối qua nháo,ta thật có vài phần áy náy đứng lên,nhảy xuống giường ,đi lấy cho cha ta một chút thuốc cảm.

“Cả người đều đau...khó chịu”.

Uống xong thuốc,cha ta như một đứa trẻ mà oán giận.Chỉ thiếu chút nữa là nói những lời như:”Hôm nay,ta không đi làm có được không?” rồi.Cho nên ta thay hần nói ra :”Khó chịu như vậy,xin phép nghỉ một ngày đi,hảo hảo nghỉ ngơi một chút”.

“Không được,ta còn có công việc,phải đến công ty”.Nói xong cha ta liền từ trên giường cố gắng bò xuống.

Ta nhún nhún vai không để ý đến hần,người đã lớn như vậy,không cần sự quan tâm của ta,chính mình nên hiểu rõ nặng nhẹ.Ta hôm nay còn có chuyện quan trọng ni.Ta muốn hảo hảo chỉnh đốn đám hỗn đản kia.Nghĩ đến đây ta chỉ máy móc dặn dò vài tiếng:”Phải cẩn thận a”.Liền vội vàng tới trường.

Chính là ta cũng không biết chuyện gì xảy ra,ở trên lớp cũng không có cách nào tập trung được,luôn luôn nghĩ đến chuyện của cha ta.Không biết cha ta khi đi làm có mang theo thuốc không,thân thể hần gầy yếu,nếu chuẩn bị không tốt sẽ té xỉu.Hơn nữa,còn có khách hàng đối với hần có ý đồ bắt lương tiến hành quấy nhiễu *** hần,cái lão già ấy cũng dám đánh chủ ý của cha ta,nếu để ta gặp sẽ cho lão ta biết thế nào là coi được.Cảm mạo cũng không phải là trọng bệnh,cha ta chắc không có chuyện gì chứ,nhưng mà với cái tính cách ngơ ngác của cha ta,rất khó nói a.

Tâm lý của ta giống như có hai người đang tranh luận bình thường,một người nói làm chuyện của mình,cha ta nhất định sẽ không sao.Người kia lại nói,cha ta lúc còn khỏe còn không chăm sóc bản thân chính mình,huống chi vào lúc cảm mạo thế này.Ta càng nghĩ càng không an tâm,rốt cuộc quyết định sau khi tan học đi xem cha ta thế nào để tránh bản lão ba lại muốn làm ra đại sự gì. Vì hần,ta đây Trương Tư Khải luôn luôn có cừu oán tất báo nhưng lại đồng ý đẩy báo thù vào lúc khác,ta thật đúng là có lòng tốt mà.

Đứng ở trước tòa nhà cao chọc trời,ta ngẩng đầu lên nhìn nơi công ty cha ta.Ta là lần đầu tiên tới công ty của cha ta,thật đúng là một công ty lớn a,người bên trong thoạt nhìn đều rất bận rộn.Ta đi tới quầy lễ tân,hỏi một vị tiểu thư thoạt nhìn rất đẹp : “Ta muốn tìm Trương Hạo tiên sinh,xin hỏi hần ở lầu mấy.”.

Vị tiểu thư có phần sững sốt nhìn ta một cái : “Người nói giám đốc Trương Hạo sao? Hần ở tầng 14,xin hỏi người có hẹn trước không?”.

Ta lộ ra khuôn mặt tươi cười vô hại : “Đương nhiên rồi,bất quá ta đến muộn một chút”.

“Không có vấn đề gì,mời ngài lên tìm hần,ta đây sẽ cấp trên lầu một thông báo,ta có thể hỏi người tên gì không?”.

“Người đã nói vậy,ta gọi là Trương Tư Khải,cảm ơn”.

Ta mỉm cười xoay người rời đi,lưu lại vị tiểu thư ở sau lưng ta, cười ngây ngô.

Đi ra khỏi thang máy lên lầu 14,ta lập tức than phục với phòng tiếp khách trước mắt,thì ra cha ta luôn ở chỗ đẹp như vậy làm việc,ta lần đầu tiên cảm nhận chỗ của nhân viên cao cấp của công ty lớn thật là tốt,không từ mà biệt,chỉ là làm việc trong không gian này chính là một loại hưởng thụ rồi.

Một vị tiểu thư thư kí lập tức đã đi tới:”Xin hỏi,ngài là Trương Tư Khải tiên sinh? Ta là thư kí của giám đốc Trương Hạo,ta họ Lý.Ta vừa tra xét một chút lịch hẹn của giám đốc Trương Hạo,nhưng không có tên của ngài,xin hỏi...”.

Không hổ là nhân viên của công ty lớn,đối với ta nghi ngờ nhưng vẫn không thất lễ.

“Người nói với Trương Hạo là ta đến là được rồi,hắn sẽ biết ta là ai”.Ta không khách khí mà ngồi trên ghế salon,chờ Lý thư kí đi thông báo,trong đầu tưởng tượng về mặt của cha ta khi gặp ta sẽ như thế nào?.

Trên mặt lý thư kí nghi ngờ càng đậm,ta hoài nghi nàng có phải hay không muốn gọi bảo vệ liền dứt khoát trước tiên cùng nàng nói rõ ràng : “Yên tâm,ta không phải người xấu,ta và giám đốc của người rất thân nhau”.

“Chính là giám đốc Trương Hạo đang họp”.

“Không sao,ta chờ hắn một chút là được rồi”.

Hai người chúng ta đang nói chuyện,một đám người đi tới.Dẫn đầu là một người 40 tuổi hai bên là người trung niên,thoạt nhìn vẻ mặt không hài lòng, ba ba thân yêu của ta đang theo phía sau hắn.Ta lần đầu tiên thấy bộ dạng cha ta làm việc,cùng ở nhà lười thôi nhếch nhác, hoàn toàn bất đồng,cha ta mang một chiếc kính mắt gọng màu bạc,tóc toàn bộ đều trải ra phía sau,trên mặt cũng không giống mơ mơ màng màng như ngày thường,thay vào đó là vẻ mặt thông minh tháo vát. Cha ta cũng không nhìn đến ta,hắn đang cúi đầu tập trung nhìn tài liệu trên tay,ta thật lo lắng hắn sẽ không gục trên người kẻ khác đấy chứ. Nhưng mà lúc này ta thật sự bị hắn mê hoặc.Biểu tình ngay lúc đó của cha ta thật sự là rất đẹp trai,thật sự không đem cha ta lúc này cùng với bộ dạng buổi tối hôm đó luôn lấm bầm”không bấn không bấn” của cha ta có liên hệ với nhau.

Người dẫn đầu kia bỗng nhiên xoay người,cha ta cũng dừng lại.

“Hạo,chuyện này giao cho người”. Người nọ vỗ vai cha ta.

Ta lập tức cảm thấy trong lòng khó chịu,người nọ dựa cái gì mà kêu cha ta là “Hạo” a!Kêu thân thiết như vậy,thật làm cho người ta chán ghét.

Chính là cha ta cũng không có ý chán ghét,mà hơi hơi gật đầu,nói rằng : “Đúng vậy,ta biết rồi,tổng giám đốc,người cứ yên tâm”.

Tổng giám đốc nở nụ cười một chút,lập tức kéo cha ta,ôm bờ vai cha ta nhỏ giọng bên tai nói gì đó. Cha ta cũng cười,cười,gật đầu.

Cơn tức giận của ta lập tức liền bốc lên.

Không cần suy nghĩ,ta lập tức chạy đến trước mặt cha ta,một phen cũng ôm lấy cha đồng thời không lộ dấu vết đem ‘Lộc Sơn chi thảo’ của vị tổng giám đốc kia mở ra.

Cha ta có lẽ hoảng sợ,bởi vì ta rõ ràng cảm thấy thân thể cha run lên một chút.

“Ba”. Ta làm ra khẩu khí ủy khuất gọi hắn. Nhìn thấy phía sau là ta ,cha ta ngây ngẩn cả người : “Người thế nào lại chạy đến đây?”.

“Người không phải bị cảm sao? Ta lo lắng cho người nên mới tới xem”.

Nhìn ra được cha ta rõ ràng không tin lời ta,có thể là bình thường ta đối với hần quan tâm quá ít.

“Đi vào phòng làm việc của ta,chờ ta”. Cha đẩy ta ra.

Rõ là vô tình. Trong lòng ta nghĩ,nhân tiện xem xét biểu tình của vị tổng giám đốc kia một chút.

“Thực xin lỗi,đứa con này của ta,bình thường tùy ý thành quen rồi, khiến cho ngài chê cười”.Cha ta cúi đầu xin lỗi.

“Ha ha ~”.Tổng giám đốc kia cười khan vài tiếng : “Không có gì,không có gì...Con người cũng đã lớn vậy rồi”.

“Đúng vậy,năm nay 15 tuổi rồi đấy.”

Ta không can tâm nhìn thấy cha ta cùng vị tổng giám đốc kia nói chuyện,ngay tại khi đó ta đã có quyết định rồi,ta nhất định phải sớm đi làm,sau đó có thể coi chừng bản phụ thân này.

Tổng giám đốc không có ý tốt nhìn ta,trong mắt lộ ra chính là biểu tình rõ ràng,ta cũng không cam lòng yếu thế,tránh ở sau lưng cha ta trừng hần,ai kêu hần chiếm tiện nghi của cha ta.

Hết chương 5.

6. Chương 6

Ta dựa vào ghế salon,nhìn cha ta đang xử lý đồng tài liệu chất đồng như một núi nhỏ ở trước mặt. Cho dù ta tới đón cha,cũng phải đợi hần làm xong công việc đã.

“Người bị cảm mạo không có sao chứ?”.

“Uống thuốc rồi,không phải lo”.

Ta lại giả vờ làm bộ dạng không thềm để ý,theo sát mà hỏi : “Ba,người vừa rồi cùng người nói chuyện gì vậy?”.

“Không phải người kia mà là tổng giám đốc Lâm”.

“Hần là người như thế nào,mà đối với người thân thiết như vậy”.

Cha ta ngay cả ngẩng đầu cũng không mà trả lời :”Là chủ tịch kiêm tổng giám đốc của công ty bọn ta,ta vừa vào công ty liên quen hần rồi,quan hệ của chúng ta vẫn vậy cho đến bây giờ”.

“Là vậy sao? Có phải hần thích người không?”.Ta thật cẩn thận thử hỏi dò.

“Cái gì mà thích với chả không thích,hần đối với ta cũng không tệ”.

“Hừ!”.Ta hừ một tiếng từ trong mũi ra thật mạnh,tỏ vẻ ta bất mãn.Nhưng căn bản là cha không chú ý đến ta.

Hần cúi đầu vào micro nói : “Thư ký Lí,phiền người kêu Lý Chí Hào vào đây một chút”.

Chỉ chốc lát,cánh cửa mở,một người khoảng 30 tuổi vóc dáng không cao tiến vào.

“Trương tiên sinh,ngài tìm ta”.Hần cung kính hướng về phía cha ta nói.

Cha ta cầm một văn kiện để tại bàn,không khách khí nói : “người nhìn xem,ta chỉ nhìn hai trang,thì có hai nơi sai ,như thế này mà người cũng đem cho ta xem được ư?”.

“Thực xin lỗi,thật xin lỗi”.

“Người lấy về làm lại,sáng mai đi làm giao cho ta”.

“Vâng...vâng”.Lý Chí Hào cúi đầu khom lưng lui ra ngoài.

Ta có chút không thể tin được khi nhìn cha ta,không giống,rất không giống,thời điểm cha ta làm việc thật sự là quá đẹp trai quá đi.Ngay tại thời khắc kia ta nhận thức toàn bộ,ta là phải lòng nam nhân này rồi. Cho

dù hần là cha ta,cho dù hần cùng ta đều là nam nhân,ta vẫn cứ yêu hần,ta không thể không có hần .Đối với Trương Tư Khải mà nói,trên đời này một khi ta đã quyết không chuyện gì là ta không làm được.

Ta lập tức triển khai hành động,nhưng cụ thể là hành động thế nào,trong đầu ta hiện tại không có chủ kiến nào tốt.Nhưng mà,việc khẩn cấp trước mắt là phải làm cho cha ta chấp nhận đồng tính trong thời gian đó làm cho làm cho luyện tình mới được.

Người cha này,ở nhà rất trì độn,chỉ cần không nói chuyện đến công việc,hần bình thường đều nghe ta. Ta quyết định trước tiên làm cho cha ta thích ứng dần dần với việc hai nam nhân ở chung.Lại nói,nếu như rõ ràng như thế này không có việc gì khó khăn,bởi vì năm năm trở lại đây,ta cùng cha ta ,hai nam nhân sinh hoạt cùng nhau.Huống chi chúng ta buổi tối cùng ngủ chung một chỗ ni.

Bất quá,từ sau khi ta đối với cha ta nổi ý xấu (?),buổi tối ngủ không ngon giấc.Người ngấm đi,nếu như người đang ngủ mà bên cạnh có một người, người muốn ăn ở ngay bên người,còn ngốc nghếch cái gì mà không biết đem ôm thật chặt,phóng chừng đối lại là ai cũng vậy thôi.Từ ngày đó trở đi,ta ba ngày ba đêm không ngủ ngon giấc rồi.Chỉ có nằm trên giường đếm cừu,mà người bên cạnh ,chính là đang ngủ vừa thơm vừa ngọt.

Ta cảm thấy trong lòng rất vất vả để cân bằng,tại sao ta muốn một người mà phải nằm ở chỗ này chui đựng dày vò,mà cái người khiến dục vọng của ta lại có thể ngủ ngon lành thế kia.Ta quay mắt về phía khuôn mặt của cha ta đang vô tội ngủ,càng nghĩ càng tức.

“Hừ,này thì ngủ,cho người ngủ”.Ta trong lòng âm thầm nói,để tay ở bên ngoài cho lạnh rồi sau đó luồn vào áo ngủ của cha ta,”Cái này,nhìn người như thế nào mà ngủ”. Trong lòng thầm đắc ý.

Quả nhiên,cha ta rất khó chịu giật giật cơ thể,lại hướng về phía trong chăn mà rút lại một chút,ta cũng dứt khoát đem tay kia tiến vào,gắt gao dán sát thắt lưng cha ta.

Cha ta đột nhiên trở mình một cái,ta nhảy dựng xuống,vội vàng rút tay ra,chính là bộ dạng của cha ta hình như không có phát hiện ra điều gì.

Ta Trương Tư Khải như thế nào lại có một người cha trì độn như vậy? Thay vào người khác nhất định sẽ tỉnh lại,người cha này,thật sự rất không thú vị,nhưng mà sao phải bày ra khuôn mặt mê người như thế chứ? Ta lập tức nghĩ tới biểu tình cha ta giúp ta thủ *** ngày đó ,ngay lúc đó hần thực sự rất gợi cảm,cứ như vậy nghĩ,tay ta chẳng biết từ lúc nào bắt đầu luồn vào áo ngủ của cha ta,ta dùng ngón trỏ nhẹ nhàng chọc sau lưng hần hai cái,nhìn xem cha ta,vẫn không thấy có phản ứng gì,ngón tay ta theo sống lưng trượt xuống,cho tới khi tới eo cha ta,thắt lưng rất mịn a,không một chút sọc nào,dáng người của cha ta giữ gìn rất tốt.Tay tự giác theo thắt lưng hần xuống vùng bụng phẳng của hần,cảm thấy hơi ẩm của hần. Đồng thời,cơ thể ta cũng gần đến cha ta,tham lam ngửi mùi hương sữa tắm thơm mát trên người hần,hai tay càng được dang chân lên lên dang đầu,từ phần eo của hần theo xương sườn sờ soạn lên,cảm thụ được làn da trơn bóng như tơ lụa của hần,cuối cùng tại trước ngực nhô lên hai điểm nhỏ.

Không tự chủ được,đầu ngón tay của ta bắt đầu trầm mê với hai điểm làm ta tê dại này.Ta cơ hồ quên đây là vị trí mẫn cảm của nam nhân,quên mất ngón tay đang đùa nghịch với hai núm nhỏ của cha ta,trầm mê với loại khoái cảm kỳ diệu không thể tự kiềm chế này.

“Ân...”.Trong miệng cha ta,phát ra một tiếng rên rỉ động lòng người.

Ta ngay lập tức cảm thấy hạ thân cứng lên càng ngày càng ngẩng cao,đến mức ta khó chịu.

“Ân...Ân...”. Cha ta không tự giác phát ra tiếng rên rỉ,qủa thực khiến cho ta không khống chế được bản thân mình.

Một bàn tay của ta bắt đầu xuống phía dưới vuốt ve,theo thắt lưng cha ta,giữa bụng đi tới chính giữa.Hóa ra cha ta sớm đã có cảm giác rồi,ta bắt được ngọc kính của hần sớm đã nhô đầu,ra sức cầm lấy ,đồng thời tay kia cũng không nhàn rỗi,bắt đầu dùng sức nắn bóp điểm hồng trước ngực hần.

“Ân

~a~”.Hai chân cha ta vô ý thức kẹp chặt,giống như kháng cự loại hấp dẫn này,lại như hấp dẫn ta tiếp tục động tác.

Đầu lưỡi của ta liếm vành tai hắn, khẽ hôn hắn, sử dụng răng nhẹ nhàng cắn một cái. Cơ thể của cha ta lập tức run rẩy lên, trong miệng mơ hồ “Ân~~” một tiếng.

Âm thanh rất lớn. Tay ta bắt lấy phân thân của hắn bắt đầu hơi hơi sử dụng lực, nhìn thấy cha ta không yên trong ngực ta giãy dụa.

“A a

”.

Cha ta đột nhiên kêu lên một tiếng, thất lực của hắn cong lên, xem ra đã đến cực hạn.

Ta rất rõ ràng lại trợ giúp nhéo hắn một chút, sau đó cảm thụ được cha ta ở trong tay ta đạt cao trào, xem ra cha ta cũng nhịn lâu rồi, dịch thể nóng ẩm ướt qua một lúc lâu sau mới hoàn toàn xuất hết. Nghe hơi thở của cha ta lúc đầu hô hấp dồn dập dần dần ôn hòa xuống, cơ thể ta càng ngày càng nóng. Không được, ta phải vào nhà vệ sinh giải quyết vấn đề nan giải này là được rồi, nếu không bộ dáng như vậy, ta thấy là ta không kiên trì đến sáng ngày mai.

Ta tung chăn, từ trên giường ngồi dậy.

“Tiểu Khải? Người làm sao vậy”. Cha ta cũng ngồi dậy, nhưng mà trên mặt vẫn là bộ dạng mơ màng, vừa nhìn còn biết chưa tỉnh ngủ.

“Ta đi WC”. Ta chuẩn bị xuống giường.

“Ân, ta cũng đi”. Cha ta cũng mơ mơ màng màng tiếp theo đứng lên xuống giường.

Lần này, ta đến ngưỡng động tác, gắt gao nhìn chằm chằm quần ngủ của cha ta. Bởi vì cố gắng vừa rồi của ta, quần ngủ của cha ta đến bây giờ vẫn ướt, ướt một mảng lớn.

Cha ta ngừng lại một lát, giống như chính mình cũng nhận ra điều gì không đúng. Hắn cúi đầu nhìn quần ngủ của mình, lấy tay sờ soạng một chút, sau đó ngẩng đầu nhìn ta, mặt lập tức đỏ.

“Cái này...”. Cha ta vẻ mặt khó xử, tựa hồ không biết nên giải thích như thế nào cho ta nghe : “Ta vừa rồi làm một giấc mộng... Ân... Chính là... Ân... Người không cần loạn tưởng a...”.

Ta nhin không được lập tức cười ra tiếng, chỉ vào cha ta nói : “Cái gì gọi là vừa rồi làm một giấc mộng a! Người có phải hay không nằm mơ thấy có người sờ vào chỗ đó của người, có phải không?”.

Cha ta mặt càng đỏ hơn, khúm núm nói không ra lời.

Ta tiếp tục cười nói : “Nói cho người biết một chuyện bí mật, không phải người nằm mơ, mà là ta sờ người. Thế nào có thoải mái không?”.

Cha ta có chút ngơ ngác nhìn ta, nhìn hồi lâu mới hiểu được ý của ta. Hắn dường như muốn tức giận, vẻ mặt sung huyết đỏ bừng bừng, ánh mắt mở thật to, ngay cả hô hấp cũng dồn dập lên.

“Người nói cái gì”. Cha ta hai tay chống nạnh, căm giận nhìn ta : “Người như thế nào lại như vậy, Tiểu Khải người lần này đùa hơi quá đáng”.

“Như thế thì làm sao? Cha khi nãy ta chưa làm xong sao?”.

“Không phải đùa như vậy là sai rồi sao? Người từ bé đã không nghe lời, không đem ta để vào mắt. Hiện tại trưởng thành, ngay cả cha cũng dám khi dễ, người thật quá đáng”.

“Ta cũng không biết ta có cái gì quá phận. Người không phải vẽ mặt biểu tình thật thích đó sao? Rõ ràng trong lòng mình rất muốn, lại tức giận nổi gì?”.

“Quá đáng”.

Cha ta vọt tới trước mặt ta, một phen nắm lấy bả vai ta, giống như muốn hảo hảo giáo huấn ta một chút. Kết quả ta chỉ nhẹ nhàng sử dụng một lực, phụ thân gục trong ngực ta. Không đợi hắn mắng chửi, ta nhanh chóng cúi người xuống cho hắn một cái hôn nồng nhiệt chuẩn. Đương nhiên, chính mình tự lí giải cách thức hôn nồng nhiệt chuẩn.

Hết chương 6.

7. Chương 7

Ta Trương Tư Khải chưa từng có thất bại như vậy, ngày đó, ta thật sự là mất mặt đến không thể tưởng tượng.

Ta – Trương Tư Khải đường đường là nam tử hán đại trượng phu, đại diện nhu đạo thể nhưng ta lại bị cái thân thể yếu đuối thuộc loại ‘bách vô nhất dụng’ thừa sinh của cha ta một phen đẩy ra, ngồi ở trên góc giường.

“Người, người, người~~”. Cha ta một tay che miệng, tay kia chỉ vào người ta cơ hồ là hỗn hển mắng: “Người...rất kì cục rồi, ta hôm nay hảo hảo giáo huấn người...”.

Ta đang chuẩn bị hảo hảo tiếp nhận giáo huấn của cha ta, chỉ có điều hần lại đột nhiên cúi đầu, khom lưng hướng WC chạy tới.

“A? Làm sao vậy?”. Trong lòng ta âm thầm lấy làm kì lạ, cha ta không phải muốn giáo huấn ta sao? Như thế nào cứ như vậy mà cấp bách chạy vào WC. Ta lo lắng, dứt khoát cũng theo đi vào.

Mới vào WC, liền nhìn thấy cha ta ghé vào bồn cầu bên cạnh không ngừng nôn mửa. Ta nhìn thẳng vào mắt, chẳng lẽ nộ hân của ta như vậy làm người ta ghê tởm lắm sao, đó cũng là nộ hân đầu tiên của ta à! Cha ta lại như vậy đối xử với ta như vậy, làm người ta rất đau lòng à! Ta rất là tức giận, vốn không nghĩ có lý do của hần, chính là thấy bộ dạng cha ta nôn khó chịu lại nhìn không được đến giúp hần vỗ lưng.

“Không có việc gì chứ, cha”.

“Ách ách~~”. Cha ta căn bản không trả lời ta, chỉ là một mực nôn mửa.

“Thật là, nhận có mỗi nộ hân có cần phản ứng thái quá như vậy không? Kỹ thuật của ta không vượt quá mức chứ”. Ta vỗ vỗ lưng cha ta, mất hứng hỏi hần.

Qua một hồi lâu, cha ta mới bình tĩnh trở lại, hần ngồi xuống đất, dùng âm thanh mỏng manh nói với ta: “Nước...ta muốn uống nước”.

Ta đi lấy cho hần một chén nước, chính là hần vừa uống xong lại bắt đầu nôn ra. Trời à! Ta thật sự phục hần rồi đấy, chính là đã được hai ngụm nước miếng chưa! Hơn nữa, chuyện như vậy dĩ nhiên là làm cho hần lặp đi lặp lại nhiều lần, đến khi tình trạng của ta vô lực. Ta hôn nhẹ cha ta hạ, người thật đúng là có thể tra tấn người nì.

Nói chung, là ta đang duy trì chút nhẫn nại cuối cùng, cha ta rốt cuộc có thể cùng ta hảo hảo nói chuyện, hần hung tợn nhìn ta, câu đầu tiên chính là: “Người như thế nào lại có thể hôn ta”.

“Ta vì cái gì không thể hôn người?”.

Đây là câu trả lời của ta đối với câu hỏi của hần.

“Người có biết hay không, như thế rất bẩn”. Cha ta cơ hồ rống lên trả lời.

Tuy rằng ta biết rõ đầu óc cha ta luôn luôn thoát tuyến, cũng nghĩ tới hần lại có thể sẽ hỏi ra một câu rất kinh người, chỉ có điều ta không nghĩ tới cha ta lại hỏi một câu như thế, thế cho nên ta hận không thể dùng tay gõ gõ vào đầu hần xem trong đầu hần có nước không, hoặc là tiến vào tim của hần xem tim của hần như thế nào mà lớn lên, dĩ nhiên có thể hỏi ra vấn đề như vậy.

Nghĩ như vậy ta cũng như vậy mà hỏi lên: “Người nghĩ thế nào mà lại nói như vậy”.

“Ta đương nhiên muốn nói như vậy, người có biết toàn bộ thế giới hàng năm có bao nhiêu người đồng tính luyến ái bị nhiễm AIDS hay không hả?”.

“Ai nói ta là đồng tính luyến ái vậy”.

“Vậy nói người vừa rồi là như thế nào vậy?”.

“Ban đầu chính là...”.Cha ta quá kích động rồi,nói chuyện đều có chút bừa bãi “Chẳng lẽ không đúng sao? Chỉ có đồng tính luyến ái mới có thể cùng người cùng giới hôn môi,chúng ta không phải cùng giới sao? Người không phải vừa mới hôn môi ta sao? Người nói !”.

“Đúng,không sai a,chúng ta là cùng tính,vừa rồi là ta hôn người,người cảm thấy thế nào?”.

“Cái gì mà thế nào?”.

“Đương nhiên là kỹ thuật hôn môi của ta thế nào? Nói cho người biết,đây chính là nụ hôn đầu tiên của ta,người cần phải đối với ta chịu trách nhiệm.”.

Thừa dịp cha ta tức giận thần chí mơ hồ,ta cũng bắt đầu càn quấy.

“Ta khi nào không đối với người chịu trách nhiệm? Ta chính là ba ba của người ! Ta đương nhiên là đối với người chịu trách nhiệm!”.

“Người nhớ kỹ điểm này là tốt rồi”.Ta thật vui vẻ trả lời.

“Ta đương nhiên là nhớ kỹ!”.

Mới vừa nói xong câu đó,biểu tình của cha ta đột nhiên có chút do dự,tựa hồ nhớ ra cái gì đó ,hắn vò đầu rồi một hồi ngốc ra,sau đó bỗng nhiên rống lên lớn hơn : “Trương Tư Khải! Ta chính là ba ba của người,người lại đối với ta làm ra chuyện này!Người...Ta...Ta sao lại có đứa con như người thế này !”.

Ta che miệng cười giống như meo vụng trộm thịt rồi,quả thực cha ta là như thế,rất dễ lừa gạt,chưa nói mấy câu đã bị ta cho vào tròng rồi.

Cha ta rống lên sau đó chính mình cũng ngậy ngẩn cả người.Hắn ngơ ngác nhìn ta một hồi,sau đó một câu cũng không nói liền đi ra ngoài.

Ta có chút không hiểu tại sao nên cũng theo đi ra ngoài,còn không biết hắn rốt cuộc là làm sao vậy.

Cha ta ngồi ở bên giường ngẩn ra,ngay cả ta đi tới trước mặt hắn cũng không phát hiện ra.Trong lòng ta thâm kêu không ổn,hay là vừa rồi nói quá phạm,cha ta tức giận.Ồ trong ấn tượng của ta,cha ta tức giận cũng không phải như thế a.

Qua một hồi lâu,cha ta mới ngẩng đầu nhìn ta,sau đó chậm rãi nói :”Được rồi,đừng nói nữa,mau ngủ đi,ngày mai còn muốn đi học chứ?”.

Thấy biểu tình của cha ta không đúng lắm,ta cũng không dám lại kích động hắn,đành phải làm ra bộ dáng bảo bối ngoan,nằm xuống ngủ.

Ta thật sự là có chút mệt,cho nên ngủ say sưa,ngay cả buổi sáng cha ta thức dậy đi làm ta cũng không biết.Chỉ có điều cũng may hôm nay à thứ bảy,ta có thể hảo hảo ngủ nướng,nhân tiện suy nghĩ một chút tối hôm nay như thế nào lừa cha ta,khiến hắn giúp ta làm một lần,ta đặc biệt đi ra ngoài thuê đĩa nam nhân cùng nam nhân H ở nhà nghiên cứu,mặc dù đã sớm biết nam nhân và nữ nhân là làm như thế nào,nhưng đối với nam nhân cùng nam nhân làm tình như thế nào,ta rất muốn làm cho hiểu rõ.Chính là điều ta muốn nói,liền nhất định phải làm cho rõ ràng mới được.Chờ tối cha ta trở về,ta nhất định cho hắn một kinh hỉ.

Ta chưa bao giờ giống như hôm nay ngóng ‘thái dương hạ sơn’,khó khăn lắm mới chờ đến 8 giờ,nhưng vẫn không thấy tin tức gì của cha ta. Thật là kỳ quái,ta vô tâm ăn cơm,nhàm chán xem TV,thẳng tuốt đợi đến hơn 9 giờ,vẫn không thấy mặt mũi cha ta đâu,ta có chút lo lắng rồi,không phải xảy ra chuyện gì chứ. Giống như là muốn nghiệm chứng ý nghĩ bình thường của ta,điện thoại trong nhà bỗng nhiên reo khiến cho tâm trạng lo lắng khẩn trương của ta thiếu chút nữa thì nhảy dựng lên.

“Uy,xin chào,đây là nhà Trương Hạo”.

“Tiểu Khải,la ta a ,ta là ba ba”.

“Người như thế nào vẫn chưa về nhà,ta cũng đã chờ người nửa ngày rồi đấy”.Vừa nghe đúng là tiếng cha ta,ta lập tức bắt màn lên.

Âm thanh của cha ta xuyên thấu qua ống nghe như rất xa truyền tới: “Là như thế này,hôm nay chỗ này của ta có chút việc gấp cần xử lý,cho nên tối nay ta muốn tăng ca,người không cần chờ ta”.

“Tăng ca ?”.Không phải là lấy cớ sao :”Vậy người chừng nào thì về”.

“Ân...”.Nghe được ra âm thanh của cha ta rất do dự,dường như đang lo lắng:”Người không cần chờ ta,hôm nay có thể ta không về”.

“Cái gì? Không về nhà?”.

“Đúng vậy a,công việc bề bộn a...Cứ như vậy đi,ta phải đi họp rồi,tạm biệt”.

Cha ta nói xong liền dứt khoát cúp máy.

Bằng trực giác ta nhận định rằng cha ta nói dối,đại khái là không muốn đối mặt với ta cho nên tối hôm nay mới không muốn về nhà. Ta như thế nào lại xem nhẹ điểm này,thật sự là vòng vo!Ồ trong phòng khách đi vòng vòng,ta không khỏi oán hận bản thân mình đã xem nhẹ chuyện này.

Hết chương 7.

8. Chương 8

Ta có chút tính toán sai lầm,ta tưởng là cha ta cùng ta ồn ào giận dỗi mà thôi,nhưng loại ý nghĩ này sau hai ngày cha ta không về liền biến mất.Ta như một người không hồn ngây ngốc trong phòng hai ngày,ngay cả chính mình đều bội phục mình.Như thế bỏ xuống không được,ta quyết tâm chờ đến chiều sau giờ học phải đi đến công ty cha ta tìm hấn.

Chính là xảy ra một chút ngoài ý muốn,trong giờ học thầy giáo của chúng ta gọi ta lên văn phòng.

“Thầy,xin hỏi ngài gọi ta có việc gì?”.Mặc dù trong lòng gấp rút đến độ bốc hỏa,ta vẫn cố gắng duy trì phong độ hỏi.

“Đúng là có chút chuyện”.Thầy Lý xuất ra một tờ giấy : “Người coi đi,ta ban đầu cùng người đã nói qua,trường tính cử người đi đại học Đông Lâm học. Nhưng mà ta xem nguyện vọng của người,người điền là đại học Thượng Đức,theo thực lực mà nói,đại học Thượng Đức không bằng đại học Đông Lâm,ta nhớ rõ,người muốn quản trị kinh doanh chuyên nghiệp ,nói về chuyên ngành này,ngành này của đại học Đông Lâm càng tốt a! Vì sao người muốn vứt bỏ cơ hội cử đi học ở đại học F (*)như vậy chứ?”.

“Ta cảm thấy được ta càng muốn học đại học W(*).Ta cũng có tin tưởng là nhất định sẽ đậu,thầy,người không tin ta sao? ”.

(*) F,W chắc là viết tắt của yên 2 trường đại học

“Nhưng mà Trương Tư Khải,ta biết thành tích của người luôn luôn rất tốt,nhưng người hẳn nên cân nhắc lại một chút...”.

“Ta đã cân nhắc qua”.Ta cương quyết nói.

Thầy giáo Lý bất đắc dĩ đành cười trừ : “Được rồi, đã như vậy người cứ về suy nghĩ,mai gọi cha người đến gặp ta một chút có được không?”.

“Ân,hấn công việc bề bộn,ta không biết ngày mai hấn có thể tới hay không”.

“Vậy người cố gắng đi ”.

Kỳ thực nguyên nhân ta vứt bỏ đại học F rất đơn giản,đại học F cũng không sai,chính là nó ở tại một thành phố khác,nếu học ở đó ta nhất định phải rời khỏi nhà ,hiện tại ta,là trăm triệu lần không muốn rời khỏi nhà,đại học Thượng Đức ngay tại giữa thành phố,nếu học ở đại học này ta cũng không cần rời khỏi nhà,không rời khỏi cha ta.

Cuối cùng cũng có thể đi tìm cha ta rồi,ta thẳng đến tầng 14 chỗ cha ta,vừa chạy ào vào cánh cửa thì gặp ngay thư ký Lý.

“Người là...”.

Ta hướng về phía nàng nở một nụ cười,nàng lập tức liền nhận ra ta.

“Đúng rồi,người là con của giám đốc Trương,người tên là....”.

“Ta tên là Trương Tư Khải,ta tới tìm cha ta”.

“Đúng vậy a,Trương Tư Khải,cha người đang ở trong phòng làm việc,nhưng hắn đang cùng khách hàng bàn chuyện,người tốt nhất nên chờ một lát rồi hãy đi vào ”.

“Được,ta sẽ chờ”.Ta quay đầu cố gắng làm ra bộ dạng không để ý chút nào hỏi nàng:”Các người gần đây công việc bận rộn lắm sao?”.

Thư ký Lý ôn nhu cười : “Chúng ta lúc nào cũng cái dạng này,cũng không có bận rộn lắm”.

“Người bận việc gì thì cứ đi đi,ta ngồi đây chờ”.

Ta thuận tay cầm lấy một quyển sách xem,ở bên ngoài không có động tác gì,trong lòng lại oán hận nghĩ: hóa ra cha ta đang lừa ta.Xem ta như thế nào giáo huấn hắn.

Thừa dịp trong lúc rảnh rỗi ,cha ta cùng khách hàng đã nói chuyện xong ,ta bày mưu đặt kế vượt qua thư lý Lý lặng lẽ tiêu sái tiến vào phòng làm việc của cha ta.Cha ta cũng không chú ý đã có người đi vào không gian riêng của hắn,cho nên đang nằm trên ghế nghỉ ngơi. Hắn nhắm mắt lại,cau mày,sắc mặt có chút nhợt nhạt,hai tay day day huyết thái dương,dường như thập phần mệt mỏi.Cha đáng thương,đây là ý nghĩ đầu tiên của ta.Cha ta tuổi tác không nhỏ,lúc này thoạt nhìn đúng là bộ dáng điềm đạm đáng yêu,làm cho ta lúc ấy hận không thể ôm hắn vào lòng khiến cho hắn có thể hảo hảo nghỉ ngơi một chút.

Ta vốn là muốn chất vấn hắn tại sao lừa gạt ta không trở về nhà,thế nhưng nhìn thấy cảnh cha ta mệt mỏi lại không đành lòng nói hắn,trong khoảng thời gian ngắn thật không biết làm gì cho tốt.Liên theo ý ta muốn làm cho cha ta sưng sờ,nhưng cửa lại mở ra,một người đi vào.

“Hạo,ta muốn bản thiết kế công trình của Cao Lâm,đã được chưa?”.

Ta vừa quay đầu lại nhìn,đúng là tổng giám đốc Lâm mà cha ta nói.

“A?Người làm sao cũng ở trong này a”.Vị tổng giám đốc Lâm kia hô to gọi nhỏ hướng về ta mà hỏi,ta có trăm phần trăm chắc chắn,người này là tuyệt đối cố tình ,ta nhìn một cái là ra ngay,nụ cười xấu xa trên mặt của hắn,hơn nữa hoàn toàn trong lòng biết biểu tình rõ ràng.

“Tiểu Khải?”.Bị hắn hô như vậy,cha ta chú ý đến sự hiện diện của ta : “Người như thế nào lại đến”.Hắn không phải là ta nhìn nhầm rồi,về mặt của cha ta xấu hổ,giống như biểu tình của tiểu hài tử làm chuyện xấu bị người lớn bắt gặp.

Không đợi ta trả lời,cái tên tổng giám đốc kia sợ thiên hạ chưa đủ loạn mà hỏi : “Đúng a,chỗ này là chỗ làm việc không phải chỗ để tiểu hài tử chơi đùa. Ta thật sự rất hiểu người muốn gặp cha người,nhưng lúc nào cũng tới quấy rầy công việc của chúng ta sẽ rất phức tạp”.Nói xong ,hắn cố tình nhìn cha ta một cái : “Ta nói có đúng không ,Hạo?”.

Cha ta sưng sờ một chút rồi cũng lập tức nói theo : “Đúng a,ta đang làm việc ni,có việc gì tới về nhà nói sau”.

Hai người căn bản là cùng một giuộc với nhau. Hay là hai ngày không về nhà đều là cùng một chỗ với tên họ Lâm kia? Đêm thì ngủ đâu ni? Cha ta là ngủ ở văn phòng hay là.....? Tên họ Lâm kia không có đem cha ta làm gì chứ? Đầu có của ta xoay chuyển lướt nhanh,đã bắt kịp tốc độ xử lý của CPU P42.0,nhanh chóng tính toán xem tên tổng giám đốc Lâm kia và cha ta có bao nhiêu chuyện có thể xảy ra.

“Ta đương nhiên là có chuyện”.Ta cố gắng không nhanh không chậm mà trả lời,làm ra bộ dạng không có chuyện gì “ Thấy giáo nói nếu mai người có thời gian thì đến gặp thầy có chút chuyện,người hai ngày nay không có về nhà nên ta phải đến công ty của người tìm người”.Ta ủy khuất mà nói,về mặt này đối với cha ta rất hữu nghiệm, ta ‘trăm thử trăm thiêng’.

Quả nhiên,cha ta vừa thấy ta dùng loại khẩu khí này nói chuyện lập tức mềm lòng.

“Thực xin lỗi a,Tiểu Khải,ta không phải cố ý....”.

“Chính là gần đây công việc rất nhiều,Hạo hấn không thể phân thân nên mới xem nhẹ người”.Tổng giám đốc Lâm không đợi cha ta nói xong liền cắt ngang lời của cha ta: “Bất quá,người cũng là người lớn,chung qui không giống tiểu hài tử rồi cha mẹ không được,hơn nữa Tiểu Khải người ‘lợi hại’ như vậy có chuyện gì cũng có thể tự mình giải quyết được,có phải không?”.Nói xong hấn còn hướng phía ta cười,đoán chắc ta không có biện pháp phản bác lại hấn,nói ta không thể tự mình giải quyết.

Ta nhìn cha ta,về mặt hấn khó xử nhìn ta.

“Thật vậy chẳng? Là vì công việc bận quá không thể về nhà?”. Ta bình tĩnh hỏi hấn.

Cha ta vừa muốn nói gì,kết quả là cái tên tổng giám đốc Lâm lập tức thay hấn trả lời:”Đúng a,có thể tăng ca vài ngày nữa ấy chứ”.

“Àn,không sao”. Ta gật đầu : “Ta liền nói với thầy người không có thời gian”.Ta quay lại phía cha ta thản nhiên cười : “Ta về trước”.Lưng chuyển qua cha ta vừa hướng về phía tổng giám đốc Lâm, thoáng hung hấn cười : “Vô cùng xin lỗi,quấy rầy các người”.Sau đó nhìn miệng há to hù dọa người của tên tổng giám đốc Lâm kia,ta thỏa mãn đi ra ngoài.

Vừa về tới nhà ta lập tức bắt đầu ngồi vào máy tính của cha ta kiểm tra số điện thoại của tổng giám đốc Lâm,ai bảo trí nhớ cha ta không tốt,mấy thứ này nhất định phải lưu vào máy tính(? Điện thoại di động vứt đi đâu).Đối với mặt mã máy tính cha ta,ta 10 tuổi đã biết cách phá giải rồi.

“Uy,xin hỏi người đây là nhà của tổng giám đốc Lâm Quý Chi phải không?Ta tìm tổng giám đốc Lâm có việc”.

“Hấn vẫn còn chưa về nhà,có chuyện gì đến văn phòng của hấn”.Đối phương đại khái xem ta như là nhân viên công ty,cho nên bắt đầu ‘cả vú lấp miệng em’ nói.

Ta cũng ‘cả vú lấp miệng em’ tiếp tục nói : “Lâm Quý Chi,hấn vẫn còn chưa về nhà ư?Ta muốn tìm hấn”.

Đối phương đại khái không nghĩ tới ta to gan như vậy,lập tức lớn tiếng nói : “Ta là vợ của Lâm tổng đây,người tìm Quý Chi có việc gì, nói với ta là được rồi”.

Ta làm ra khẩu khí hung hăng : “Vậy là rất tốt rồi,người nói cho Lâm Quý Chi,bảo hấn từ nay về sau đừng tới quấy nhiễu bạn gái của ta,nếu không đừng trách ta không khách khí,không để hấn lưu thể diện”.

“Àn? Người nói cái gì,Quý Chi hấn lúc nào quấy rồi bạn gái của người hả? Người nói rõ ràng a.”.

“Người hỏi hấn là biết! Ta cúp máy đây”.

“Này...Này...Người đừng cúp máy,người là ai? Nói a...”.

Để điện thoại xuống,ta cười vạt vãi trên ghế salon,dám gây khó dễ cho Trương Tư Khải ta ư,vậy người nên chuẩn bị tâm lý gặp đại phiền toái đi,ta tuyệt đối không dễ chọc.

Hết chương 8.

9. Chương 9

Ba tháng sau:

“Người nói xem đây là chuyện gì?”. Tay cha ta run rẩy cầm tờ giấy được mở ra,hướng về phía ta đang nằm trên giường nghe CD ‘khán trữ tiểu thuyết’ mà nổi giận đùng đùng.

Ta lười biếng từ trên giường đứng lên,cầm lấy tờ giấy trong tay cha ta, thờ ơ nhìn thoáng qua,thuận tay vứt nó qua bên kia.

“Người nói đi a”.Cha ta có chút thiếu kiên nhẫn rồi.

Ta thản nhiên nhìn hấn một cái : “Người rành rành nhìn rất rõ ràng,đó là thư thông báo trúng tuyển,lại còn hỏi ta là chuyện gì”.

“Ta biết là thư thông báo,người nói xem vì sao lại là thư thông báo đại học Thượng Đức?”.

“Ta càng muốn biết vì sao không thể là thư thông báo của đại học Thượng Đức?”.

Cha ta bị ta làm cho tức đến nửa ngày không nói ra lời : “Người đã nói nhà trường cử người đi học quản trị kinh doanh tại đại học Đông Lâm,có đúng không? Ta có nói sai không,vậy giờ thì sao? Vì cái gì không phải đại học Đông Lâm mà là đại học Thượng Đức”.Cha ta hai tay chống nạnh,tức giận,hai gò má bởi vì tức giận mà nhiễm một tầng ửng đỏ tiên diễm,thoạt nhìn vô cùng diễm lệ mê người.

“Bởi vì ta thay đổi ý kiến của ta,không muốn học ở đại học Đông Lâm”.

“Người thay đổi ý định bao giờ,vì sao ta không biết?”.

“Khi nào a...Ân...để ta suy nghĩ một chút...”.Ta làm như bộ dáng nghĩ sâu tính kĩ,nhìn sắc mặt cha ta càng ngày càng khó coi : “A~ nghĩ ra rồi,chính là cái thời gian người làm việc tăng ca. Đúng rồi,người còn nhớ hay không,có một ngày ta đến tìm người nói thầy giáo muốn gặp người,người không phải cho ta tự quyết định sao?Là chuyện này a”.

Nhìn thấy cha ta há to miệng,con mắt tròn tròn,sắc mặt từng chút từng chút đỏ lên,lại từng chút từng chút từ đỏ chuyển sang trắng,trong lòng ta âm thầm buồn cười,ở ngoài vẫn làm ra cái bộ dạng thật ủy khuất.

Sau đó,cha ta đặt mông ngồi bên cạnh ta,nói với vẻ mặt bất đắc dĩ : “Thì ra thật sự thầy giáo muốn gặp ta a,ta còn tưởng...”.Hắn hung hăng đập đầu vào gối.

“Người còn tưởng ta lừa gạt người,có đúng không?”.

“Thực xin lỗi,Tiểu Khải,thực xin lỗi”.Cha ta cúi đầu,tỏ ra vạn phần hối tiếc.

“Ai~~ta là người không đáng tin tưởng sao?”.

“Không phải thế,bởi vì Tiểu Khải từ nhỏ đã rất lợi hại,làm gì cũng không cần ta quản,cho nên người nói thầy giáo muốn gặp ta,ta một chút cũng không tin a”.

“Vậy giờ người tin ta chưa?”.

“Rồi a,vậy phải làm gì bây giờ a,Tiểu Khải”.

“Làm gì bây giờ? Rất đơn giản,ta học đại học Thượng Đức a”.

“Nhưng mà...Nhưng mà người rõ ràng là có thể học tại đại học Đông Lâm”.

“Làm ơn đi,cha”.Ta vỗ vỗ bả vai cha ta : “Dù là trường học cũ của người cũng không phải là của ta a,người học tại trường kia không có nghĩa là ta nhất định cũng học tại trường đó a”.

“Nói thì là nói như vậy,nhưng...”.Cha ta vẫn là vẻ mặt hối hận.

Thừa dịp cha ta lâm sâu vào tự trách mình,ta nhân cơ hội hướng về hắn đưa ra một yêu cầu.

“Ba,ta muốn đi làm việc để rèn luyện một chút,người có thể giúp ta tìm một công việc tại công ty của người trong ba tháng hè không?”.

“Được được, muốn làm việc gì a,không có tiền sao? Người chơi cổ phiếu không phải kiếm được rất nhiều tiền sao?”.

Muốn làm việc gì a,còn không phải vì coi chừng người sao.Ai bảo người từ lần đó về sau đề phòng ta gấp bội,làm hại ta ngay cả một cơ hội hạ thủ cũng không tìm được,lại còn cả ngày cùng Lâm Quý Chi ở cùng một chỗ ,thoạt nhìn là thấy không yên lòng rồi ,khiến ta suốt cả ngày vì trình tiết của người mà lo lắng đề phòng. Thế mà lại trưng ra vẻ mặt vô tri ra hỏi ta vì sao muốn làm việc? Trong lòng thì nghĩ như vậy nhưng một câu cũng không nói ra,còn phải làm ra bộ dạng trăn trăn có lời định liệu trước.

“Vì sớm ngày hiểu biết xã hội a! Bạn học của ta đều đi làm việc,ta cũng muốn sớm một chút va chạm với xã hội”.

Cha ta rõ ràng bán tín bán nghi,qua nửa ngày mới do dự nói : “Vừa đúng lúc thư kí thứ hai của ta xin nghỉ để lo đám cưới,người có thể tạm thời tới giúp ta,có điều trước tiên phải nói rõ ràng.Người không được gây phiền toái cho ta a ”.

Thật quá tốt,đúng là trời giúp ta. Cha ta có lẽ là sợ ta gỡ trò quỷ nên mới cố ý đem ta để ở bên cạnh để tiện bề trông coi ta. Chỉ có điều như vậy đúng theo ý ta. Đứng bên cạnh cha ta,ta có thể hảo hảo bảo hộ hần,còn có thể hàng ngày nhìn cha ta rất đẹp trai khi làm việc,hôm nay là ngày may mắn của ta.

“Này! Ở văn phòng,người không được làm ra chuyện kì quái,còn có không được phép nói cho người khác biết ta là cha người,có nghe hay không?”.

Ta phi nhanh từ trên giường xuống,một phen ôm cổ cha ta,trên mặt hần hôn một cái,vui sướng đối với hần mà nói : “Biết rồi”.

Có lẽ bản thân cùng hần cũng chưa từng có hành động thân mật như vậy,mặt của cha ta lập tức đỏ.Thật sự là cha ta đáng yêu a,mặt đỏ đứng lên cũng thật đáng yêu a.Xem ra có đôi khi làm tiểu hài tử cũng rất tốt,ít ra có thể nhân cơ hội chiếm chiếm tiện nghi của cha ta mà không làm hần phát hiện.

Ngày đầu tiên đi làm,ta gặp phải Lâm Quý Chi,hần sau lưng cha ta đánh giá lần đầu tiên chính thức mặc âu phục của ta,từ trên xuống dưới,từ trái qua phải rờn rã 3 phút,cuối cùng ta muốn mất đi kiên nhẫn, trước một giây,hần đi đến trước mặt ta,giả bộ nói : “Nhìn không đoán ra,người lớn lên cũng khá đẹp trai”.

Ta quay lại cho hần “Hừ” một tiếng khinh thường.

Cha ta lập tức ở phía sau cho ta một câu : “Không được không có lễ phép,phải gọi là tổng giám đốc Lâm”.

Ta lập tức thay vào một khuôn mặt mỉm cười : “Chào tổng giám đốc Lâm,ta là Trương Tư Khải,hôm nay là ngày đầu tiên đi làm,mong ngài chiếu cố nhiều hơn”.

Lâm Quý Chi cũng ngoài cười trong không cười hai tiếng : “Ha ha” rồi :”Không sao,không sao,phải cố gắng a” .Hần cố tình lớn tiếng với cha ta nói : “Hạo,con của người và người bộ dạng rất giống nhau a”.Lại hạ giọng nói với ta:”Đừng tưởng rằng ta không biết người có chủ ý quỷ quái gì,ở chỗ này ,người nên thành thật một chút cho ta”.

“Đúng vậy sao? Ta cảm thấy hần và mẹ hần giống nhau nhiều hơn” . Cha ta căn bản không nhận ra tình hình kịch liệt lửa bắn tứ tung giữa hai chúng ta,vẫn còn đang làm việc của chính bản thân mình,không thêm ngẩng đầu lên mà trả lời.

Ta cũng ăn miếng trả miếng hạ giọng : “Người biết là tốt rồi,nói cho người biết,có ta ở đây người liền ít có chủ ý với cha ta.Người cũng không thực hiện được đâu”. Sau đó lại dường như không có chuyện gì mà lớn tiếng nói : “Cảm ơn lời khích lệ của ngài,ta sẽ cố gắng làm việc không thua cha ta”.

Cha ta ngẩng đầu lên cười cười: “Những lời này không sai biệt lắm,Tiểu Khải không ngờ đã trưởng thành rồi”.

“Đúng vậy a”.Lâm Quý Chi coi thường ánh mắt giết người của ta,cố ý vươn tay xoa đầu của ta :“Tiểu Khải trưởng thành,sẽ nhanh chóng trở thành người lớn,bất quá hần vẫn còn là một đứa trẻ 16 tuổi a! Người nói đúng không Hạo?”.Hần tiếp tục thấp giọng nói : “ta cảnh cáo người,đừng cùng ta đối đầu,chính người cần động não nghĩ lại,cha người tin tưởng ta hay tin tưởng người,tiểu hài tử ‘luyện phụ tình kết’ nghiêm trọng”

“Ta năm nay 16 tuổi,bất quá sẽ rất nhanh lên 20 tuổi”.Ta trả lời bất động thanh sắc.

“Vậy chờ thời điểm người 20 tuổi rồi nói sau”.Lâm Quý Chi một lời hai nghĩa nói.

“Ta tin thời gian sẽ trôi qua rất nhanh”.

Ta cúi đầu,tại thời điểm Lâm Quý Chi đang dào dạt đắc ý thấp giọng nhắc nhở hần: “Tổng giám đốc Lâm,ta cảnh cáo người không nên quấy rầy bạn gái ta,nếu không đừng trách ta không cho người mặt mũi”.

Lâm Quý Chi sững sốt,lập tức kịp phản ứng tức khắc : “Thì ra là người”.

Ta hướng phía hần mỉm cười, không nói lời nào.

“Người cái thằng kia,sao lại dám làm như thế!”.

“Àn? Cái gì? Các người đang nói cái gì?”.

Không biết chuyện gì chính là cha ta,hần khó hiểu ngẩng đầu nhìn chúng ta.

Không hổ là đại nhân, nhân sĩ xã hội. Lâm Quý Chi lập tức liền khôi phục lại bình tĩnh đối với cha ta ôn nhu cười : “Không có gì, ta cùng Tiểu Khải nói giỡn ấy mà, người chờ một chút ,ta có vài lời muốn nói với Tiểu Khải”.Hắn một phen ôm ta kéo ta quay lưng lại phía cha ta : “Ta cho người biết, người như vậy cẩn thận ta tố cáo người tội phi báng”,

Ta vừa hướng phía hắn ngọt ngào cười : “Không sao, chỉ cần người không sợ cha ta đau lòng thì cứ việc tố cáo ta đi”.

“Người dám cùng ta một dạng như vậy”.

“Ta chỉ là thử thách một chút xem người đối với cha ta có phải là thật tâm không mà thôi?”.

Lâm Quý Chi nhìn ta, ánh mắt sắp phun lửa tới nơi.

Còn ta thì dương dương tự đắc, cuối cùng cũng báo được một mối thù.

Hết chương 9.

10. Chương 10

Thời gian đi làm kỳ thực rất thú vị. Mỗi ngày đều phải vội vàng lấy lòng cha ta, còn phải vội vàng đề phòng Lâm Quý Chi, ta cảm thấy mấy ngày nay trải qua cực kỳ muôn màu vạn trạng. Chỉ có điều Lâm Quý Chi hiển nhiên là không nghĩ như vậy, hắn đối với trò đùa quái đản cùng quấy rầy thời gian ở chung giữa hắn và cha ta của ta, có thể dùng từ ‘cảm giận đến tận xương tủy’ để hình dung, tiếc là lại ngại thể diện của cha ta, lại không thể làm gì với ta, mỗi ngày thấy ta đều cùng ta tranh đấu nửa ngày.

Cha ta đang lúc làm việc được gọi là người tuyệt đối nghiêm túc, mặc dù ta là con hắn, hơn nữa đã làm hai tháng của kỳ nghỉ hè, nhưng mà hắn đối với yêu cầu đối với ta vẫn rất nghiêm khắc. Đi làm quyết không cho ta đi muộn, về sớm (chỉ là điểm này lo liệu không được tốt lắm, dù sao ta đã quyết định cùng cha ta cùng nhau tiến thoái). Tài liệu đã qua tay ta sắp xếp cũng quét không cho phép có sai lầm phát sinh. Không có chuyện gì đặc biệt nhất định phải hoàn thành công việc của ngày hôm nay... vân vân và vân vân. Thỉnh thoảng ta nghi ngờ cha ta chịu áp lực công việc lớn như vậy làm thế nào mà giữ được tâm trạng tốt (đây là bởi vì mỗi ngày nhìn thấy thư ký Lý đều thấy biểu tình của nàng là cười tủm tỉm nho nhã). Chỉ có điều tiếc hận ở chỗ chính là dưới sự chỉ dạy của cha ta, 5 năm sau ta cũng biến thành cái dạng này. Phỏng chừng những người thấp kém như ta cũng nghĩ như ta thôi, nhưng đây là chuyện để sau hãy bàn.

Cũng may ta Trương Tư Khải cũng không phải là người bình thường, tại thời điểm đó ta từng phút cho thấy ta ở tại phương diện trợ lý là thiên phú. Vấn kiện giao cho ta, ta có thể trong thời gian ngắn đoán được nội dung bên trong có khẩn cấp không, hay có cần cha ta giải quyết không, đối với khả năng tổng hợp và xử lý văn tự ta cũng nổi bật. Đến nỗi lập kế hoạch, phân tích, sắp xếp cái gì ta cũng nắm chắc. Sau đó tất cả các công việc của thư ký thứ hai phải làm ta đều có thể đảm nhiệm, thời gian mỗi ngày cũng có chút nhàn chán hơn, bất quá vừa vặn có Lâm Quý Chi, chỉ cần có người này, thời gian của ta sẽ không tịch mịch.

Làm việc trong công ty hai tuần nay, quan hệ giữa ta và Lâm Quý Chi đã đến mức thủy hỏa khó dung. Hai người chúng ta suốt ngày ‘chỉ cây dâu mắng cây hòe’, ‘ném đá dẫu tay’, ‘minh tranh ám đấu’. Ngoài trừ người cha chỉ thông minh trong công việc của ta không hề cảm thấy gì, còn lại mọi người cũng biết ta và tổng giám đốc Lâm Quý Chi kia bất tự không hợp. Chúng ta bề ngoài vẫn là bộ dạng thân thân thiện thiện, trên thực tế ,sau lưng hận không thể hung hăng đập cho đối phương một cước, tốt nhất là có thể làm một chút chuyện ‘bỏ đá xuống giếng’ ‘lửa cháy đổ thêm dầu’ họa vô đơn chí’ để hành hạ đối phương. Sự tình phát triển đến nỗi, chỉ cần ta và Lâm Quý Chi chạm mặt, những người xung quanh không có việc gì đều chuẩn mất, miễn là tránh được cuộc chiến hùng hực cấp thiên tai của hai người chúng ta.

“Ha ha”.

Hầu như mỗi lần ta và Lâm Quý Chi chạm mặt, đều là do nụ cười của hắn bắt đầu.

“Đây không phải là Trương Tư Khải sao? Thật là tốt quá, đến đây, đem hai tập tài liệu này đi photo một chút”.

“Ha ha~ thật xin lỗi tổng giám đốc, photo tài liệu không phải phạm vi phục vụ của ta”.

Đối với cái cười gượng của Lâm Quý Chi,ta cũng cười lạnh vài tiếng đáp trả.

“Ta cũng không nói muốn người phục vụ,photo tài liệu là công việc của thư ký.Phục vụ là muốn nhận phí,còn công việc của người là do ta trả lương”.Lâm Quý Chi không quên hung hăng đâm chọc ta vài câu.

“Người trả lương cho ta bởi vì ta làm công việc của mình,ta cự tuyệt photo tài liệu là bởi vì nó không nằm trong phạm trù công việc của ta,người thấy ta nói có đúng không? Tổng giám đốc?”.

“Vì công ty phục vụ là ứng với trách nhiệm của người,chẳng lẽ không đúng là như vậy sao?”.

“Chức vị của tổng giám đốc cao hơn ta rất nhiều,đối với công việc chức vị cao xa của mình,dưới bất cứ tình huống nào cũng không thể nhờ sự giúp đỡ tùy ý,đó cũng là điều lệ của nhân viên công ty,chẳng lẽ người không nhớ sao?”.(Không biết chỗ khác có như vậy hay không,dù sao nơi này của chúng ta cũng có quy định kỳ quái này).

“Ha ha ~ người xú tiểu tử này!”.

“Ha ha ~ người có thể làm gì?”.

Chuyện như vậy,hầu như mỗi ngày đều diễn ra hai lần,thế nên đến cuối cùng toàn bộ các đồng nghiệp tăng 14 ban đầu là ‘nhượng bộ lui binh’ đến bây giờ là ‘đem con bỏ chợ’,nếu như có một ngày ta và Lâm Quý Chi chạm mặt mà không xảy ra xung đột,bọn họ mới thấy kỳ lạ—ta nói là ‘nếu’— còn không chắc là một trong hai chúng ta có người bị bệnh không nói ra lời mới có khả năng đó.

Đáng tiếc chính là,đến bây giờ,cái người khiến chúng ta đầu đá vẫn còn không cảm nhận ra. Cha ta với lúc ban đầu vẫn như vậy,nên làm gì ,làm gì đây a,điều này ít nhiều làm ta cảm thấy ủ rũ.Căn bản là ta còn chờ mong cha ta có thể đối với tình cảm của ta thoáng phát hiện ra một chút ni!Xem ra ta còn phải cố gắng hơn nữa mới được.

Đúng là ông trời cũng không có hoàn toàn phụ lòng ta.Vài ngày sau chuyển biến to lớn trong quan hệ cân bằng giữa ta và cha ta rốt cuộc cũng đã đến.

Mấy ngày nay,nghe nói công ty của chúng ta cùng với một công ty lớn tên là ‘tập đoàn Hoàn Vũ’ đang đàm phán về một vụ làm ăn lớn.Toàn bộ công ty bởi vì chuyện này rờn rã tăng ca nửa tháng,vậy trong đó nhất định là có cha ta,so với cái tên tổng giám đốc Lâm Quý Chi không thích làm việc đảng hoàng kia,cha ta nỗ lực vì công ty rõ ràng là nhiều hơn,cha đáng thương của ta,vì cuộc làm ăn lần này,một tháng hầu như trước 11 giờ đều không có về nhà,ngay cả ta đi theo cũng vội vàng xoay quanh,không có một chút thời gian rảnh rỗi.Nếu không sợ cha ta thất vọng,chỉ bằng điều này đã khiến cho ta có nên hay không sớm nghĩ ra cách hủy cuộc làm ăn lần này,miễn cho cha ta phải làm việc vất vả,cũng miễn cho ta khỏi vất vả đi theo.

Đợi đến thời điểm hai bên thực tế bắt đầu đàm phán,ta ngược lại biến thành kẻ nhàn rỗi,bởi vì trong công ty chức vụ của ta không cao,cũng không thể tham dự nơi diễn ra đàm phán,nhưng ta lại lo lắng cho cha ta,cho nên đứng ngay cạnh phòng họp chờ hẩn.

Dường như thời gian đàm phán so với tưởng tượng của ta lâu hơn rất nhiều,ta đợi từ 7 giờ sáng cho đến 7 giờ chiều mà vẫn không thấy dấu hiệu kết thúc.

“A

~”.Ta ngáp một cái thật to,chơi trò chơi trên di động thật không thú vị.

Phòng họp đi ra một người,chỉ có điều không phải cha ta.Người kia nhìn khoảng trên 30 tuổi (sau này ta biết hẳn khi ấy là 35 tuổi),vóc dáng rất cao,bộ dạng cũng rất tuấn tú,thoạt nhìn đúng là loại người có thói quen ra lệnh.(xem qua nhóm người Ứng Cấp của ‘ái thái nan’ (*)sẽ đoán ra hẳn là ai,ai xem đến đây đoán được rồi nói ta nghe),người trung niên kia nhìn ta một cái có chút kỳ quái,tự mình đi đến chén nước bên cạnh ta.

(*) là tác phẩm của Glum,chắc là nằm trong hệ liệt.

Ta cứ việc chơi trò chơi,nhưng vẫn có thể cảm thấy ánh mắt hẩn đang chăm chú nhìn vào ta.Vì thế ta xoay đầu nhìn hẩn,nhận tiện bày ra khuôn mặt tươi cười kiểu thiên sứ hỏi hẩn : “Tiên sinh,xin hỏi ,có điều gì ta có thể giúp được chăng?”.

“Không,cảm ơn”.Hắn vẫn đang ngạc nhiên đánh giá ta :”Người thoát nhìn tuổi không lớn a,cũng là nhân viên của công ty này hay sao?”.

Ta gật gật đầu :“Đúng a”.

“Người bao nhiêu tuổi rồi? 18 tuổi ư?”.

Tuy rằng tùy tiện hỏi thăm tuổi tác của người khác là hành động không lễ độ,nhưng không biết vì cái gì từ trong miệng người này nói ra không cảm thấy phản cảm.

“Không,năm nay ta 16 tuổi”.Ta dùng hết khả năng làm ra bộ dáng người lớn mà trả lời.

“16 tuổi làm việc trong công ty?”.Trong ngữ khí của hắn không che giấu được sự ngạc nhiên.

“Vậy có cái gì mà ngạc nhiên,có người có thể dùng một năm để học những thứ người khác phải dùng 4,5 năm để học,ta chỉ là 16 tuổi đi làm,cũng coi như không có việc gì”..

“Loại người mà người nói,ta tin là có,chỉ có điều chính mình tận mắt nhìn cảm thấy rất vinh hạnh”.

“Ta cũng không có nói ta là thiên tài”.

“Người có thể ở trước mặt ta nói ra những lời tự tin như vậy,không phải là thiên tài cũng nhất định là nhân tài rồi. Đúng rồi,người cùng Trương Hạo có quan hệ gì?”.

Lần này đến lượt ta hơi hơi giật mình rồi : “Hắn là cha ta.Làm sao người biết?”.

“Ta đoán thế,biểu tình của các người khi nói đến công việc rất giống nhau.Nói như vậy người cũng không phải nhân viên chính thức của công ty này,chẳng qua là đến chờ cha người?”.

“À~”.Ta do dự một chút : “Cũng không hoàn toàn là như thế,trước mắt thân phận của ta là thư ký của giám đốc Trương Hạo”.

“Thì ra là tạm thời đến làm việc a”.Hắn nở nụ cười,thả lỏng dựa vào ghế salon: “Cha người làm rất tốt a,ta từng nghĩ muốn đoạt lấy,bất quá hiện tại ta đã thay đổi chủ ý rồi,người xem ra cũng không phải là người ỷ lại,thế nào,có hứng thú đến công ty ta không?”.

Ta sửng sốt,người này rốt cuộc đang làm gì? Nếu như không lầm ,hắn nhất định là người của ‘tập đoàn Hoàn Vũ’,xem khẩu khí hắn nói chuyện,chẳng lẽ là tổng giám đốc ‘tập đoàn Hoàn Vũ’. Nếu quả thật là nói như vậy,ta đây có phải hay không nên cảm thấy rất vinh hạnh?.

Hết chương 10.

11. Chương 11

Ta sửng sốt,người này rốt cuộc đang làm gì? Nếu như không lầm ,hắn nhất định là người của ‘tập đoàn Hoàn Vũ’,xem khẩu khí hắn nói chuyện,chẳng lẽ là tổng giám đốc ‘tập đoàn Hoàn Vũ’. Nếu quả thật là nói như vậy,ta đây có phải hay không nên cảm thấy rất vinh hạnh?.

Ta đang nghi ngờ nhìn hắn,phỏng đoán thân phận của hắn,cửa phòng mở ra,Lâm Quý Chi đang nắm bả vai cha ta và một đám người cùng nhau đi ra,ta nhìn cánh tay không an phận của Lâm Quý Chi đang lôi kéo cha ta với vẻ mặt rất đắc ý.

Không nhìn người bên cạnh ta nữa,ta lập tức chạy ra đón,chen ngang giữa cha ta cùng Lâm Quý Chi,đưa hắn cùng Lâm Quý Chi tách ra,giữ chặt một cánh tay của cha ta,làm ra vẻ mặt mong chờ hỏi : “Thế nào rồi,gám đốc Trương,thành công không?”.

Cha ta chưa kịp trả lời,chợt nghe giọng ôn hòa của Lâm Quý Chi ở bên cạnh : “Hạo,chúng ta đi tham dự tiệc rượu chúc mừng,tiểu hài tử này làm sao bây giờ? Không bằng,trước hết để cho hắn về đi,nơi chúng ta đến không thích hợp với hắn”.

Tiệc rượu? Không được,tuyệt đối không được để cha ta và Lâm Quý Chi cùng đi. Từ lượng của cha ta,ta biết,uống chưa được vài chén đã say rồi,lại cùng Lâm Quý Chi một chỗ thì quá nguy hiểm.

Ta nhìn cha ta, trong đầu đang nghĩ dùng lí do gì để cha ta không đi tiệc chúc mừng lần này. Thời điểm ta đang tìm lí do nhanh như bay. Âm thanh của một người đã cứu ta.

“Tổng giám đốc Lâm, không bằng để hần cùng đi đi. Ta muốn cùng hần bàn một số chuyện”.

Trên mặt Lâm Quý Chi và cha ta không che dấu được sự ngạc nhiên, về mặt của bọn họ thậm chí còn vượt qua phản ứng của ta.

“Nếu chủ tịch Lam đã nói như vậy, vậy thì chúng ta cùng đi”. Lâm Quý Chi phản ứng qua đầu tiên, nhưng mà ta nghe trong lời nói của hần có vài phần nghiến răng.

Ta lập tức quay sang cho người kia một khuôn mặt tươi cười rạng rỡ, sau đó dương dương tự đắc kéo cha ta cùng đi.

Sau khi tới nơi diễn ra tiệc rượu, ta mới nghe cha ta nói người vừa rồi chính là chủ tịch Lam Phi của tập đoàn Hoàn Vũ. Cha ta vẫn kinh ngạc ta như thế nào lại cùng hần quen biết, ta trả lời hàm hàm hồ hồ vài câu, cũng không nói cho cha ta biết Lam Phi muốn ta đến làm việc tại tập đoàn Hoàn Vũ.

“Loại rượu này, người không thể đụng vào được, đây là rượu mạnh, người uống sẽ say, hơn nữa người vẫn còn là tiểu hài tử, uống nước trái cây là được rồi”. Cha ta trịnh trọng nói với ta.

Ta nhìn nhìn hần : “Không đúng rồi, ta nhớ rõ loại rượu này người uống liền say”.

“Àn? Phải không?”.

Cha ta nghi ngờ giờ ly rượu nhìn kỹ gì đó bên trong, sau đó thoải mái nói cho ta biết : “Dù sao ta cũng không nhớ rõ, người nói chắc là đúng, nói tóm lại, không cho người uống rượu, có nghe không?”.

“Biết rồi, hi vọng cha , người cũng nên chú ý, đừng làm cho mình quá chén ”.

Lông mày xinh đẹp của cha ta lập tức nhíu lại : “Ta dù như thế nào, người cũng không nên xem thường ta, ta không phải uống vài chén đã say đâu!”.

Cái gì gọi là xem thường người a! Nhìn cha ta rõ ràng là để quên chuyện mẹ ta vừa mới rời đi liền uống say bí tỉ làm cho ta phải đi thu dọn.

Ta vừa định mở miệng nhắc nhở hần một chút, chợt nghe có người từ phía sau gọi ta.

“Trương Tư Khải, ta có thể cùng người nói chuyện một chút không?”.

Người gọi ta chính là chủ tịch Lam Phi của tập đoàn Hoàn Vũ, hần hướng phía cha ta gật đầu một cái tỏ vẻ kính ý, sau đó mỉm cười chờ câu trả lời của ta.

Ta vốn không muốn tách khỏi cha ta. Nhưng mà vừa nãy hần giúp ta có thể diện , không đi không được tốt cho lắm, đành phải không cam lòng mà đi tới. Dù sao ta suy tính Lâm Quý Chi cũng không thể làm gì cha ta.

“Thế nào? Lời ta vừa nói có hứng thú không?”.

Lam Phi đi thẳng vào vấn đề hỏi ta.

“Ta còn chưa có học đại học đâu ni”.

“Đại học? Ta thật không cho là có vấn đề gì. Ta cũng không học hết đại học. So sánh góc độ này, ta càng coi trọng năng lực của người hơn”.

“Nhưng chúng ta vừa mới quen biết... Người có thể như vậy mà khẳng định ta là người có thể dùng được?”.

“Người có thể nói ra như vậy chứng minh người là người có thể dùng được. Ta cũng tin tưởng mắt nhìn người của ta, còn người có thể đảm nhận công việc mà ta giao cho người sau này hay không, còn phải xem biểu hiện của người”.

Ta do dự chẳng biết trả lời thế nào cho tốt. Từ trong thâm tâm ta mà nói, ta rất hi vọng tới làm tại tập đoàn Hoàn Vũ, là một công ty lớn, danh tiếng lại tốt, tiếng lương cũng rất cao, phúc lợi cũng không tồi. Ta không

biết có lí do gì có thể cự tuyệt lời mời này. Nhưng bận tâm duy nhất chính là cha ta, ta không yên lòng để hẳn trước một người như Lâm Quý Chi, nếu không có một ngày hẳn bị ăn sạch sẽ thì biết làm sao ni.

Lam Phi cười thản nhiên, ta cảm thấy đột nhiên trong lòng khẽ động, có chút xảo trá hỏi hẳn : “Lam tiên sinh, ta muốn hỏi người một vấn đề, nếu ta đi đến công ty của người, đương nhiên ta nói là ‘nếu’, ta và cha ta làm việc cho hai công ty khác nhau, thậm chí là cạnh tranh nhau, người không thấy lo lắng sao?”.

Lam Phi tao nhã lắc đầu : “Cha của người là một người hết sức chuyên nghiệp, ta tin người cũng vậy”. Hẳn mỉm cười nhìn ta một cái : “Ta biết người lưỡng lự cái gì... Người là lo lắng đi”.

Ta sửng sốt, nhưng lại làm ra bộ dáng không rõ nguyên do : “Ta không có gì lo lắng a”. Vừa ngẩng đầu, nhìn thấy ánh mắt rõ ràng của Lam Phi, biểu tình của ta lập tức càng mất tự nhiên hơn : “Biểu hiện của ta rõ ràng như vậy sao?”.

“Người nói xem? Ta dạy cho người một cách yên tâm, người đến công của chúng ta, trước xem hàng, sau trả tiền”.

Hắn nói hết sức rõ ràng.

Ta nghĩ như thế nào cũng không có lí do cự tuyệt. Bởi vậy ta một hơi đáp ứng ngay sau đó.

Lam Phi chậm rãi nói: “Đối với những người có chút trì độn, nhanh chóng xuất kích có thể so với phương pháp chờ đợi này tốt hơn rất nhiều”.

Mắt ta sáng lên : “Người nói là...”.

Lam Phi cười bí hiểm: “Người cảm thấy sao?”.

Ta ngẫm hiểu.

“Nếu thành công, ta sẽ tới công ty người”.

“Thành giao”. Lam Phi hướng phía ta giơ ly rượu lên.

“Còn muốn hỏi người một vấn đề, vì sai lạo giúp ta. Người không thấy ta rất biến thái sao? Ta cũng không cho rằng ta quá xuất sắc đến nỗi người dùng tình trạng của ta để lôi kéo. Có lẽ sẽ có một ngày ta sẽ xuất sắc như vậy, nhưng hiện tại...”.

Lam Phi khẽ nhấp một chút rượu : “Nguyên nhân rất đơn giản”.

“Àn?”.

Lam Phi ngẩng đầu nhìn xa xăm, biểu tình trên mặt vừa ôn nhu lại vừa mang theo chút bi thương, nhưng rất nhanh khôi phục lại biểu tình bình thường : “Ta chỉ là đột nhiên muốn giúp người. Chỉ thế thôi”.

Hắn xoay người đi : “Đúng rồi”. Ngừng lại một chút, hẳn tiếp tục nói : “Mau đi xem cha người như thế nào đi”.

Một người kì lạ, ta trong lòng thầm nói một câu, nhưng rất nhanh lực chú ý của ta đã bị cha ta chiếm giữ.

Cha ta đang cùng vài người đứng chung một chỗ trò chuyện rất vui, bên trong có Lâm Quý Chi cũng miến, làm cho ta dở khóc dở cười chính là cha ta một bên vừa cùng bọn họ nói chuyện, một bên là bắt tri bắt giác uống hết ly này đến ly khác. Ta biết cha ta có thói quen này khi uống nước, một bên cùng người ta nói nói, một bên uống hết nước trong ly, chính là không biết lúc hẳn uống rượu cũng như vậy. Nếu so sánh cách uống này, cha ta vẫn có thể cùng người ta nói chuyện là một kỳ tích.

“Cha”. Ta ung dung bình thản tiêu sái đi qua : “Các người đang nói chuyện gì vậy?”.

“Àn... Không có gì”. Cha ta trả lời.

Thần trí coi như minh mẫn, xem ra tạm thời còn chưa có say.

Lâm Quý Chi bắt mắt đem đầu chuyển hướng một bên : “Đang nói về chuyện người cùng chủ tịch Lam a! Xem ra người cùng chủ tịch Lam rất quen thuộc! Người khi nào lại quen được một người không thể quen được như vậy”.

“Những lời của người có ý gì”.Ta lập tức bắt đầu phản kích lại.

Người xung quanh thấy tình hình không ổn,đều rời khỏi,chỉ có cha ta biểu tình kì quái vừa nhìn ta vừa nhìn Lâm Quý Chi.

“Các người sao vậy? Quý Chi,người không phải hoài nghi Tiểu Khải đấy chứ.Ta nghĩ,trước hôm nay Tiểu Khải chưa từng thấy qua Lam Phi,đúng không Tiểu Khải?”.

Tuy rằng cũng không vui khi giải thích tình huống trước mắt,nhưng vì cha ta mà không tình nguyện trả lời : “Đương nhiên,bất quá ta bây giờ quên hẳn rồi”.

“Hạo,người đừng suy nghĩ lung tung,ta chỉ là thuận miệng nói ra mà thôi,người cũng biết ta cùng Tiểu Khải hay nói đùa mà”.Lâm Quý Chi vội vàng hướng cha ta mà phân bua.

“Àn,vậy là tốt rồi. Ta tin Tiểu Khải”.

Không hổ là cha ta,hay là hẳn quá tốt.Ta lần đầu tiên có chút cảm kích sự tín nhiệm của cha ta.

“Ta muốn đi WC một chút”.

Cha ta đột nhiên nói.Không đợi ta nói,hắn liền xoay người đi rồi.

Ta nhìn bóng dáng cha ta,cảm thấy có chút không đúng lắm,vội vàng chạy vài bước đỡ lấy hắn : “Ta cùng đi”.

Lâm Quý Chi cũng từ phía sau chạy lại : “Ta cũng đi”.

Ta hung hăng trừng hắn một cái,hắn cũng trừng lại ta một cái.

“Tổng giám đốc Lâm”.

Lam Phi từ phía sau gọi Lâm Quý Chi: “Ta có một số việc muốn cùng người nói,người có rảnh không?”.Lam Phi vẫn như trước,hỏi rất ôn nhu ,nhưng ngữ khí lại không để cho người khác từ chối.

Lâm Quý Chi không còn cách nào,đành phải bỏ lại ta và cha ta.

Ta cũng không biết sự xuất hiện của Lam Phi là vô tình hay cố ý,nhưng vô hình trung hắn lại giúp ta một lần.

Đang nhìn cha ta,bước đi cũng không ổn rồi.

Ta khỏi cần lo lắng nữa,không quan tâm đến người khác,kéo cha ta rời khỏi bữa tiệc.

Hết chương 11.

12. Chương 12

Người cha này luôn luôn phản ứng trì hoãn(Ta nói là ngoại trừ công việc ra),kể cả uống rượu cũng vậy.Người khác bao giờ uống say liền say,mà thời điểm hắn uống rượu một chút sự tỉnh đều không có,sau một hồi sẽ rối tung mù mịt lên.

Ta nhớ lần đầu tiên nhìn cha ta uống rượu,chỉ thấy hắn uống hết chén này đến chén khác,quả thực là mặt không biến đổi. Ta còn tưởng là tửu lượng của hắn cao chứ! Kết quả sau cùng là say rồi tỉnh rồi mù lên,ngày hôm sau cũng không đi làm được,lúc ban đầu nhìn thấy hắn cũng tạm ổn,nhưng hình như càng ngày càng nghiêm trọng rồi.Ta không có bằng lái xe,đành phải ngồi taxi về.

“Àn...đi đâu a?”.

Cha ta say đến nỗi ngay cả ta cũng không nhận ra rồi,liên tục nắm lấy quần áo ta không buông.

“Về nhà,đừng có túm quần áo của ta nữa,ta muốn đi ra ngoài đường không được rồi”.

“Không,ta càng muốn như vậy cứ túm thế mà đi!”.

Cha ta bĩu môi,một bộ dạng chơi xấu.

Từ tháng 5 năm nay, chiều cao của ta đã vượt qua cha ta rồi, còn về sức lực mà nói cũng không thua kém chút nào. Cũng chính vì vậy, ta mới có thể đem cha ta đã say không biết cái gì mà đỡ vào trong xe. Chính là ở trên xe, cha ta cũng không an phận, hắt một hồi kêu nóng, một hồi lại muốn xuống xe, ta thiếu chút nữa là kéo không được hắt. Chuyên gia tâm lý nói: áp lực công việc tích lũy quá lâu một khi được giải phóng ra có thể có những biểu hiện khiến cho người xung quanh chấn động, ta thấy lời nói này một chút cũng không sai. Nếu cha ta để cấp dưới nhìn thấy cái bộ dạng hiện tại của hắt, phỏng chừng mười người sẽ có mười một cái miệng há ra kinh ngạc.

Khó khăn lắm ta mới đem cha ta kéo về nhà, cha ta đã rất mơ hồ rồi. Hắt không ngừng kéo tay ta kêu tên mẹ ta, còn hỏi ta đã có cơm chiều ăn chưa. Khiến cho ta quả thật là dở khóc dở cười, nhìn cha ta say như chết, thời điểm ta đang lưỡng lự muốn hay không kéo hắt vào nhà tắm, cha ta đã thay ta quyết định. Hắt trong lúc ta đang không chú ý đã ngã thật mạnh xuống nền nhà, bộ âu phục đắt tiền cọ sát trên mặt đất nhàu hết cả lên, sau đó tại thời điểm ta thay quần áo, hắt lại nghiêng chén nước nhưng không có uống, đổ lên trên người hắt. Còn mở đôi mắt mơ màng ra hỏi ta có phải hay không trời mưa rồi.

Ta thở dài một hơi, ngồi chồm hổm trên mặt đất nhìn hắt, sau đó dứt khoát đem hắt kéo vào nhà tắm tiện tay lột hết quần áo của hắt. Trong lúc này, cha ta từ đầu đến cuối không có bất kỳ phản kháng nào, cho đến khi vòi hoa sen xả nước trên đầu cha ta, hắt vẫn còn không hiểu nguyên do gì mà hướng về phía ta cười ngốc.

“Thật không rõ, người cười cái gì a? Có cái gì vui vẻ sao”. Ta vò bọt trên đầu hắt. Giọng lầm bầm nói: “Người giống kẻ tri độn như thế này, không hiểu sao có thể làm việc lâu như vậy mà không bị tên Lâm Quý Chi mần thật. Hắt suốt ngày chiêm tiện nghi của người, người như thế nào lại không phản kháng chứ? Hay là nói bản thân người đối với nam nhân không có ghét đấy chứ?”.

Dù sao cũng không cần kiêng kị cha ta nghe thấy lời nói của ta, cho nên ta liền tự nói mục đích của bản thân ra: “Ta trái lại hi vọng người đối với nam nhân không ghét, chỉ có điều kẻ khác ăn đậu hũ của người, người tốt xấu gì cũng phải có chút phản ứng có được không? Hơn nữa người cũng không thể ai đến cũng không cự tuyệt chứ?”. Tóc của cha ta bị nước chảy lên rũ xuống, nhìn có vẻ trẻ ra rất nhiều, có lẽ do bình thường thiếu ánh nắng mặt trời cùng với ít vận động mà đôi má có chút nhợt nhạt nay dưới tác dụng của rượu mà trở nên hây hây đỏ, thoạt nhìn càng thêm vài phần kiều diễm. Ta nhìn không được cúi đầu xuống nhẹ hôn lên môi hắt.

Cha ta có chút sững sờ sau đó lại hướng về phía ta: “Thật hấp dẫn, thật hấp dẫn” thoáng nở một nụ cười. Ta tức khắc cảm thấy hạ thân nóng lên, một cỗ nhiệt xông thẳng lên trên. Ta gần như ngay cả nghĩ cũng không muốn nghĩ, liền cúi xuống hung hăng hôn môi đỏ mọng của cha ta, lưỡi của ta ở bên trong miệng cha ta thỏa thích dây dưa, mê muội mà mát mẻ ngọt ngào trong miệng hắt, mà chính bản thân cũng trầm mê không thể kiềm chế được, cho đến khi cha ta dưới thân ta khó chịu mà rên rỉ, ta mới ý thức được ta đang làm cái gì.

“Người muốn phải không?”.

Ta cười hỏi hắt.

Cha ta sớm đã không nói ra lời, chỉ vô lực trong lòng ta mà thở hổn hển. Hơi thở của hắt phả bên tai của ta, khiến cho ta cảm thấy một trận ngứa ngáy, ta một tay ôm chặt lấy hắt, một tay bắt đầu đùa giỡn hai điểm nổi lên trên ngực hắt.

Tiếng thở dốc của cha ta dần dần nặng thêm, trong miệng hắt phát ra tiếng rên rỉ mê người: “Ân

A~~ Không cần~~”.

Miệng nói không cần, nhưng ta có thể cảm nhận được hắt đưa tay kéo ta lại gần hắt hơn.

“Thật sự không cần sao? Ta dừng lại người sẽ không khóc chứ”. Ta mang theo vài phần thỏa mãn nhìn cha ta đang chìm đắm trong sắc dục, nhìn thấy hai gò má hắt vì sắc dục càng trở nên kiều diễm, nhìn hai mắt hắt bị hơi nước trong nhà tắm dần dần che mờ bởi tầng sương mỏng trở nên quyến rũ.

“Ân~~ Không cần....A...Ân...”. Cha ta hình như chịu không nổi mà rên rỉ, trong bồn tắm vụn vụn thân thể trắng tuyết, xem ra ta gần như không khống chế được nữa rồi.

“A...a...”.

Có thể cảm thấy một hồi lâu mà ta không có tiếp tục động tác,tay của cha ta dần dần trượt xuống.Cầm lấy ngọc hành sớm đã ngẩng cao,tự mình bắt đầu động tác lên xuống.

Trong lỗ tai chính là tiếng rên rỉ mê hồn của hắn,trong mắt lại là một cảnh tượng làm cho người ta mạch máu sôi sục,chỉ cảm thấy máu trong cơ thể đều tập trung tại một điểm,ta rút cuộc không kiềm chế được nữa,một phen ôm lấy cha ta,đem hắn toàn thân vẫn còn đang ướt nhẹp lên giường,sau đó đè cả người lên.(thể là hết đời trai zin nhé,kaka).

“Không...a a...”Cha ta thấp giọng kêu lên,nhưng rất nhanh liền quên phản kháng,chỉ một mực ôm chặt ta,nhiệt tình đáp trả nụ hôn của ta.

Môi của ta nhẹ lướt qua vùng cổ của hắn,lướt qua da thịt vì sắc dục mà phồng hồng,rồi lại tới khu vực trung tâm làm cho hắn vừa khổ sở vừa sung sướng,ta cúi đầu,cam tâm tình nguyện ngậm ngọc hành đang cương cứng của hắn,dùng lưỡi liếm vòng quanh chỗ mẫn cảm nhất , vừa ma sát ,liếm mút vừa nghe tiếng kêu động lòng người cùng tiếng rên rỉ khàn khàn của cha ta .Cũng không lâu sau,ta cảm thấy thắt lưng của cha ta ưỡn lên,cơ thể hắn căng ra,hét lên một tiếng,ta chỉ cảm thấy trong miệng ta một cổ tinh khô,tất cả dục vọng đều bắn vào trong miệng của ta.

Ta đem chất lỏng trong miệng nhỏ ra một chút,tại hoa cúc khép kín của cha ta,theo chất lỏng trơn tru vào một ngón tay,tiểu huyết của cha ta ngay lập tức bao ngậm ngón tay ta.Có thể cảm thấy có chút đau.Cha ta theo bản năng mà vận vẹo thắt lưng muốn tránh ra,lại bị ta sớm có chuẩn bị mà chặt chẽ không chế.

“Đau...ân...đau ~~ Không được...đau quá a...”Cha ta rên rỉ rất nhỏ khàn khàn mà kháng cự, ta dùng lực mạnh mẽ không chế dục vọng xuống mà dường như lực bất tòng tâm.

Ta lại thêm một ngón tay vào,lúc này càng thêm khó khăn,cúc hoa của cha ta cực lực kháng cự với sự tiến vào của ngón tay ta,thân thể hắn giãy dụa lợi hại hơn,một tay của ta cơ hồ không giữ được hắn.Ta dứt khoát một cái,không nói hai lời,đem ngón tay thứ ba cắm vào bên trong.Cha ta rút cuộc ở dưới cơ thể ta mà khóc thút thít nhiều hơn.Nước mắt theo khuôn mặt xinh đẹp của hắn chảy xuống.Làm cho người ta có cảm giác thương tiếc nói không nên lời.

“Từ bỏ,đau quá...đau quá...ta không muốn đâu...buông ta ra đi...”.

Ta chỉ cảm thấy toàn thân nóng vô cùng,bị âm thanh ngọt ngào của cha ta kêu gọi,vốn không cách nào nhịn được dục vọng lại càng thêm ham muốn hơn.Ngón tay của ta từ trong cúc hoa cha ta rút ra.Không có thời gian để mở rộng hoàn toàn hậu đình của hắn,ta đã đem phần thân nóng rực xuyên vào trong.

“A a a !! Đau ! Không muốn !”.

Cha ta ở bên dưới ta kêu thảm thiết hơn.

Không biết tại sao,loại âm thanh này lại làm cho ta càng thêm hưng phấn.Không quan tâm đến sự cố gắng phản kháng của cha ta,ta dùng sức đem phần thân của chính mình hướng hậu đình chật hẹp của cha ta thẳng tiến.Một mạch liên xuyên vào chỗ sâu nhất.

“Van cầu người ...ta từ bỏ...thật rất đau a...từ bỏ...”.

Chính là ta dừng lại không được,mật huyết phía sau cha ta chặt chẽ bao quanh lấy cái của ta,khiến cho ta trở nên điên cuồng.

Hết chương 12.

13. Chương 13

Lúc mới bắt đầu,cha ta hiển nhiên là không thích ứng,hắn ở dưới thân ta liều mạng giãy dụa,thút thít,cầu xin ta buông tha cho hắn.Hai chân trắng nõn của hắn vô lực tại hai bên thân thể ta,cả người thoạt nhìn yếu ớt như vậy.

Hắn dùng cặp mắt rừng rừng đăm lẹ mà mơ hồ nhìn ta,miệng liên tục nói : “Ta không muốn...Xin người lấy ra khỏi ta đi,nơi ấy của ta đau quá... Từ bỏ...từ bỏ...”.

Khi ấy ta đột nhiên biết mình chẳng những là đồng tính luyến ái, mà còn có khuynh hướng ngược đãi người. Cha ta dưới cơ thể ta càng thút thít, càng cầu xin, ta càng hưng phấn, đến cuối cùng gần như không khống chế được chính mình, chỉ dựa vào phần lớn bản năng của cơ thể mà luật động, lắng nghe âm thanh va chạm giữa hai thân thể phát ra, đồng thời mang theo vài phần tâm tình sung sướng thường thức vẻ thống khổ của cha ta, nhìn hấn vừa kháng cự sự xâm nhập của ta vừa chờ mong khoái cảm ta mang đến, nhìn biểu tình hấn khi cao trào vô cùng kiêu mị, cùng trong miệng phát ra tiếng rên rỉ êm tai.

Tại thời điểm ta và cha ta làm lần thứ hai, cha ta vô lực từ chối, hấn thuận theo nằm ở phía dưới ta mặc ta luật động, hơn nữa cũng biết điều chỉnh phần eo của mình đong đưa. Khiến mình giảm bớt thống khổ. Lúc này ta phát hiện, cha ta là thích ta đối đãi với hấn có chút thô bạo, lý do chính là ta đang dùng sức cắn nướm vú hấn, hấn vừa hô: “Không muốn.... đau quá a... không muốn...” vừa cong người lên, khiến cho ta dễ dàng động tác, tư thế này của cha ta thật đáng yêu. Khiến ta yêu thương gấp bội thân thể khao khát này thật lâu, nhìn thân thể cha ta ban đầu còn kháng cự sau lại thuận theo càng về sau lại hòa theo, nghe tiếng cầu xin ban đầu của cha ta bây giờ thành tiếng rên rỉ, điều này khiến cho ta nhận thức hoàn toàn ở sâu trong nội tâm cha ta kỳ thực chứa phần tử chịu ngược, ngày thường không có cách nào biểu hiện ra một khi gặp được sự đột phá thì không thể vẫn hồi được nữa.

Đêm đó, ta ở trên người cha ta để lại vô số chiến tích sau đó, cuối cùng kháng cự không nổi mệt nhọc mà ngủ đi.

Sáng hôm sau, khi ta tỉnh lại, cha ta đã dậy trước rồi, lại còn dùng tay hung hăng gõ đầu mình, không sai, cha ta đang đeo caravat, trên người hấn mặc âu phục như mọi ngày không thể khiển trách, từ trong gương có thể nhìn thấy ánh mắt bình tĩnh, giống như chưa có chuyện gì xảy ra—Vây cũng làm cho ta có chút mơ hồ, chẳng lẽ tối qua chỉ là một hồi mộng xuân vô cùng đẹp mà thôi sao?.

Ta cúi đầu, cẩn thận quan sát tình trạng xung quanh một chút. Ta một người nằm trên giường, toàn thân trần như nhộng, ga giường và chăn đều lung tung một đống trên người ta, nơi nơi đều là trường hợp cực kỳ mờ ám, đêm qua ta cùng nam nhân trước mắt này—nói cách khác—cha ta, đúng thực là đã xảy ra chuyện vân vân và vân vân—Vì cái gì bộ dáng vẻ mặt của người này lại như không có chuyện gì mà chuẩn bị đi làm a? Thấy thế nào cũng có cái gì đó không đúng! Chẳng lẽ hấn đối với chuyện tối qua không hề nhớ?

Ta thật cẩn thận từ trên giường ngồi dậy, nhìn sắc mặt cha ta một chút, thử kêu lên một tiếng: “Ba?”.

Không có trả lời, có thể là do tức giận. Vây cũng khó trách, người bình thường đều tức giận. Hấn càng không nói lời nào, chứng tỏ hấn càng tức giận, sẽ không một lần nữa rời nhà đi chứ. Hoặc là hấn chuẩn bị trong trầm lặng mà bùng nổ, nghĩ muốn thế nào giáo huấn ta?.

Trong đầu ta lướt nhanh các trường hợp, ta dừng lại một chút rồi tiếp tục kêu lên một tiếng: “Ba, sao lại dậy sớm như vậy?”.

Cha ta đột nhiên quay đầu. Ta cảnh giác nhìn hấn, không biết hấn muốn thế nào.

“Ta cho ngươi một ngày nghỉ, ngươi hôm nay không cần đi làm”

“Hả?”.

Cha ta rốt cuộc là có ý gì a? Tức giận? Không tức giận? Vui vẻ? Không vui vẻ?

“Ta phải đi”.

Cha ta chuẩn bị rời đi.

“Chờ một chút...”.

Ta nhìn cha ta quay đầu lại, lưỡng lự hết lần này đến lần khác, cuối cùng khó khăn hỏi: “Còn đau không?”.

Cha ta sững sờ, nhất thời mặt đỏ tía tai. Ta lập tức hiểu rõ rồi, nhưng vẫn giả bộ bộ dạng cái gì cũng không biết, tiếp tục nuốt nước bọt hỏi: “Cha là lần đầu tiên, nếu như không làm sạch sẽ bên trong sẽ bị tiêu chảy. Còn có, ta nghĩ ngươi hôm nay tốt nhất là nghỉ một ngày, nếu không ngươi chịu không đến giờ tan ca, thì đừng trách ta không nhắc ngươi”.

Ta vừa nói xong câu đó, liền nhìn thấy một cái bóng đen thẳng hướng ta mà bay qua, may mà thần kinh vận động của ta xuất sắc, nghiêng đầu né đi, chỉ nghe thấy “choang” một cái, trong phòng ta chỉ có duy nhất một vật phẩm trang trí, cũng không biết là mua cái lọ hoa thủy tinh màu lam khi nào, nhưng nó đã tan xương nát thịt phi thường thảm khốc rồi.

“Ba, người muốn mạng ta a!! Hả?!! Người làm sao vậy”.

Ta vốn rất tức giận, chính là nhìn thấy cha ta cúi đầu, hai tay nắm chặt, cả người run lên, liền nhìn không được mà lo lắng. Bất chấp còn không mặc quần áo, ta nhảy xuống giường kéo cha ta : “Người không sao chứ, không thoải mái sao?”.

“Chát” một tiếng, ta ngã mạnh trên mặt đất.

Thật sự là không thể tin được, người cha trước sau như một ôn nhu, sắc sảo, trời gà không chặt như thế mà lại động thủ đánh người, hơn nữa đánh cũng không nhẹ. Ta hít một hơi khí lạnh. Ngồi dưới đất không ngừng xoa xoa má trái, chỉ cảm thấy trong miệng có một cổ mùi máu, nhất định trong miệng chảy máu rồi. Mọi người đều nói : tự tạo nghiệp chướng không thể sống. Ta vừa mới chưa nói quá một câu thì đã bị rồi, ta thật đúng là nhiều chuyện. Không đợi ta sẽ phản ứng như thế nào, cha ta đã như một đứa trẻ khóc òa lên.

“Khốn nạn... Người tên khốn nạn này...”. Bởi vì phần nộ, đến cả âm thanh của cha ta cũng run run: “Người rốt cuộc là muốn thế nào! Đối với ta làm ra những chuyện như vậy, vậy mà còn có thể ngủ thoải mái như vậy! Người rất hèn hạ rồi đấy ! Người như thế nào lại có thể làm ra như vậy!!”.

Ta mất bao nhiêu công sức như vậy chính là không hiểu được cha ta rốt cuộc muốn nói cái gì, ta cũng không biết hấn đến tột cùng cho là ta và hấn cùng làm tình mà tức giận là do hấn cảm thấy hai nam nhân làm tình mà ghê tởm tức giận, hay là cảm thấy nam nhân cùng nam nhân rất tức giận. Ta vẫn luôn tự cho mình là thông minh, nhưng lần này vô luận thế nào cũng không đoán được ý của cha ta.

Ta chỉ có từ trên mặt đất đứng lên, sau đó vụng về vỗ lưng cha ta an ủi, nói: :”Đừng khóc nữa”.

Cha ta lại khóc lợi hại hơn, giống như ủy khuất thiên đại cùng một dạng.

Nhìn thấy hấn lớn như vậy mà giống như tiểu hài tử khóc sụt sùi, ta cảm thấy một trận chán nản : “Đừng khóc nữa, chỉ là làm tình thôi, có thiếu của người miếng thịt nào đâu, người lúc ấy không phải là rất hưởng thụ sao? Người dám nói người một chút khoái cảm cũng không có”.

Cái này đúng là chọc đúng tổ ong vò vẽ rồi, cha ta không phân bua mà càng khóc lớn hơn, đem cả nước mắt nước mũi lau vào người ta (lúc này có mặc gì đâu, lấy cái gì mà lau thế hả =]]]]]]]]]]]]]]]

“Chính là như vậy mới có vấn đề a, nam nhân cùng nam nhân cùng nhau được gọi là đồng tính luyện ái đấy, người có biết không hả? Ta không muốn làm đồng tính luyện ái!”.

“Không phải đồng tính luyện ái cũng có thể làm tình a!”.

Ta cảm thấy nhức đầu, không biết nên làm thế nào mới tốt.

“Ta chán ghét cái chỗ làm kia, rất đau lại còn bẩn”.

“Cùng lắm lần sau đổi lại cho người ở trên là được chứ gì”.

“Ta không muốn đi vào bên trong cái kia, rất dơ bẩn, lại còn bị AIDS”.

“Vậy người muốn như thế nào a”.

“Ta không muốn cùng nam nhân làm, ta muốn cùng nữ nhân làm”.

Cơn tức giận của ta tăng vọt, ta vốn là người có tính tình không tốt, lần này đối với cha ta dùng hết kiên nhẫn, rốt cuộc nhìn không được nữa rồi.

“Người cùng nữ nhân ở cùng nhau phải không ? Easy (cái này nguyên văn tác giả), trên cái thế giới này có rất nhiều nữ nhân gà mẹ, ví dụ như Mạnh thái thái cách nhà chúng ta một hộ, hấn không phải luôn muốn giới thiệu đối tượng cho người sao? Người nói cho hấn biết, người muốn thân thiết, sau đó thì OK luôn đi. Có biết không hả? ”. Cho dù là nhanh bị hấn làm cho tức chết, ta vẫn tiếp tục duy trì khẩu khí bình tĩnh, thậm chí còn mỉm cười như đứng rồi nói với hấn.

Hết chương 13.

14. Chương 14

Nếu ta nhớ không nhầm, trên thế giới này, không thể dùng lẽ thường để phán đoán hai loại người. Một là thiên tài, hai là ngu ngốc. Trước đây, ta vẫn luôn luôn tin tưởng mà không nghi ngờ lời nói này, nhưng lòng tin của ta đang bị thách thức một cách nghiêm trọng.

Từ ngày đó, à, chính xác phải nói là sau ngày ta cùng cha ta phát sinh quan hệ kia, cha ta không cho ta đến công ty làm nữa. Bên ngoài thì lấy nguyên nhân là ta còn 10 ngày nữa là khai giảng rồi, muốn ta dọn dẹp đồ đạc một chút, điều chỉnh lại tâm tình một chút, còn muốn ta chuẩn bị bài học nữa. Đây quả thực là ‘nói hươu nói vượn’! Ta Trương Tư Khải từ khi đi nhà trẻ, khi nào lại chuẩn bị bài học a, lại có khi nào không thi hạng nhất cho hấn xem. Đây rõ ràng là không phải tìm lí do không muốn ta xuất hiện trước mặt hấn hay sao! Ta vừa nghĩ đến gương mặt dương dương tự đắc của tên Lâm Quý Chi kia, liền khí không thông một chỗ. Chính là lần này cha ta quyết tâm không để ý đến ta, mặc cho ta nói thế nào cũng khẳng khái giữ chủ kiến của mình.

Ta vốn hoài nghi cha ta và Lâm Quý Chi làm chuyện gì đó không muốn cho ta biết, (đương nhiên có khả năng nhất chính là cha ta có thể đang cấp bách tìm một người bạn gái) cảm thấy ta vướng bận mới không cho ta tới công ty, nhưng mà, một vài ngày trôi qua, ta bắt đầu hoài nghi là ta quá đa nghi hay không, bởi vì biểu hiện của cha ta căn bản là không giống như bộ dạng tìm bạn gái. Mấy ngày qua, cha ta không giống như ta tưởng tượng là liên tiếp đi ra ngoài hẹn hò, ngược lại, hấn tan ca sớm hơn, thời gian ngủ ở nhà cũng lâu hơn, như thế cũng làm cho ta không đoán ra được hấn nghĩ gì, không biết hấn trong hồ lô muốn làm cái gì.

Cha ta sau khi ăn cơm tối xong, thường thích ngồi ở cửa sổ vừa nghe tin tức trên tivi vừa xem báo, thời điểm mệt mỏi thì nhìn ra cảnh đêm bên ngoài, bởi vậy cửa sổ nhà ta được thiết kế tựa như ghế sofa có thể ngồi được một người. Nhưng mà hôm nay cha ta rõ ràng là có một chút không tập trung, ta chú ý thấy, thời gian hấn ngẩn người nhìn ra cửa sổ nhiều hơn thời gian hấn đọc báo.

Ta ni? Do đột nhiên nhàn rỗi không tìm được việc gì làm, chỉ nhàm chán mà cầm khiển TV bấm loạn, hi vọng có thể tìm được một chương trình có lực hấp dẫn một chút, nhưng mà tới tới lui lui đều là phim truyền hình ‘người tình ta nguyện’, ta không hiểu tại sao lại bức dọc nóng nảy, dứt khoát ném một cái đĩa 007 vào trong, nghe 007 cùng các đặc công đánh ầm ầm ào ào.

“Ta đi tắm đây”. Thực bất ngờ, cha ta bỏ những lời này rồi xoay người đi vào nhà tắm.

Ta có chút không hiểu tại sao, nhìn bóng lưng hấn.

Cha ta là như thế nào đây? Về mặt và hành động của hấn hai ngày nay không giống với hòa bình, thoát nhìn có chút là lạ, không phải vì cái gì mà kích thích đấy chứ. Trong lòng tuy nghi ngờ nhưng ta còn ngồi ở trên ghế salon bất động.

Chỉ lát sau, phía sau của ta truyền đến âm thanh dép quẹt trên mặt đất. Có lẽ là cha ta vừa đi ra, hôm nay nhanh như vậy a, bình thường không hề nhanh như vậy. Ta không yên lòng mà nghĩ, ánh mắt vẫn đang nhìn chằm chằm vào TV, trên màn hình, 007 đang cùng một cô gái xinh đẹp hôn nhau không dứt ra, mắt nhìn thấy thời điểm mấu chốt rồi.

“Tiểu Khải người không đi tắm sao?”.

Cha ta có lẽ đứng ở phía sau ta đã rất lâu, thấy ta một chút phản ứng cũng không có, rốt cuộc nhin không được mà nói.

Ta cũng không quay đầu lại “Sớm như vậy a, một lát nữa ta sẽ tắm”.

P phía sau nửa ngày không một tiếng vang. Một lát sau, cha ta lảo đảo về vị trí của hấn, cầm báo lên tiếp tục nhìn. Nhưng mà tuy cầm tờ báo trên tay, nhưng lực chú ý của cha ta lại không đặt vào đấy, hấn một hồi đem báo lật qua một hồi lại đem lật lại, hành động rõ ràng như thế khiến cho ta không thể không chú ý đến hấn.

“Người làm sao vậy? Tâm tình không tốt à?”.

Cha ta không trả lời, chính là càng thêm dùng sức đem tờ báo lật tạo thành những âm thanh xoẹt xoẹt vang lên.

Ta nhin không được nhú mày.

“Đã xảy ra chuyện gì? Cùng người ta cãi nhau phải không?”.

Khuôn mặt cha ta xoay ra hướng cửa sổ. Đáp lại ta vẫn là trầm lặng.

Trong lòng ta thở dài một hơi : thật là người thất thường a!! Ta như thế nào lại có một người cha như vậy chứ ?.

Ăn năn hối hận, ta hướng phía cha ta đi tới, đứng ở trước mặt hắn.

Cha ta vừa mới tắm xong, tóc vẫn còn ướt sũng, trên làn da trắng nõn lộ ra vài tia đỏ ửng, áo ngủ mặc trên người thì cong vẹo, ngay cả đai lưng cũng không buộc chặt, cổ áo hơi mở rộng ra một chút, lộ ra vùng cổ duyên dáng cùng xương quai xanh khiêu gợi. Ta căn bản hai ngày nay không có đụng chạm vào cha ta, ta sợ hắn sẽ sợ hành động của ta, mà vội vàng tìm một nữ nhân mang về nhà. Nhưng mà thấy cha ta đáng thương ngồi ở cửa sổ nhìn ra ngoài như vậy, liền thật sự không nhin được mà muốn trêu đùa hắn.

Ta nâng cằm hắn, đem mặt hắn lật qua lật lại.

“Ai bắt nạt ngươi rồi, có phải Lâm Quý Chi không? Hay là người khách hàng làm cho ngươi sinh khí, làm cho ngươi hôm nay lại tức giận như vậy”.

Khuôn mặt cha ta tuy hướng về phía ta, nhưng mắt lại rủ xuống, cự tuyệt ánh mắt của ta.

“Hôm nay rất trầm mặc a?”. Ta dứt khoát đến bên cạnh hắn ngồi xuống, bởi vì chỗ chật, ta cố tình đem thân thể gắt gao dán lên người cha ta bên cạnh.

Cha ta cũng không có phản ứng gì lớn, xem ra cũng không ghét ta cùng hắn ngồi như vậy.

Nếu cha ta đã không muốn trả lời vấn đề của ta, ta cũng không ép hắn trả lời. Ta không nhanh không chậm nghịch dây lưng áo ngủ bên hông hắn, sau đó tại thời điểm đang nghịch, đem dây lưng cởi ra, nhìn lên cha ta một chút, hắn cũng không có hành động kháng cự gì, trong lòng ta âm thầm vui mừng, ‘được voi đòi tiên’ liền đưa tay luồn vào trong áo ngủ của hắn.

“Tiểu Khải, gần đây ta cảm thấy mệt mỏi quá”.

Cha ta bỗng nói một câu không liên quan, khiến cho vốn dĩ ta ‘có tật giật mình’ thiếu chút nữa thì té nhào xuống đất.

“Làm sao tự dưng lại nói như vậy? Có phải thời gian gần trước công việc quá bừa bộn không?”. Miệng ta nói chuyện, nhưng lực chú ý lại tập trung tại cái tay trên người cha ta.

“Không phải, vốn dĩ là thời gian lâu hơn a, chính là hai ngày nay chung quy vẫn cảm thấy tinh thần uể oải, giấc ngủ cũng không ngon, còn có... còn có...”.

“Còn có cái gì?”.

Tay ta rốt cuộc cũng đi tới hai điểm hơi nhô trước ngực cha ta. Dùng ngón cái cùng ngón trỏ nhẹ nhàng mà vân vê hai điểm nhô lên này, ngón trỏ nhẹ nhàng ma sát, hưởng thụ cảm xúc ở chỗ tinh diệu đó mang đến khoái cảm. Cha ta hơi quấy người một cái rồi không cử động nữa, động tác nhỏ ấy càng khiến tư thế của ta thêm thoải mái. Ta dứt khoát đem cánh tay ôm lấy thắt lưng cha ta, cứ như vậy thân thể ta và cha ta rất ái muội mà dán lại với nhau, ta cảm thấy hạ thân có chút cứng cứng rồi, cánh tay ôm cha ta cũng không tự chủ được mà khấn trương vài phần.

Hết hương 14.

15. Chương 15

Ta áp sát cha ta thêm một chút, dùng hết khả năng đề nghị mà không làm hắn sinh nghi:

“Ba, người không biết ngồi chỗ này không một chút thoải mái sao? Người không phải vừa mới nói một chút đi được sao, chúng ta nằm trên giường nằm nghỉ một chút sẽ tốt hơn”.

Ta càng thêm áp sát lại cha ta, môi của ta gần như dán trên vành tai hắn, ở bên tai hắn thấp giọng nói. Cha ta có chút sợ ngứa nên rút cổ lại, rõ ràng có vẻ rất muốn, trên mặt còn mang theo một chút ý cười, nhưng miệng lại từ chối : “Không, ta muốn ngồi ở chỗ này”.

“Người không phải một sao ? Vì sao lại không nằm nghỉ, ta có thể mát-xa cho người một chút”.

“Ta không cần mát-xa”. Cha ta quay đầu nhìn ra ngoài cửa sổ.

Nhìn vẻ mặt cha ta, nhìn thế nào cũng có vẻ là đang giận dữ ta. Cho nên ta không hề hỏi ý kiến hắn, một phen ôm lấy hắn, đem hắn đặt lên trên ghế salon phòng khách, sau đó ngồi lên trên lưng hắn.

“Ta giúp người mát-xa , một chút nữa tâm tình của người sẽ tốt hơn”. Nói xong ta đưa tay vào trong áo hắn sờ loạn lên. Cha ta trời sinh tính sợ nhột, tay ta chưa kịp sờ tới xương sườn hắn, hắn đã cười đến không thở nổi đòi sống đòi chết xin tha mạng rồi.

“Được rồi, được rồi, Tiểu Khải, không cần nào loạn nữa có được không, rất nhột...A....cứu mạng a

rất nhột...”. Cha ta cười co quắp trên ghế salon , hai gò má đỏ bừng , ánh mắt ướt át vừa óng ánh vừa ươn ướt. Ta thấy thế nhịn không được mà cúi đầu hung hăng hôn lên đôi môi mềm mịn của hắn.

“Dừng~”.

Việc ngoài dự đoán của ta, cha ta chẳng những không kháng cự mà còn vội vàng tiến sát lại ta, như là chờ mong hành động của ta tiến thêm một bước nữa. Hai tay của hắn gắt gao ôm lấy lưng ta, khiến cho toàn thân ta và hắn hợp lại một chỗ.

“Ba, lần này là người khiêu khích ta a, người cần phải chịu trách nhiệm về hành động của mình a”.

Ta thả môi cha ta ra sau đó thở hổn hển một mạch nói.

“Hử?”.

Đôi mắt đẹp sáng lấp lánh của cha ta trừng ta, trên mặt biểu tình ngây thơ, với lời nói của ta căn bản là không rõ nguyên nhân.

Ta thở dài một hơi , buông hắn ra : “Được rồi, không chơi nữa ,ta đi tắm đây”. Tận lực khắc chế dục vọng của mình, ta cố gắng bỏ qua vẻ mặt thất vọng của cha ta, thuyết phục bản thân từ trên người cha ta đứng dậy.

Nói thật , ta vẫn còn rất rất muốn, nhưng lại không muốn xuống tay trong trường hợp này. Biểu hiện vừa này của cha ta đã làm cho ta cười trộm rồi. Nhưng người xưa có câu : “Lạt mềm buộc chặt”, cho nên hôm nay ta định nghiệm chứng câu nói này, dùng đến ‘hạnh phúc ***’ của ta để đánh cược một phen, xem cha ta có mở mang được chút nào hay không.

Ta cố tình tắm rửa trong nhà tắm một lúc lâu mới đi ra ngoài .Ngoài dự đoán của ta, cha ta đã lên giường đi ngủ.

Ta có chút hối hận nghĩ : sẽ không không kiên nhẫn như vậy chứ, chẳng lẽ thất vọng quá rồi. Xem ra lần này ta tính toán không chu đáo rồi.

Nghĩ như vậy, ta một mạch đi tới nằm bên cạnh cha ta.

Cha ta nằm quay lưng về phía ta không hề nhúc nhích. Ta có chút nhàm chán mà đưa tay xuống nắm lấy phân thân mình, rõ ràng vừa rồi có cơ hội, chính là bị mình vứt đi rồi, bây giờ chỉ có thể tự mình giải quyết được thôi. Dùng tay cầm lấy phân thân của mình, bắt đầu xoa nắn lên xuống , phân thân không yên ngay lập tức ngừng cao đầu đứng dậy, hướng phía ta tuyên bố là nó bất mãn.

Ngay lúc ta chuẩn bị tự giải quyết vấn đề, ta phát hiện bóng lưng của cha ta có chút giật mình, ta cố gắng hết sức nghe được âm thanh ‘hức’.

Ta lẳng lặng nghe xong một hồi, phát hiện âm thanh là từ chỗ của cha ta truyền tới.

Chẳng lẽ cha ta đang khóc?.

Ta xoa người một cái, nhào lên người cha ta.

Không có sai,cha ta đang khóc.Ánh mắt hần vì khóc mà hồng hồng,vì để không phát ra âm thanh còn dùng răng hung hăng cắn môi dưới.

“Sao vậy,dừng khóc a, đã xảy ra chuyện gì?”.

Ta nhất thời có chút mơ hồ,không rõ vì sao cha ta lại làm theo cảm tính như vậy.Thần kinh của cha ta rất tinh tế,nhưng mà ngày xưa cũng không tinh tế đến loại này,không rõ vì sao lại khóc.

Ta đây càng hỏi,cha ta lại càng quyết liệt,không thèm để ý đến ta mà kéo chần rút khoát chui cả người vào trong.Ta xóc chần lên,cũng chui vào trong,tay đụng đến cổ hần liền dùng cả tay chân quần lấy hần.

“Người sao lại khóc,ta đây cũng không ức hiếp người,người khóc cái gì a?”.

“Người còn nói?”.

Trong âm thanh của cha ta chứa chút hương vị ‘thẹn quá hóa giận’.

Ta càng không hiểu lí do,khó hiểu,toàn thân đè lên người cha ta, chặt chẽ giam cầm hần bên trong hai tay của ta.Chân của ta cọ sát tới một bộ phận của cha ta,nhưng chỉ nhẹ nhàng thôi,miệng cha ta không nhin được mà phát ra âm thanh : “Aaa

Aaa~”.

Lần này thì ta hiểu rồi .Ngay lúc đó có cảm giác khó hiểu lại có cảm giác buồn cười,mức độ của cha ta trên tiểu hài tử bình thường một chút , luôn luôn có thói quen ỷ lại vào người khác,có chuyện gì cũng không thích nói thẳng,luôn luôn mong chờ không cần mình nói ra người khác cũng hiểu được ý của mình.Một khi đối phương không có chút phản ứng,cha ta liền tức giận và thất vọng.

“Đừng khóc nữa,ta biết là người đang muốn đúng không ? Chúng ta làm nha”.

“Không cần người lo”.

“Đều thành như vậy rồi,còn không muốn ta lo sao,tới luôn đi”.

Ta giật áo ngủ của cha ta ra,cái này cũng không tính là cỡ bỏ,vì áo ngủ của cha ta không có thắt dây lưng ! Cẩn bản là luôn luôn chờ mong ta. Nghĩ đến đây cảm thấy có chút hưng phấn mà không hiểu tại sao , vội vàng vứt bỏ những thứ vướng víu trên người ta và cha,thậm chí động tác có vài phần thô bạo mà hôn hần.

“Aaa ~ a ~”.

Vừa rồi mới mạnh miệng mà bây giờ lập tức đầu hàng rồi,phối hợp thuận theo động tác của ta . Thậm chí có chút không lưu loát mà đáp lại nụ hôn của ta.Lúc ta cố tính rời môi hần ra,cha ta liền kéo cổ ta lại áp chỉ ta tiếp tục,không đợi ta đáp trả cha ta kéo cổ ta vụng về mà hiến tặng đôi môi mềm mại của hần.

Đêm hôm đó,ta gần như là không kiềm chế được chính mình mà cuồng điên trên thân thể cha ta.Không để hần có thời gian thở dốc,ta mạnh mẽ va chạm cơ thể mềm mại của hần,hưởng thụ cảm giác bên trong hần ôm trọn lấy phân thân của ta khiến cho ta khoái cảm không thôi.

“Không cần,aaa , không cần cần ta ...Tiểu Khải”.

“Gọi ta là Khải”.

Ta dùng răng nhẹ nhàng cắn đầu nhũ của cha ta,thỏa mãn khi nhìn thấy bọn nó vì động tác của ta mà dựng lên.

“A...Khải...aaaa~”.

Cha ở dưới thân thể ta vụng vẹo.

“Aaa...còn muốn...ta còn muốn....”.

Tiếng rên rĩ của cha ta giống như làm nũng, thân thể hưởng qua một lần *** vô cùng mãn cảm, đối với một chút mơn trớn của ta liền phát ra những tiếng rên rĩ vui sướng, thiếu chút nữa làm ta ra vào không được bao lâu mà bắn.

Hết chương 15.

16. Chương 16

Sáng hôm sau.

“Ba, có phải cảm thấy rất thoải mái không?”.

“Ừ...”. Cha ta giống như có vài phần ngượng ngùng mà trả lời.

“Về sau có phải là muốn nữa không?”. Ta cố gắng hết sức vừa uy hiếp vừa dụ dỗ.

“Ừ...”.

“Người đem qua vì cái gì mà khóc a, nguyên nhân có phải vì ta không để ý đến người không?”.

“Ừ...”. Cha ta trở mình một cái không để ý tới ta.

Nhân cơ hội này, ta hướng cha ta đưa ra yêu cầu : “Nếu đã cùng ta làm tình thoải mái như vậy, vậy người sẽ không đi tìm phụ nữ nữa chứ”.

“Ừ...hả ? Vì sao ? Ta vì sao lại không thể đi tìm phụ nữ?”.

“Cái gì mà vì với chả sao?”. Ta chút nữa thì hướng về phía hắn mà rống lên : “Ta đây rốt cuộc là cái gì hả !!”.

Cha ta dùng đôi mắt rõ ràng là ngủ không đủ giấc nhìn ta, thậm chí mang cả ánh mắt vài phần khó hiểu nhìn ta : “Người là con trai ta a”.

Hết sức nhịn xuống ý nghĩ muốn giết người, ta cố gắng hết sức bình tĩnh hỏi hắn : “Chúng ta về sau còn muốn làm tình nữa không?”.

“Đương nhiên là muốn a”. Cha ta đương nhiên trả lời.

“Người phụ nữ kia đâu ?”.

“Hả ? cái này a, chờ khi nào ta tìm được bạn gái thích hợp sẽ không cần người cùng ta làm tình nữa . Ừ ! Chính là như vậy”.

Trong nháy mắt, ta sau khi nghỉ hè là sẽ kết thúc học cao trung. Lại có 3 ngày nữa là sẽ đến đại học Thượng Đức báo danh. Đến trường học thì không có vấn đề gì, nhưng chuyện làm ta không yên lòng chính là mối quan hệ của ta và cha ta trong lúc này. Nói đến đây ta thật không thể không thở dài một hơi. Quan hệ của ta và cha ta... quan hệ của chúng ta... quan hệ của chúng ta phát triển đến cuối cùng là không có quan hệ gì ! Người cha đáng giận của ta, vừa ở trên giường liêu mạng quyến rũ ta cùng hắn làm, vừa nhớ mãi không quên muốn tìm bạn gái, ta nhanh chóng bị hắn làm cho tức học máu ra rồi. Vì cái gì ta lại có một người cha như vậy a. Hay là trước kia ta làm việc gì sai trái khiến ông trời trừng phạt ta như vậy mới bằng lòng bỏ qua ư.

Cho nên mới nói, thời tiết bên ngoài vẫn là ánh mặt trời sáng lạn, trời trong nắng ấm (Lúc ấy là trung tuần tháng 9) mà trong lòng ta lại âm u lạnh lẽo.

Những con ve ngoài cửa sổ đang cố gắng mà kêu ni. Ta có chút mặt ử mày chau ngồi bên bệ cửa sổ nhìn ra bên ngoài qua lớp kính thủy tinh trong suốt.

Kính thủy tinh có khả năng cách nhiệt với không khí bên ngoài.

Đầu óc của cha ta thật giống như tấm kính thủy tinh chống đạn, mặc cho ta có làm như thế nào cũng không phá được lớp thủy tinh kia. Hoặc có thể nói, cấu tạo đầu óc của hắn không giống với kẻ khác. Chuyện bên ngoài cùng hắn nói không khác gì nói chuyện với gà vịt, tất cả đều dụng công vô ích. Ta đây bây giờ có thể cảm nhận được tâm tình của mẹ ta năm đó rồi, đối mặt với một tên ngốc như vậy, muốn giữ được tâm tình tốt thì đúng là chuyện không dễ dàng gì a.

“Aizzzzz.....”.Ta lại thở dài,đây là lần thứ 30 của ngày hôm nay.

Nếu mà đầu óc của cha ta chỉ cần ta niệm thần chú “Vùng ơi mở ra” là có thể hiểu được trong đầu hần nghĩ gì thì tốt rồi.

Nếu ta là một người không thích đồng tính luyến ái thì tốt rồi.

“Tiểu Khải ! Tiểu Khải”.

Dưới lầu truyền lên chính là tiếng bước chân bùm bụp và tiếng gào hưng phấn của cha ta.

Ngay sau đó,cửa được mở ra,cha ta thở phì phò xuất hiện trước mặt ta.

Ta nhìn lên đồng hồ trên tường,mới có 4 giờ.

“Người không thoải mái sao?”.

“Hử?”.Cha ta phản ứng không phù hợp với bộ dạng : “Người nói cái gì?”.

“Ta hỏi người không có thoải mái hay sao?”.

“Đương nhiên không phải!”.

“Vậy tại sao người về sớm như vậy,ta cũng không thấy hôm nay mặt trời mọc đằng tây”.

Cha ta sải bước từng bước,thẳng đến trước mặt ta.

“Ta có chuyện tốt muốn nói cho người”.Hần đè thấp âm thanh xuống,ra vẻ bí hiểm hề hề : “Rất quan trọng nha”.

Ta mặc kệ hần.Nói tóm lại,chuyện quan trọng của cha ta thường thường là chuyện không một chút hứng thú nào đối với ta.Thuận tay cầm một quyển sách,ta nằm trên giường,lơ đãng mà hỏi : “Thật vậy sao? Xảy ra chuyện gì a?”.

“Tiểu Khải”.Cha ta ngả người ườn một cái nằm bên cạnh ta : “Tối nay, theo ta đi hẹn hò đi”.

Ta giật mình,một phen đem quyển sách vút trên mặt đất,nắm lấy cổ áo của cha ta rống lên : “Người vừa nói cái gì!!”.

“Thật là,người làm gì mà kích động như vậy a,trẻ con bây giờ tính tình thật là tệ . Ta nghe xong cũng không phản ứng mãnh liệt như người a.Ta trước tiên nói rõ ràng với người,là ta đi hẹn hò không phải người đi hẹn hò,cho nên người không cần khẩn trương như vậy.Còn có,lát nữa nhất định phải lễ phép a”.Cha ta gỡ đôi tay đang nắm cổ áo của ta ra,về mặt hưng phấn mà dạy bảo ta.

Ta hận đến nghiến răng kèn kẹt,lúc ấy ta nắm chặt tay nửa ngày,hận không thể hung hăng đấm cho hần mấy đấm,nhưng dưới tình huống như vậy tức giận cũng không có tác dụng,chỉ có thể tự khuyên chính bản thân mình : “Quên đi,quên đi,không thể cùng hần nói chuyện bình thường được”.

Điều chỉnh tâm tình một chút,ta hỏi cha ta : “Đối phương là ai? Người như thế nào mà cũng cô ta quen biết?”.

Cha ta một chút cũng không ý thức được tâm tình của ta,nên vẫn còn mang theo vẻ mặt vui sướng trả lời ta : “Ta không quen biết a! Là Lâm Quý Chi giới thiệu cho ta,nghe nói bộ dạng của rất được.Tiểu Khải ,một lát nữa người phải thể hiện thật tốt a!”.Hần vỗ vỗ vai ta,xoay người mở tủ quần áo : “Tiểu Khải a,người nói ta nên mặc cái gì để đi hẹn hò thì tốt ni? Không thể mặc âu phục được,như thế có vẻ quá nhàm chán,cái này cũng không được,quá lỗi thời rồi,cái này a,màu sắc...Tiểu Khải người không nên ở đây,qua đây giúp ta,chúng ta 6 giờ là gặp mặt rồi, lát nữa sẽ không kịp,nhanh lên a”.

Ta mặt lạnh nhìn vẻ hưng phấn của hần,cho tới bây giờ cũng chưa bao giờ cảm thấy hần thân kinh đến như vậy.

“Ta không đi.Chỉ có người đi thôi”.

“Hả ? Vì cái gì a? Tiểu Khải,người đi cùng ta có được không?”.Cha ta cầm một bộ quần áo ,chuyển đến trước mặt ta.

“Ta không muốn đi”.

“Không được,người nhất định phải cùng đi với ta”.

“Người nghe rõ đây,là người đi hẹn hò chứ không phải ta,ta làm sao lại nên cùng người đi,người không sợ ta phá chuyện tốt của người sao?”.

“Sẽ không,Tiểu Khải hiểu chuyện như vậy,làm sao mà phá ni? Tiểu Khải...Tiểu Khải...cùng ba ba đi,cứ coi như ta van cầu người,có được không?”.

“Không đi”.

“Đi thôi...Người nhất định phải đi a...”.

Ta thật sự không nhịn được nữa rồi : “Ta vì cái gì mà nhất định phải đi hả !! Cho ta một cái lí do có được hay không?”.

Cha ta bị tiếng rống to của ta làm sợ lùi lại hai bước,sau đó ánh mắt chớp chớp vô tội nói : “Người nhất định phải đi a,bởi vì ta đi một mình sẽ sợ,cho nên...cho nên...Người nhất định phải cùng đi với ta”.

“Người nếu sợ phụ nữ thì không đi nữa là ổn thôi”.

“Ta không phải sợ hãi,ta là căng thẳng a ! Nếu nàng không thích ta thì phải làm sao bây giờ. Người nghe này , Tiểu Khải , tim của ta đang đập thình thịch đây”.

“Chuyện đó liên quan gì tới ta”.

“Không cần như vậy,Tiểu Khải, ít nhất cũng cố vũ khích lệ ta chứ!”.

“Không cần nói chuyện với ta”.

Cha ta lập tức im lặng,ngay lúc ta đang cố gắng bình ổn lại tức giận trong lòng,cha ta lại ‘ủy ury khuất khuất’ mà nói : “Ta khó khăn lắm mới có cơ hội như vậy,người cũng không chịu giúp ta,quả thật là quá đáng”.

Ta nhìn cha ta,hắn đáng thương hề hề nhìn ta,lông mi rủ xuống,về mặt chờ mong, cảm thấy nếu như ta không đáp ứng sẽ giống như tội ác tày trời vậy.

Ta cúi đầu,lại thở dài một hơi : “Bỏ đi, ta đưa người đi”.

Hết chương 16

17. Chương 17

Ta thật sự hối hận,làm sao lại đi đáp ứng yêu cầu cùng cha ta đi hẹn hò. Rõ ràng là muốn làm cho ta chịu đựng dày vò ghen tỵ đây mà.

Cha ta về mặt hạnh phúc cùng Y Lâm đối diện trò truyện,căn bản là không có thời gian chú ý đến vẻ mặt không hài lòng của ta đang ngồi bên cạnh hắn. Hơn nữa Lâm Quý Chi mặt mày hớn hờ cùng ta hỏi một câu rồi trả lời một câu.Ta đến lúc này cảm thấy bữa ăn ngày hôm nay nuốt không trôi.Đang nhìn Y Lâm kia , có lẽ khoảng trên 30 tuổi,mặc dù không phải là ‘tiểu thư khuê các nghiêng nước nghiêng thành’,nhưng cũng là con gái cứng thanh thanh tú tú,ăn mặc rất khéo,cử chỉ trang nhã,ta càng cảm thấy không hài lòng,nhưng lại càng không tìm ra lí do nổi giận.

“Đây là ‘thánh đại’ rất nổi tiếng của nơi này a,Y Lâm tiểu thư có muốn ném một chút không?”.

Quay mắt qua nhìn thấy dáng vẻ trang nhã không giả tạo của Y Lâm ,ngược lại cha ta lại đỏ mặt giống như đại cô nương ngượng ngùng lần đầu tiên đi gặp mặt.

“Được,cảm ơn Trương tiên sinh”.

“Ấy

không cần khách sáo như vậy”. Chen vào chính là tên Lâm Quý Chi kia : “Y Lâm người gọi hần là Hạo là được rồi, không cần lúc nào cũng Trương tiên sinh Trương tiên sinh , kêu như vậy không được tự nhiên cho lắm”. Lâm Quý Chi cười, thoải mái làm cầu nối cũng không hề để ý đến không khí có thoải mái hay không.

“Cứ như vậy đi, Y Lâm tiểu thư gọi ta là Hạo là được rồi”. Cha ta cũng có chút ý tứ mà bổ sung thêm.

“Hạo a, người cũng gọi nàng là Y Lâm là được rồi, cũng đừng kêu là Y Lâm tiểu thư nữa”.

Ta lạnh lùng trừng mắt nhìn Lâm Quý Chi một cái, ai kêu hần nhiều chuyện như vậy.

Ta nghĩ Lâm Quý Chi có lẽ luôn chờ cái ngày này, rốt cuộc cũng có cơ hội báo thù chuyện trước kia, bởi vì ngay lúc ta đang trừng hần , hần cũng đồng thời chuyển hướng mục tiêu sang ta : “Tiểu Khải người cũng chào hỏi đi chứ , không cần một câu cũng không nói như vậy!”.

“Y Lâm a, đây là con trai của Hạo, tên là Trương Tư Khải”. Hần nhìn sang Y Lâm giới thiệu ta : “Đừng thấy hần trông như tiểu hài tử thế này, thật sự rất thông minh đấy ! Hần ấy a, cái gì cũng tốt , ngay cả luyện phụ . Bất quá Tiểu Khải cũng sắp học đại học rồi , đúng không ? Tiểu Khải”.

Hừ ! Muốn biến ta thành trò cười sao ? Người đừng mơ tưởng , Lâm Quý Chi , còn chưa chờ ta trả đòn , cha ta đã lên tiếng : “Tiểu Khải thật sự là rất tài giỏi, từ khi ta cùng mẹ hần chia tay, cho đến bây giờ hần vẫn luôn chăm sóc ta, hai người chúng ta sống lương tựa lẫn nhau, cho nên đứa nhỏ này đặc biệt ỷ lại vào ta”.

Ta mắt trắng dã : “Cái gì gọi là sống nương tựa lẫn nhau a, cái gì là ỷ lại vào hần a , là ai nói buổi tối không ngủ được nên ôm ta ngủ , là ai ngay cả quần áo giặt như thế nào cũng không biết còn muốn ta làm cho, là ai đến con gián cũng sợ muốn ta bắt ! Như vậy cũng gọi là ta ỷ lại vào hần a! Đâyđây...Đây qua thực là đối trắng thay đen, ăn không nói có mà”.

Tuy rằng nghĩ như vậy nhưng ta một chút cũng không lộ ra.

Đối mặt với tình địch mà gào thét là chuyện mất phong độ, ta tuyệt đối không làm. Đó là cách làm của người đàn bà chanh chua, không hợp với ta Trương Tư Khải được đào tạo qua nhiều năm như vậy. Cho nên trong lòng cực kỳ giận, ta vẫn duy trì phong độ mà mỉm cười đáp : “Đúng a, cha ta lúc nào cũng chỉ nghĩ đến làm việc, thường xuyên xem nhẹ bản thân, chỉ có ta bên cạnh hần, ta không chăm sóc hần thì ai chăm sóc hần ni ? Công việc của cha ta rất bận, rất nhiều chuyện không thể quan tâm hết được , ta chỉ muốn giúp hần xem xét nhiều hơn một chút mà thôi , bây giờ cũng ổn rồi”.

Nhìn thấy ta trả lời Y Lâm hết sức hài lòng, nàng tán thành gật đầu , sau đó chuyển hướng sang cha ta : “Hạo luôn luôn đặt công việc lên hàng đầu sao ? Ta cũng cho là như vậy , sự nghiệp đối với nam nhân mà nói cũng giống như sinh mạng , có đúng không ? Nhưng thân thể cũng rất quan trọng , không nên quên điều này .Điều này may mắn mà có Tiểu Khải chăm sóc người a !”. Nàng nói xong, còn không quên hướng về phía cha cười một chút rất có chừng mực.

Cha đáng thương của ta đã bị nụ cười của ma nữ này mê hoặc mất rồi, ngay cả nghĩ cũng không cần mà liên tục gật đầu.

Mà ta ngồi bên cạnh hần , giận đến sôi người.

“Yên tâm đi, có Tiểu Khải chăm sóc Hạo tuyệt đối không có sai sót gì , chỉ có điều Y Lâm a , có thể sau này trách nhiệm này sẽ do người đảm nhiệm a , những năm sau , Tiểu Khải không có khả năng luôn luôn theo bên cạnh Hạo được a”. Lâm Quý Chi ở bên cạnh không quên ‘quạt gió đốt lửa’.

Y Lâm có chút cười ngượng ngùng, cúi đầu, ta lập tức nhân cơ hội hướng Lâm Quý Chi nói ‘người đáng đánh’ bằng khẩu hình miệng . Lâm Quý Chi lại đắc ý hướng về phía ta bĩu môi . Nắm đấm của ta lập tức xiết chặt lại, nếu như ánh mắt có thể giết người , ta đoán Lâm Quý Chi đã chết không toàn thây rồi. Đúng lúc này ta đưa tay nắm lấy tay cha ta, tay của cha ta rất lạnh, trong lòng bàn tay còn ra rất nhiều mồ hôi , ta khó hiểu, sau lưng nắm lấy tay cha ta. Cha ta cũng không có giây dựa , thậm chí như không có cảm giác, vẫn chăm chú nhìn người đẹp trước mắt.

Ta bỗng nhiên cảm thấy vô cùng mệt mỏi, thể hiện quyền sở hữu của ta, cố gắng sở hữu cha ta căn bản là không được cái gì. Ta rốt cuộc đang làm cái gì a ? Trong tim đột nhiên cảm thấy một trận đau nhức, ta chỉ cảm thấy toàn thân rét run, một chút sức lực cũng không có.

“Hừ !”. Đối với lời nói của hần ta khinh thường mà quay mặt đi : “Vậy thì đã làm sao, hai người đều là đàn ông thì đã làm sao ,cái đó và ta chẳng có quan hệ gì , ta chỉ quan tâm đến một việc,đó chính là : ta yêu cha ta , hần có yêu ta hay không thôi”.

Lâm Quý Chi giống như lập tức ngẩn người ra,nửa ngày sau mới cười khổ nói : “Đây là chỗ khác biệt giữa thiếu niên và trung niên a !! Người chỉ cần dựa vào tình yêu của người mà ta lại có quá nhiều chuyện lo lắng,thật sự là không công bằng a !!”.

“Chỉ là người không nghĩ thế mà thôi”.

“Ta và cha người là bạn học”.

“Hả ? bạn học ?”.

“Đúng ,chúng ta là bạn học từ cao trung lên tới đại học”.

“Hả ?”.

Lâm Quý Chi cười gật đầu : “Thực giât mình sao ? Thời điểm ta học cao trung đã yêu mến Hạo rồi , chỉ có điều hần là một kẻ hết sức trì độn , ta rõ ràng ra ám hiệu không dưới mười lần,sau đó rốt cuộc cũng phải từ bỏ . Nhưng ta vẫn còn thích hần , cho nên chúng ta mới cùng nhau học tại một trường đại học , ta vẫn ở bên cạnh hần lặng lẽ bảo vệ hần không thì hần đã bị những kẻ có ý xấu làm tổn thương rồi”.

“Sau khi chúng ta tốt nghiệp đại học rồi , ta vốn muốn nhân cơ hội hướng phía hần bày tỏ , chính là ...Aizzzz...Dù sao cũng không thành công ,người cũng có thể nghĩ đến,thổ lộ với Hạo là một chuyện cực kỳ khó khăn . Có đôi khi nghĩ không ra , vì cái gì lúc học tập và làm việc thì thông minh nhanh nhẹn như vậy còn những chuyện ở bên ngoài lại trì độn như vậy . Quả thực là xứng với danh hiệu ngu xuẩn” Lâm Quý Chi không biết làm cách nào đành thả lỏng tay . “Dù sao không thành công cũng là không thành công , Sau đó ...Ta muốn thừa kế gia sản còn Hạo lại đang muốn tìm việc làm, cho nên ...”.

“Cho nên là người đương nhiên sẽ làm cho cha ta vào công ty của người”.

“Đúng”.Lâm Quý Chi gật đầu.

“Tiểu Khải, Quý Chi, sao các người chậm như vậy a , nhanh lên một chút”.

Thời điểm ta đang nghe hăng say,cha ta ở phía trước gọi chúng ta .Lâm Quý Chi trả lời ngay : “Biết rồi, Hạo , ta và Tiểu Khải tâm sự thêm lúc nữa”.

Có lẽ do cùng Lâm Quý Chi đồng bệnh tương lân , nghe xong như vậy , lòng thù địch của ta đối với Lâm Quý Chi giảm đi không ít : “Sau đó thì sao ?”.

“Sau này? Ta nhất định phải kết hôn , ta cũng không giống như người hoặc Hạo , Bản thân hai người các người, một người là thông minh lớn mật , không coi luân thường đạo đức ra gì , một kẻ thì trì độn tê liệt đến không có cảm giác . Ta chỉ là một người bình thường mà thôi ,ta còn không có dũng khí vì một phần yêu đơn phương trong lòng mà dám vi phạm luân thường,nhưng khi đó ta cũng ra một quyết định”.

“Quyết định gì ?”.

Ta thực rất hứng thú nên tra hỏi đến cùng.

“Ta a , nếu ta kết hôn nhất định phải kết hôn sau cha người”.

“Người vẫn là chưa từ bỏ ý định?”.

“Cứ coi như là thế đi, thế nào , thời điểm đó cũng muốn có một chút hi vọng mới buông tay được a”.

Ta hiểu rõ ràng liền nở một nụ cười : “Thì ra là thế ,vậy hiện tại người thì sao ?”.

“Ta muốn biết các người đã phát triển đến mức độ kia chưa ? Người đã ra tay với hần chưa ?”.

“Ừm ~” .Ta cân nhắc một chút rồi nghiêm túc gật đầu.

“Ta biết”.Lâm Quý Chi không nhẫn nại mà túm lấy áo ta : “Ta biết sẽ như vậy , bắt quá nói đi cũng phải nói lại , là Hạo nhờ ta nên ta mới làm như vậy a, cho nên người muốn trách thì trách cha người ấy .Ta không muốn ngu ngốc đi thêm nữa , ta về trước đây , muốn làm bóng đèn hay không tùy người”.

Lâm Quý Chi có chút tinh thần không ổn định , hần cấu kính nói xong mấy câu đơn giản đánh một cái chào hỏi cha ta rồi vội vàng tiêu sái bước đi . Ta đem nguyên nhân là do ta nói cho hần biết ta cùng cha ta đã xảy ra quan hệ kia , bắt quá không phải Lâm Quý Chi đã tự mình biết rồi sao.

Ta đi theo phía sau cha ta cùng Y Lâm vừa đá cục đá trên đường,nghe hai người bọn họ nói chuyện phiếm . Cha ta nói được rất ít , phần lớn thời gian đều là Y Lâm nói,cha ta đang nghe . Ta dám cam đoan,Y Lâm nói nói như vậy nhưng cha ta nghe không được bao nhiêu, vẫn phải làm ra vẻ hứng thú với câu chuyện, thỉnh thoảng lại còn gật gật tỏ vẻ mình đang chăm chú lắng nghe,chính là đôi khi vẻ tươi cười có chút miễn cưỡng và xấu hổ.

Ta ở phía sau bọn họ ,sau đó phỏng đoán có phải thời điểm cha và mẹ ta ban đầu quen nhau cũng như vậy hay không , cũng như vậy mà lừa mẹ ta vui lòng.Có lẽ tám chín phần là do người khác dạy,chỉ dựa vào cha ta ,một người như hần mười năm cũng không nghĩ ra cách lấy lòng một cô gái là như thế nào.

Ngày hôm nay vừa mới lập thu,cái nóng vẫn còn chưa hết , nhưng ánh nắng mặt trời cũng không còn mãnh liệt nữa ,nhất là lúc chạng vạng tối.Gió nhẹ khẽ lướt , khí hậu hợp lòng người,bên cạnh chuồn chuồn đang lướt nước , dương liễu phe phẩy trước mặt , không ít các đôi tình nhân ở bên ngoài tay nắm tay đi dạo , ta thật sự là hâm mộ bọn họ , đồng thời đau lòng hạ quyết tâm ,nếu ta sau này có thể cùng cha ta sống với nhau , cũng nhất định cùng hần tay trong tay ra ngoài tản bộ.

“Này , ta đã mua rồi , không muốn nữa các người không nên như vậy a”.

Trước mặt ta một tiếng ồn ào lớn , tập trung nhìn vào trung tâm đám ồn ào lớn đấy là cha ta cùng Y Lâm. Hết chương 18.

19. Chương 19

“Này , ta đã mua rồi , không muốn nữa các người không nên như vậy a”.

Trước mặt ta một tiếng ồn ào lớn , tập trung nhìn vào trung tâm đám ồn ào lớn đấy là cha ta cùng Y Lâm.Cha ta đang vô cùng lo lắng nhìn bốn xung quanh , hình như là muốn tìm kiếm một sự trợ giúp nào đó , mà Y Lâm cũng ôm chặt lấy cánh tay của cha ta .Loại tình huống này hiển nhiên là ta không thể bỏ mặc , lập tức đẩy người đang vây quanh xem ra hai bên , ra sức mà chen vào trong đám người.

“Đã xảy ra chuyện gì?”.Ta hỏi cha ta.

Cha ta giống như nhìn thấy cứu tinh : “Tiểu Khải, người xem....”.Hần khẩn trương kéo tay ta , chỉ về phía trước.

Ta chăm chú nhìn vào , một bé gái tầm khoảng 7 ,8 tuổi , ăn mặc sạch sẽ gọn gàng , thể nhưng biểu lộ đôi mắt mong chờ mà lôi kéo áo của cha ta không buông , tay của bé gái còn cầm một cái giỏ , bên trong có không ít hoa hồng.

Ta khó hiểu mà hỏi cha ta : “Làm sao vậy?”. Bé gái lôi kéo cha làm gì, cha ta trước sau như một rất hiền lành, lại tỏ ra thân thiết ,ta không tin tưởng muốn hỏi hần làm ra chuyện kì quái gì .

Cha ta một mực khấn trương , ngay cả nói cũng không rõ ràng : “Người xem a , Tiểu Khải , vừa rồi có một đứa nhỏ mời ta mua hoa , ta liền mua ,kết quả đứa nhỏ này cũng mời ta mua hoa, ta nói ta không mua mà nó cứ như vậy , Tiểu Khải người xem , đứa bé này , làm sao lại như vậy a”.

Ta nghĩ trong lòng, người và đứa nhỏ đều không nói rõ ràng , không phải là đàn gảy tai trâu sao ? Dù gì người cũng là một người đàn ông trưởng thành , không lợi hại một chút được sao !.

Ngay tại lúc ta và cha ta đang nói một hai câu về bản lĩnh , đứa nhỏ kia bất thành lình ‘phịch’ một tiếng quỳ trên mặt đất ôm lấy chân cha ta.

Cha ta lấp bắp kinh hãi , lui về phía sau một bước , nhưng mà bị đứa nhỏ kia ôm chân , bởi vậy thiếu chút nữa ngã sấp xuống . May ta ở bên cạnh hấn , một phen đỡ lấy hấn.

“Không có việc gì chứ”. Ta hỏi.

Cha ta lắc đầu, lập tức dùng vẻ mặt cầu xin mà nhìn ta : “Tiểu Khải”.

Trong lòng ta thở dài một tiếng , những vắn bước về phía đứa nhỏ đang ở trước mặt kia.

“Người đứng lên đi , hoa của người ta mua”.

Đứa nhỏ kia dùng vẻ mặt không tin nhìn ta . Ta từ trong ví lấy ra một tờ 100 nhân dân tệ đưa cho nó : “Được rồi , người sang bên kia chơi đi”.Ta đem tiền đưa vào tay nó.

Đứa nhỏ có chút giống như không biết phải làm gì mà nhìn ta một hồi lâu ,mới do dự nhận tiền từ trong tay ta , sau đó xoay người chạy mất.

Ta lập tức xoay người nói với cha ta “Đi mau”.

Cha ta và Y Lâm đều có vẻ không hiểu nguyên nhân , hai người đều không có phản ứng gì , cha ta còn hỏi ta : “Có chuyện gì cấp bách vậy”.

Những lời này còn chưa nói hết , bên cạnh chúng ta liền xuất hiện một đám trẻ con , mỗi đứa đều liếc mắt nhìn chằm chằm bọn ta mà kêu : “Chú ơi chú , mua hoa của bọn cháu đi chú ~”.

Ta bất đắc dĩ nhìn qua phản ứng trì độn của cha ta và Y Lâm.

“Tiểu Khải

làm sao bây giờ a ?”.

Ngay cả cha ta cũng sợ thiên hạ chưa đủ loạn, ở phía sau kéo tay áo ta.

Ta quay đầu lại , cho hấn một cái nhìn cực kỳ khinh thường.

“Tất cả câm miệng hết cho ta”.Ta hướng đám trẻ con kia gầm to lên , bọn nó sợ đến mức run cầm cập , không dám hướng về phía chúng ta mà trắng trợn kêu gào nữa . Ta là ra vẻ hung thần ác sát , càng thêm hung hăng nói với đám nhỏ : “Kéo làm gì , buông tay ra !!”.

Đám nhỏ này quả nhiên sợ hãi , tay của đám nhỏ thật cẩn thận mà buông quần áo của chúng ta ra.

“Tất cả tránh hết ra, có muốn ta gọi cảnh sát tóm cổ cả lũ không ?”.

Ta tiếp tục dọa dẫm những đứa trẻ kia , đem những thứ bọc mình hôm nay ra mà phát tiết.

Quả nhiên, ta vừa nhắc đến cảnh sát bọn nó liền sợ, mang theo vẻ mặt hoảng sợ nhìn chúng ta , sau đó tất cả quay người lại chạy mất tiêu.

“Tiểu Khải”. Lần này là cha ta ở phía sau nói : “Người sao lại đối xử thô bạo với trẻ con như vậy , người làm cho bọn chúng sợ hết cả rồi , bọn chúng còn nhỏ mà , nếu không có nguyên do bọn chúng cũng không làm như vậy a , người thật sự hơi quá đáng rồi”.

“Vậy người muốn làm sao a , ta mua hết số hoa của bọn chúng , rồi chúng ta có thể đổi nghề mở cửa hàng hoa được rồi đây ,hơn nữa cửa hàng hoa chỉ có lỗ chứ không có kiếm được gì”.

Ta và cha ta nói như vậy thành thói quen rồi , cũng không cảm thấy có cái gì không hợp lý , thế nhưng Y Lâm hiển nhiên là không thể hiểu được loại quan hệ này của chúng ta.Nàng nhìn ta rồi lại nhìn cha ta , bỗng nhiên cười ra tiếng : “Hai người các người thật không giống cha con ni”. Nàng cười nói : “Ta cuối cùng cũng hiểu được Tiểu Khải nói chăm sóc là có ý gì rồi”.

Cha ta rất khẩn trương nhìn Y Lâm , vội vàng hỏi : “Người hiểu cái gì rồi ? Tiểu Khải chính là con ta a , về điểm này là có thể khẳng định được”.

Y Lâm hiển nhiên không đoán được cha ta sẽ hiểu nhầm như vậy , ánh mắt nàng chớp chớp nửa ngày mới tiếp tục nói : “À

không ... ta không phải là có ý đó ,ý ta nói là , ta cảm thấy quan hệ cha con hai người không giống bình thường”.

Ta nhìn người phụ nữ trước mặt một cái , nghĩ thầm : nói nhảm , chúng ta vốn dĩ không phải là quan hệ cha con bình thường rồi , nếu như người biết quan hệ thật của chúng ta còn có thể hù chết người .Nếu không phải cha ta sĩ diện cao, ta thật muốn đem biểu hiện của hấn ở trên giường chụp cho người xem , cho người một cơ hội quyết định có hay không cùng hấn chung sống với nhau. Bất quá , nếu ta làm như vậy thật, ta thực sự sợ cha ta xấu hổ và giận dữ mà đi tự sát , cho dù hấn không tự sát ,tối thiểu cũng làm ra chuyện khiến người ta giật mình vì không đoán được.

Nghĩ đến đây ,ta đột nhiên cảm thấy , ta thà ở chỗ này đi theo bọn họ còn hơn.Đã thế không bằng ta về trước , để cha ta cùng Y Lâm cùng đơn độc ở chung một chỗ với nhau , có thể Y Lâm sẽ càng thêm ‘biết rõ’ tình hình về đêm của cha ta cũng không chừng.

“Vậy các người cứ chậm rãi trò chuyện đi , ta về trước ”. Chào bọn họ xong sau đó ta một mình đi về nhà trước.

Nói là người ở trong nhà ,nhưng thực tế trông lòng ta vẫn lo lắng cho cha ta , không biết hấn hiện tại thế nào . Ngăn vạn lần cũng không nên để cho ma nữ kia lừa gạt cho rối tinh rối mù lên , cái gì cũng nói cho người ta biết , sau đó bị ăn không còn lại cái gì . Bất quá , từ hôm nay phải xem tình hình như thế nào, nếu không may cha ta thật sự muốn chung sống cùng Y Lâm , nhất định phải trông coi gắt gao mới được.

Ta chờ rất lâu, đến khuya cha ta mới về đến nhà , hơn nữa nhìn qua thấy hình như đã trải qua khoảng thời gian rất vui vẻ . Hấn vô cùng vui sướng mà hỏi ta có đói bụng không , rồi đưa ra bữa ăn khuya mang về.

“Là Y Lâm mua cho người , nàng nói sợ người sẽ đói ! Người ban ngày ăn ít như vậy”.Cha ta đặc ý hướng phía ta khoe rồi bắt tay vào dọn bữa ăn khuya.

Ta dù có chết đói cũng không ăn thức ăn của người phụ nữ kia mua.

“Ta không ăn”.

Ta cố gắng dùng lời nói lạnh như băng mà trả lời lại , ta tỏ vẻ không hài lòng . Nhưng ta quả nhiên đã đánh giá thấp khả năng trì hoãn của cha ta , đối với sự không hài lòng của ta , hấn cũng không có bất luận phát hiện nào, mà còn hát lên rồi đi tắm.

Ta oán hận nhìn chằm chằm bữa ăn khuya hấn đặt trên bàn , do dự 5 phút sau , cầm nó quăng vào thùng rác.

Hết chương 19.

20. Chương 20

Ta bình tĩnh suy nghĩ một chút, quyết định cùng cha ta hảo hảo nói chuyện một lần.

Nhớ rõ những lời Lâm Quý Chi nói qua , muốn đi gặp cha ta thổ lộ là một chuyện hết sức khó khăn .Ta thừa nhận điểm này, trong lúc cùng cha ta trò chuyện , hơi có một chút ản ý , cũng như nói chuyện với gà vịt ; cho dù người cùng hấn nói chuyện rõ ràng , hấn cũng đem người làm cho hồ đồ , thế nhưng nói cho cùng , muốn giải quyết tình trạng mơ hồ kia người thích hợp vẫn là người. Cho nên cùng hấn nói chuyện chủ đề nhất định phải rõ ràng , trọng điểm . Trên cơ bản mà nói là càng đơn giản càng tốt.

Sau khi suy nghĩ kĩ càng điểm này , ta ngồi trên giường chờ cha ta đi ra.

“Người làm gì vậy?”. Tóc của cha ta ướn sững khó hiểu mà nhìn ta : “Không tính đi ngủ sao ?”.

“Chờ người”.

“Chờ ta ?”. Cha ta ngạc nhiên mở to hai mắt : “Vì sao?”.

“Ta muốn cùng người nói chuyện”.

“Hả

nói chuyện ? Tiểu Khải muốn cùng ta tâm sự ?”.

“Sao người lại kích động như vậy a ? Có cái gì kì lạ sao ?”.

“Tiểu Khải từ nhỏ chưa có bao giờ cùng ta nói chuyện a , cho nên mới ngạc nhiên như vậy”.

Đây không phải là bởi người quá ngu ngốc sao.Ta ở trong lòng nói một câu thật to : “Ta muốn cùng người nói chuyện của chúng ta”.

“Chuyện của chúng ta ? Chúng ta có cái gì có thể nói được ?”.

Cha ta ngồi sát gần ta , ta ngửi thấy được mùi hương vừa mới tắm xong của hắn , trong lòng rung động : “Người đây là đệ tử ta sao”.Ta nở một nụ cười ám muội , hỏi hắn.

“Không phải”.Cha ta cắt ngang lời ta , xoay người lại làm bộ dạng tức giận . Ta liền ôm lấy thắt lưng hắn : “Ta thật sự có chuyện muốn cùng người nói”.

“Không nghe”.Cha ta cố tình làm mình làm mẩy có một chút hương bị khác biệt , ta ngậm lấy vành tai hắn , nhẹ nhàng dùng răng cắn một chút : “Hãy nghe ta nói , ta không muốn dây dưa cái kiểu này nữa , người đưa cho ta một câu trả lời thuyết phục”.

“Người muốn câu trả lời thuyết phục gì ?”. Cha ta có chút kì quái hỏi ta.

“Người thử nói xem ?”.

Cha ta lắc đầu , hiện ra vẻ mặt vô tội : “Ta không biết a , cho nên mới hỏi người”.

Ta suyt nữa thì không nhịn được cười , từ kẽ răng thoát ra vài câu : “Ba , ta hi vọng trước mặt ta đừng giả bộ hồ đồ . Ta nhẫn nại người đã lâu rồi”.

Cha ta hơi hơi cười một chút , nằm xuống giường , làm ra vẻ mặt lười biếng : “Đúng vậy sao ? Vậy ta sao lại không biết , người muốn nói cái gì a ?”.

“Ta và Y Lâm người thích người nào ?”.

“Đều thích”.Cha ta trở mình một cái , đưa lưng về phía ta : “Ta muốn đi ngủ rồi , ngày mai còn phải đi làm nữa”.

Ta dùng sức đem người hắn quay lại : “Không được , tối hôm nay người nhất định phải nói rõ ràng , ta và Y Lâm người chọn người nào ?”.

“Ta không phải đã nói rồi sao , hai người ta đều thích , người còn muốn ta chọn cái gì a ?”.

“Hiện tại vấn đề không phải là thích hay không thích . Người cần phải chọn một người trong hai chúng ta , nếu người chọn ta , thì sẽ không được cùng Y Lâm gặp gỡ nữa , nếu người chọn Y Lâm ta sẽ lập tức rời khỏi người”.Ta trừng mắt cha ta , rất hồi hộp đợi câu trả lời của hắn.

“Là như thế này a

ưm

để cho ta nghĩ....ưmTa đây không thể chọn cả hai sao ?”.Cha ta ngẩng đầu lên hỏi ta.

“Ngu ngốc ! Chuyện đó làm sao có thể , người rốt cuộc là chọn ai , nhanh nói rõ ràng cho ta”.

“Rất khó a...”.Cha ta bắt đầu mà vô thức : “Cũng không thể không chọn sao ?”.

Ta gần như cười gần hỏi hắn : “Đó chính là nói người cả hai đều không muốn phải không ?”.

“Không phải...chỉ có điều , ta nên làm gì để giữa hai người chọn ra một a ! Người không nên bắt ta chọn a”.Hắn đưa tay xoa xoa tóc ta : “Có phải ghen tỵ ngày hôm nay không ? Yên tâm a , ta là cha người , bất luận thế nào , điều này chắc chắn không thay đổi”.

“Cho nên nói , ta chán ghét nhất chính là điểm này”.

“Hả ~ ?”.

Nhìn thấy ta có vẻ phiền não , cha ta giống như bình thường rất vui vẻ , hắn ôm cổ ta , ở một bên tai thấp giọng hỏi ta : “Làm sao vậy ,Tiểu Khải , vẫn chưa muốn đi ngủ sao...ta cũng mệt rồi...”.Âm thanh của cha ta mềm mại , nghe đầy hấp dẫn.

“Người là ám chỉ cái này sao ?”.

“Không có”.

“Muốn đi ngủ ,vậy nói rõ ràng rốt cuộc người yêu ai”.

“Ta đã nói rồi”.

“Vậy mà gọi là nói sao”.

“Chính là nói a”.

Ta cuối cùng cũng không kìm nén được lửa giận trong lòng nữa , một phen túm lấy cổ áo hắn : “Ta nói ,n người không muốn bây giờ ta phát hỏa , tốt nhất là ngoan ngoãn nói rõ ràng. Nếu không...hừ...”.

“Này ,người sao lại có thể như vậy , ta dù gì cũng là ba ba của người”.

“Vậy lúc cùng ta trên giường ,sao người không nói người là ba ba của ta ?”.

“...Đều là người không tốt , là người cưỡng ép ta , cũng không phải ta nguyện ý”. Cha ta bủi môi , vẻ mặt ủy khuất : “Ta mới không muốn cùng người trên giường ấy , ai thích cùng đàn ông làm a ! Làm tình thì phải cùng phụ nữ làm mới tốt , không giống như đàn ông , toàn bộ thân thể đều rắn chắc, tuyệt không có một chút thoải mái”.

“Người nói cái gì ? Là ta cưỡng ép người ? Ta lúc nào ép buộc người ?”.

“Ta mặc kệ , chính là cưỡng ép ta, chính là thế chính là thế!!”.

“Người nói lại một lần nữa xem!!”

“Nói thì nói , chính là người cưỡng ép ta ,ta đâu có muốn chứ”.

“Được, người đã nói như vậy , ta liền làm một lần cho người xem , làm cho người biết thế nào gọi là cưỡng ép !!!”.Ta cầm lấy đai lưng áo ngủ ,ở trong tay dùng sức kéo ra , đai lưng phát ra tiếng ‘vút’ . Lúc này cha ta mới cảm thấy có chút sợ hãi , hắn lui về phía sau một chút khẩn trương hỏi ta : “Này, người muốn làm gì?”.

“Muốn làm gì , người chút nữa liền biết”.

Ta nhào tới , cưỡng ép hắn đem xoay người lại , làm cho hắn mặt úp xuống , dùng chân chặn thân thể hắn , cầm dây lưng trói hai tay hắn lại : “Hôm nay chúng ta hảo hảo chơi một chút , coi như chơi SM đi , cha người rất giống như rất thích cưỡng ép phải không ?”.

“Không phải như vậy , Tiểu Khải , không cần đùa nữa , ta không thích một chút nào !”.

“Chính là ta thích”.Chúi đầu xuống, đầu lưỡi ta nhẹ nhàng liếm trên da cổ trắng tuyết của cha ta , vừa lòng khi nghe hắn phát ra một tiếng kêu nhỏ

“Thoải mái phải không , nơi này của người thật rất nhạy cảm ,nhẹ liếm một chút liền có cảm giác rồi ”.

“Không cần...Tiểu Khải...tay bị trói đau quá...cởi nó ra đi...”.

“Người bắt đầu hưng phấn sao,người coi , đã thành như vậy rồi”.

Kéo quần cha ta xuống , làm cho phân thân hắn phơi bày ra , nhưng mà cũng không cởi áo ngủ, để cho hắn như vậy nằm trên giường.

“Đừng a, Tiểu Khải...Người cởi trói ra đi...ta không trọc người tức giận nữa...”.

“Hiện tại nói những lời này âu cũng đã muộn rồi, người là chưa thất quan tài chưa đổ lệ a ! Hôm nay ta không nên để cho người hảo hảo thích một chút”.Nói xong câu đó , ta uốn người , đem phân thân đã trưởng từ sớm của chính mình đâm vào bí huyết của cha ta.

“A !!”.

Cha ta hét lên một tiếng , bởi vì khấn trương nên cục huyết kịch liệt co lại , hút phân thân của ta càng tiến vào chỗ sâu nhất trong thân thể hắn , làm ta thiếu chút nữa là bắn.

Lúc này cha ta ở dưới người ta khóc lên : “Không muốn , đau quá ...không tốt chút nào ...đau quá...”.

Ta không để ý đến hắn , một mực đem phân thân vùi sâu vào cơ thể hắn , tìm kiếm diêm nháy cảm của hắn , sau đó nhắm vào chỗ đó liên tục công kích.

“Aaa

khôngAaaa !”.

Cha ta kêu lớn tiếng lên , toàn thân hắn co lại , bị ta kích thích liên tục run lên , tiếng kêu của hắn vừa đau đớn vừa sung sướng , tràn đầy mâu thuẫn.

“Với thân thể rất *** đáng này, người như thế này làm sao thỏa mãn nữ nhân đây ?”. Ta cười lạnh hỏi hắn.Cha ta đã không quan tâm đến sự châm chọc của ta, cái của ta tiến sâu vào làm cho hắn không thở nổi , miệng phát ra tiếng rên rỉ mơ hồ , toàn bộ cơ thể đã hoàn toàn hưng phấn rồi.

Hết chương 20.

21. Chương 21

Ta không thể ở lại trong nhà nữa , nếu ta còn ở lại chỗ này , ta nhất định sẽ muốn điên lên mất .Giống như mẹ ta nói , cha ta người này căn bản là không hiểu cái gì gọi là tình yêu , hơn nữa hắn cũng không cần tình yêu . Thứ hắn cần chính là một người có thể ở bên cạnh hắn nghe hắn nói chuyện , về phần người này là ai đối với hắn không có quan trọng.

Ta đã từng cố gắng qua ,phi thường phi thường cố gắng qua ; ta đã từng rất cố chấp , hết sức hết sức cố chấp . Bởi vì ta dù sao vẫn cho rằng chỉ cần ta luôn bên cạnh hắn , một ngày nào đó hắn sẽ không rời bỏ ta , cho rằng ta là duy nhất của hắn.Nhưng ta đã sai rồi , mặc dù ta làm như vậy, mặc dù ta có được thân thể hắn .Thế nhưng ta vẫn không thể trở thành người hắn không thể thiếu.

Đối với cha ta mà nói , thứ duy nhất không thể thiếu đó chính là công việc.

Ta mỉm cười nhìn cha ta còn ngủ ở trên giường.

Trải qua một đêm tra tấn, cơ thể cha ta đã sớm mệt mỏi không chịu nổi , ở phần thân thể không được chăn trùm lên , lộ ra nhiều vết tím đỏ , đó là tình cảm mãnh liệt của ta vì hắn mà để lại những dấu vết đó , tóc đen mềm mại dán trên gò má của hắn , làm ta không nhịn được muốn dùng tay vuốt ve tóc hắn một phen.

Ưu điểm lớn nhất của con người ta chính là lý trí , nhưng yếu điểm lớn nhất cũng chính là lý trí . Ta yêu cha ta nhưng không có nghĩa là ta mãi mãi không được đáp lại mà vì hắn mà hiến dâng mọi thứ ta có , hi sinh mọi thứ ta sở hữu . Ta thương hắn , ta cũng chờ mong hắn yêu ta. Ta sẽ cố gắng hết sức yêu hắn,quan tâm hắn, nhưng là kiểu đợi chờ hắn cho ta một câu trả lời.

Nhưng mà bây giờ,ta thất vọng rồi . Ta cũng không còn mong cha ta yêu ta giống như ta yêu hắn , nhưng ta hi vọng ít nhất hắn cũng có thể chú ý đến hết những nỗ lực của ta .Dù thế nào ta cũng chỉ là một thiếu niên chưa đến 17 tuổi a.

Thu dọn xong đồ cá nhân của ta, ta đơn giản để lại trên bàn một tờ giấy.

Cha thân mến : Ta đi học đây.

Tiểu Khải.

Hôn nhẹ lên đôi môi của cha, ta dắt theo hành lý rời khỏi nhà.

Ta rời nhà cũng đã bốn tháng rồi, đối với trường học mới cùng với hoàn cảnh mới ta căn bản là đã hoàn toàn thích ứng được . Mỗi ngày sau khi học xong cùng chơi đùa âm ỉ , có đôi lúc nhớ đến cha ta , nhưng mỗi lần đến thời điểm đó ta chỉ có cười khổ mà thôi.

Thời điểm vừa mới khai giảng, cha ta gọi điện đến hỏi ta chuyện tiền học phí với sinh hoạt phí , còn chất vấn ta vì sao muốn ở trường nội trú, gia đình rõ ràng ngay ở gần. Ta nghe ra trong lời nói của cha ta bao hàm ý nghĩa sâu xa. Sau đó nhiều lần ta nói cho hắn là không cần phải xen vào chuyện của ta , cha ta cũng liền không gọi điện thoại tới , chỉ là cứ đúng hạn hàng tháng đều gửi tiền sinh hoạt phí cho ta . Đồng thời ta tự cũng nhắc nhở mình , hãy quên những chuyện đã xảy ra đi , một lần nữa bắt đầu cuộc sống.

Trong khoảng thời gian này ta quen được không ít người , nhưng ta vẫn là trước sau như một không có bạn bè . Ta phải báy lạy bản tính ác liệt được ban tặng của ta , khai giảng cũng không lâu lắm , ta liền trở thành nhân vật nổi danh trong trường học, ta sớm đã quen cuộc sống như thế , cũng không ảnh hưởng gì đến cuộc sống bình thường của ta , ta vẫn như trước tự đi tự về , làm những chuyện mà mình thích.

Chỉ chớp mắt đã đến cuối tháng 11 rồi, bên ngoài gió đã hiu hiu lạnh, thời tiết cũng đang lạnh dần . Ta vội vội vàng vàng từ thư viện chạy về kí túc xá mặc thêm quần áo rồi đi ăn cơm, vừa mới đến tầng 2, trước mặt đứng ngay phải Giang Đào bạn ngủ chung phòng với ta. Hắn có chút kì quái mà nhìn ta một cái , hình như vừa muốn nói gì đó lại như không muốn nói ra . Ta mặc dù cảm thấy kì quái , chính là ta cũng lười để ý đến hắn , liền làm bộ như chưa có phát hiện cùng hắn gặp thoáng qua.

“Trương Tư Khải”.

Ta đang đi tới phía trước , nhưng hắn lại ở phía sau gọi ta, ta xoay người hỏi hắn : “Chuyện gì a ?”.

“Cái này , người quay về kí túc xá phải không ?”.

“Ừ”. Ta không về kí túc xá thì lên tới đây làm gì a.

Giang Đào thoát nhìn có chút do dự , nói : “Có người đến thăm người đấy , chúng ta không biết hắn là ai .Hắn chỉ nói đến tìm người ,cái gì cũng không nói rõ ràng lắm , chúng ta không biết hắn muốn làm gì nên không có cho hắn vào phòng , ta vừa xuống phía dưới nhìn thấy người giống na ná hắn đang đợi người ở hành lang...”.

“ Bao nhiêu tuổi ?”.

“Thoạt nhìn còn rất trẻ , hơn hai mươi tuổi thôi”.

Trong lòng ta mơ hồ có chút thất vọng, lập tức bình thường trở lại . Chẳng lẽ đến bây giờ ta vẫn còn mong chờ cha ta đến thăm ta ? Chờ mong có thể cùng hắn gương vỡ lại lành sao ? Nghĩ đến đây, ta lại cảm thấy một trận uất ức.

“Trương Tư Khải ?”.

“Không có gì , ta biết rồi , cảm ơn”.

Ta đối với người tìm ta cũng không có bao nhiêu hứng thú ,những vẫn tiếp tục suy nghĩ quay về ký túc xá xem thử. Đến cổng ký túc xá , quả thực nhìn thấy một người đi tới đi lui ở hành lang . Ánh sáng ở hành lang rất yếu , ta không nhìn rõ bộ dạng của người kia.

Thời tiết ngày hôm đó rất lạnh, có lẽ chỉ có 2 ~ 3 độ , chính là trên người của người kia chỉ mặc mỗi bộ áo sơ –mi mỏng manh , hắn lạnh đến nổi run cầm cập , hai tay ôm lấy khuỷu tay mà đi đi lại lại trong hành lang . Ta càng đi tới gần càng cảm thấy nghi ngờ , thân hình người này sao lại giống cha ta như vậy.

Quả nhiên ta mới đến gần , người nọ đã bỏ nhào lên phía trước : “Tiểu Khải, người đã về , ta tưởng người không về luôn chứ ?”.

“Ba , người tại sao lại ở đây”. Cảm giác của ta thực sự là kinh ngạc , căn bản cũng không nghĩ tới cha ta sẽ đến trường học của ta.

“Ta tới tìm người , nhưng bọn chúng không cho ta vào phòng , ta lạnh quá a”. Cha ta ủy khuất giống như đang tổ cáo với ta.

Ta nhìn cha, hần chỉ mặc một bộ sơ-mi, lạnh đến mức toàn thân phát run , thoát nhìn có vẻ bị sợ hãi .Ta không kịp nghĩ nhiều,đem hần kéo vào trong phòng ở kí túc xá.

“Ngồi lên giường đi”.

Nguyên nhân có thể vì quá lạnh, cha ta ngay cả động tác có chút chậm chạp . Ta ngồi xổm trên mặt đất giúp hần cởi giày , sau đó dùng một tay nhét hần vào trong chăn , đưa hần trùm kín trong chăn, sau đó mới bắt đầu hỏi hần : “Người xảy ra chuyện gì vậy ? Mặc ít như vậy, chạy loạn khắp nơi là thế nào ?”.

“Tiểu Khải , ta muốn uống nước”.

Ta rót một chén nước ấm đưa cho hần.

“Hôm nay, lúc từ công ti quay về nhà,để quên áo trên xe taxi , sau khi xuống xe mới phát hiện ra. ”.

“Vì sao lại phải ngồi xe taxi , xe của người đâu rồi ?”.

“Sáng nay thức dậy không tìm thấy chìa khóa xe”.

“Vậy sao người không về nhà chạy đến đây làm gì ?”.

“Chìa khóa cửa cũng đánh mất”.Cha ta đáng thương hề hề uống một ngụm nước sau đó trả lời.

“Người sao không tìm Y Lâm a,không nên tới trường học rất xa như vậy”.

“Điện thoại di động cũng đánh mất , ta cũng không nhớ số điện thoại”.

“Sao người không đem người đánh mất luôn đi !”.

Ta nhin không được mà châm chọc hần .Cha ta lập tức như có chút giống như sợ hãi mà rút vào trong chăn ,nhỏ giọng than thở một câu : “Ta sao lại rơi mất chứ ? Một người lớn như vậy sẽ rơi mất sao? Tiểu Khải thật quá đáng”.

Ta trừng mắt hần một cái , cha ta lập tức ngoan ngoãn câm miệng , nhưng mà đôi mắt vẫn không an phận mà đảo tới đảo lui.

“Người sao lại tìm được nơi này ?”.

“Ta không về nhà được,cho nên đã nghĩ đến tìm người . Đến trường học tùy tiện hỏi một người nào đó,người đó có biết người, sau đó chỉ chỗ người ở cho ta, ta cứ thế mà tới đây . Nhưng mà sau khi đến cửa bạn học của người nói người đi vắng , không cho ta vào , ta chỉ có thể đứng ở trong hành lang chờ người ”.

Phòng trong ký túc xá của chúng ta tổng cộng có 4 người,Giang Đào đã ra ngoài rồi cho nên ta lập tức quay đầu nhìn bạn cùng phòng Lý Bình , Chu Lập.

“Này,chúng ta không cố ý nha.Lúc chúng ta hỏi hần là ai,hần nói hần là ba ba của người . Người xem,hần còn trẻ như vậy làm sao có thể,chúng ta còn tưởng hần nói xằng nói bậy cố ý gây sự ấy chứ, nên không cho hần vào”.

Lý Bình cũng vội vàng nói tiếp : “Đúng a, chúng ta không biết hần là ai nên mới làm như vậy...”.

“Hần chính là ba ba của ta”.

“Hả , người nói cái gì ?”.Hai người rất ăn ý cùng hỏi.

Ta không kiên nhẫn mà nói lại một lần nữa : “Hần chính là ba ba của ta”.

“Điều đó không có khả năng”.Hai người trằm miệng một lời mà lớn tiếng kêu lên.

Ta mỉm cười , ánh mắt lạnh lùng quét qua.

“Không , chúng ta là nói không quá giống đó”.Vẫn là Lý bình kịp phản ứng trước tiên,vội vàng giải thích.

“Đúng vậy, người kia...À ...bác Trương còn trẻ như vậy, thoát nhìn không giống một người đã làm cha”.Lúc Chu Lập nói hai chữ “Bác Trương”,thấy thế nào cũng giống với vẻ mặt bị rút gân.

Ta hừ một tiếng,hỏi cha ta : “Ta đi mua cơm,người muốn ăn gì”.

“Ừm

cái gì cũng được , chỉ có điều là mua nhiều một chút , ta đói bụng”.Cha ta phi thường không biết xấu hổ mà hướng phía ta đưa ra yêu cầu.

Ta mua cơm trở về , vừa mới đi tới cửa , chợt nghe trong phòng một trận tiếng động lao xao,còn kèm theo rất nhiều tiếng cười.Đẩy cửa ra một cái chỉ thấy Lý Bình , Giang Đào và Chu Lập đang vây quanh người cha ta nói nói cười cười, vừa thấy ta vào mọi người lập tức tản ra.Ta mặc kệ bọn họ đem cơm đẩy hướng về phía trước mặt cha ta,làm cho hắn mau ăn.

Thoạt nhìn cha ta rất đói bụng,ngay cả đồ ăn khó ăn trong căng tin cũng ăn rất ngon , khiến ta nghi ngờ có phải hắn một ngày một đêm chưa ăn cơm.

“Cơm nước xong xuôi, ta tiễn người về nhà”.Ta cố gắng hết sức mà bình tĩnh hòa nhã nói.

Cha ta ngẩng đầu nhìn ta ; “Trở về ?”.

“Về nhà”.

“Nhưng mà bên ngoài lạnh lắm”.

“Mặc quần áo của ta”.

“Ta không muốn về nhà”.Cha ta thất thường nói.

Ta cúi kính đứng lên : “Người không muốn về nhà thì muốn đi đâu a ,nếu không ta hội điện thoại kêu Y Lâm đón người về”.

“Không”.

“Vậy người muốn thế nào ? Người muốn đi đâu ?”.

“Hôm nay ta khó khăn lắm mới tới thăm người, ta không muốn về , ta ngủ ở chỗ này là được rồi”.Cha ta hợp tình hợp lý mà trả lời,cũng tự nhiên giống như ta muốn ăn cơm.

“Người muốn ngủ ở đây ?”.

Cha ta gật đầu : “Ừ , liền ngủ ở đây”.

Ta cúi đầu nhìn nhìn chiếc giường đơn chật hẹp lại nhìn vẻ mặt mong chờ của cha ta : “Không được, chỗ này không thể chen chúc hai người”.Ta kiên quyết từ chối cha ta.

Nhưng cha ta vẫn như trước không có buông tha : “Sao lại không chen vào được,có thể mà”.

Không đợi ta đáp trả,Lý Bình đã mở miệng : “Trương Tư Khải , kỳ thực chen một chút cũng tạm chấp nhận được, bác trai khó khăn lắm mới tới thăm người được một lần , người không cần vội vã đuổi hắn đi như vậy a, nếu người thực sự không có thói quen , thì để bác trai ngủ cùng ta , chính người cũng có thể ngủ ngon lành rồi”.

“Đúng vậy,nếu không thì cùng chúng ta ngủ cũng được”.Ngay cả Chu Lập và Giang Đào cũng đồng thời tham gia góp vui.

Kỳ lạ quá rồi, ta bắt quá ra ngoài mua cơm có một lát,cha ta như thế nào lại cùng với mấy người này đã quen nhau như vậy ? Nhưng bất kể như thế nào ,ta quyết không để cho cha ta và kẻ khác cùng nhau ngủ được , đây không phải là đem dê vào miệng sói sao !Nghĩ đến đây, ta chỉ có nói : “Quên đi , người không muốn trở về thì ở cùng ta chen chúc một chút là được rồi”.

“Thật tốt quá, Tiểu Khải thật tốt”.Cha ta quay lại phía ta mỉm cười ngọt ngào, thấy ta đã gần như ngây dại.

Hết chương 21.

22. Chương 22

Ngủ chung một giường với cha ta đúng là một loại tra tấn, thân thể đã cấm dục 4 tháng kêu gào được phát tiết, người mình yêu nằm bên cạnh, chính mình lại muốn cố gắng giữ tỉnh táo, quả thực là đau khổ. Cha ta như cố tình, khi ta vừa lên giường hắn liền kêu lạnh, gắt gao tiến sát đến bên cạnh ta, lại còn đem chân chui vào giữa hai chân ấm áp của ta. Ta không thể không thấp giọng mà cảnh cáo hắn: “Người không nên lộn xộn”.

“Lạnh”.

“Dù có lạnh người cũng không cần phải lộn xộn, nếu không ta cũng không cam đoan có chuyện gì xảy ra hay không”.

“...”.

“Tay của người cũng không nên duỗi nên người ta a”.

“Tay cũng lạnh”.

“Vậy người ở trên người ta sờ loạn cái gì?”.

“Cái chỗ này không ấm áp, ta muốn đổi chỗ khác a”.

Cha ta trả lời hợp tình hợp lý, ta tức giận hận không thể đá hắn xuống giường. Tay ở trên người ta sờ tới sờ lui, một chân lại không an phận ở giữa hai chân ta nhích tới nhích lui, ta bị hắn làm cho dục hỏa đốt người rồi.

“Ba”. Ta bắt được cánh tay hắn đang luồn vào trong quần lót của ta, trong giọng nói đã loáng thoáng mang theo vài phần cảnh cáo rồi: “Người nếu như không dừng tay, hậu quả ta chịu trách nhiệm không nổi”.

Cha ta nằm bên cạnh ta, ghé sát vào tai ta thấp giọng nói: “Ta nhớ người rất muốn ta đối với người chịu trách nhiệm a, có phải không?”. Bên tai ta bị một trận ngứa, toàn thân giống như điện giật: “Người muốn thế nào?”.

“Dọn về nhà đi, Tiểu Khải”.

“Ta không muốn”.

“Ta thật sự rất nhớ người”.

“Người có Y Lâm là được rồi”.

“Người còn giận nấy sao?”.

“Người cảm thấy vậy sao?”.

“Tiểu Khải

~”.

Âm thanh của cha ta mềm nhũn, lại mang theo một phần khàn khàn: “Cùng ta về nhà đi, người coi nơi này của người, người không phải cũng rất muốn đấy sao?”. Tay của cha ta bị ta giữ chặt đã thoát khỏi, lại một lần nữa nắm lấy phân thân đã sớm trưởng ra.

“Nếu người di chuyển, ta sẽ không bỏ qua cho người. Người đã quên chuyện ngày đó người ở dưới thân thể ta cầu xin tha thứ sao?”.

“Đây là kí túc xá, ta không sợ”.

Ta cẩn thận nghe xung quanh một chút, hô hấp của ba người bọn họ bình ổn, tất cả đều đang ngủ. Ta yên tâm, phân thân lập tức rục rịch.

“Người xem xem ta có sợ không? Có một câu: ‘đùa với lửa người tự thiêu’ người đã nghe qua chưa?”.

Cha ta có một chút xấu hổ, cười một chút, rút tay về.

“Bây giờ muộn rồi”.

Ta một phen ôm lấy thắt lưng cha ta, làm cho hấn gắt gao kể sát cơ thể ta , nghe cha ta có vài phần kinh hoảng thấp giọng nói : “Không muốn,Tiểu Khải,không muốn ở tại đây , vạ nhất...Aa”.

Bàn tay ta luồn vào trong quần áo của hấn , hung hăng sờ hai chỗ nhô lên ở trước ngực, nghe hấn kêu lên một tiếng , lại sợ người ta nghe được nên hết sức kiềm chế.

“Thoải mái sao?”.

“Aaa...không...thoải mái”.

“Chúng ta liền làm thêm chút chuyên nữa chứ”.

Miệng vừa nói xong,một bàn tay của ta hướng về phía phân thân cha ta,nắm chặt lấy ,bắt đầu lên xuống xoa nắn phân thân của cha ta.

“Không...không cần như vậy...Tiểu Khải...”.Tiếng thở dốc của cha ta ngày càng tăng thêm , ngón tay của hấn bám chặt lấy bả vai của ta,lực cũng ngày càng lớn.

“Thả lỏng một chút , chúng ta làm đi”.

“Aaaa ~ ~ không

~”.

Miệng cha ta thì từ chối ,thân thể trong lòng ta lại xoay tới xoay lui,cọ xát làm ta không thể khống chế được chính mình.

“Không nên ngộ nguậy nữa ”.

“Aaaa ~~”.Cha ta vẫn đang nhích tới nhích lui.

Ta dùng sức làm cho hấn trở mình, đưa lưng về phía ta nằm , sau đó tay chân nhanh lẹ cởi quần áo hấn ra,đem phân thân cực nóng của ta mà nhắm ngay vào nụ hoa của cha ta , cố ý ở bên ngoài lưu luyến không đi vào trong.

“Tiểu Khải

”.Cha ta khó chịu mà la lên tên ta.

“Làm sao vậy ?”.

“Nhanh lên một chút...”.

“Nhanh như thế nào a ?”.Ta cố ý giả bộ không hiểu , cảm thụ được sự lo lắng của cha ta.

“Tiến vào...nhanh một chút tiến vào...”.

“Là người kêu ta vào đấy nhá, không được phép kêu đau, nếu không sẽ bị người khác nghe thấy được”.

Dương vật to không một chút lưu tình mà xỏ xuyên vào thân thể cha ta , tay cũng sớm chuẩn bị bịt kín miệng của cha ta , khiến cho tiếng kêu sợ hãi của hấn thành tiếng thì thầm nức nở.Từ lâu đã kiềm chế ham muốn, vào giờ phút này được phát tiết, ta tùy ý ở trong hậu huyệt của cha ta va chạm ma sát , nghe âm thanh của cha ta của cha ta dần dần trở nên đuối,một lần rồi một lần tiến sâu vào thêm.

Cha ta liều mạng tiếp đón phân thân của ta đi vào,bất cứ lúc nào cũng có thể bị người phát hiện khiến cho hấn kích thích hưng phấn đến cả người phát run , hấn cố gắng hết sức để kiềm chế âm thanh kích động của chính mình , nhưng không có cách nào làm giảm bớt tiếng thở dốc nặng nề của hai người chúng ta.

“Người làm cái gì vậy ?”.Giang Đào ở giường liền kề đột nhiên nói một câu.

Trong lòng ta cả kinh,lập tức cảm thấy cha ta cũng cả kinh,có thể bởi nguyên nhân khẩn trương ,hậu huyệt hấn bất ngờ co lại, ta nhất thời không khống chế được chính mình ôm chặt lưng hấn trong thân thể hấn bắn ra.

“Bài tập của ta vẫn chưa làm xong đâu”.

Giang Đào lại tiếp tục hàm hàm hồ hồ nói một hơi thật dài , hóa ra chỉ là nói mớ mà thôi.

“Tiểu Khải ...Có phải có người phát hiện ra rồi không ?”.

Âm thanh của cha ta yếu ớt như tiếng vo ve của con muỗi,còn có chút phát run,rõ ràng là rất sợ hãi.

“Không có việc gì , chỉ là nói mớ mà thôi”.

Cha ta trở mình một cái, tựa vào trong lòng ta . Ta vừa định hưởng thụ một chút ôn nhu hiếm có này,nhưng ngay khi đó chiếc giường của chúng ta tuyệt không thức thời mà kêu kẻo kẻo kẻo kẻo.Tiếp theo Chu Lập lại mơ mơ màng màng rời giường đi WC, cha ta ngay lập tức kúi vào trong lòng ta ngay cả cử động cũng không dám, vì vậy , ta và cha ta trải qua một đêm khó ngủ nhất trong cuộc đời.

Ngày hôm sau ta và cha ta cùng lười biếng,ta không đi học mà cha ta phá lệ không có đi làm , sau khi bận rộn phòng rồi hết đi, cha ta lôi kéo cha ta theo hần về nhà.

Ta lạnh lùng hừ lạnh một tiếng,sau đó nói cho hần biết ta không quay về.

“Người thực sự không quay về”.

Cha ta lôi kéo tay ta lắc tới lắc lui,đáng thương hề hề nhìn ta : “Trở về đi , được không Tiểu Khải , ta muốn người cùng ta trở về đi”.

“Không”.Ta trả lời như đinh đóng cột.

“Vì sao lại không a ?”.

“ ... ”.

“Vậy người tiễn ta về nhà có được không ?”.

Ta do dự 3 giây sau đó đáp ứng.Để tránh người cha luôn luôn mơ mơ màng màng thực sự đem chính bản thân mình đánh mất.

Tuy rằng đưa cha ta đến cửa nhà , nhưng ta cũng không hề có ý nghĩ vào trong nhà , sợ cha ta lại liều mạng muốn giữ ta ở lại, cũng sợ chính mình nhất thời mềm lòng mà đáp ứng hần. Ta đã lĩnh giáo qua loại thống khổ một lần rồi,cũng không có ý định lĩnh giáo thêm lần nữa.

Cho nên ,khi cha ta đứng ở bậc cầu thang kéo ta vào trong,ta cương quyết không theo,hai người chúng ta trong lúc này hình thành một màn quái dị.Dây dưa vài phút đồng hồ sau , cha ta rốt cuộc cũng buông mạnh ta.Hần thở phì phò, nước mắt chảy ròng ròng ngồi ở bậc cầu thang.

“Tiểu Khải là một đứa trẻ hư”.Hần gần như là vừa khóc vừa nói : “Tuyệt đối không có chăm sóc ta , ta ghét nhất Tiểu Khải, ghét nhất”.

Tâm địa ta cứng rắn không nói lời nào.

“Được rồi , ta đáp ứng người còn được không ?”.Cha ta giống như giận dữ nói : “Ta về sau sẽ không cùng nữ nhân khác chung sống,ta cũng không có kết hôn,ta chỉ cùng người sống chung, như vậy đã được chưa ?”.

Ta khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười,ta rốt cuộc cũng thành công rồi ! Trong lòng kích động hận không thể nhảy lên mà gào thét, nhưng vẫn giả bộ kiêu dẳng không có chuyện gì : “Đúng vậy sao ? Người giữ lời chứ ?”.

“Đương nhiên”.Cha ta đôi mắt thì hồng hồng, vẻ mặt thì ủy khuất.

“Như vậy...”.Ta kéo cha ta ở bậc cầu thang lên : “Chúng ta vào nhà đi”.

Hết chương 22.

23. Chương 23

Ta chỉ dùng 2 năm đã học xong đại học, dù sao cũng là tu học một chút, miễn là học đủ để tốt nghiệp.Sau khi tốt nghiệp ta giữ đúng lời hứa đến tập đoàn Hoàn Vũ làm việc, trong thời gian này , ta và cha ta sống

chung với nhau vẫn rất tốt, tuy cha ta thỉnh thoảng có hơi ồn ào giận dỗi, theo ta mà phát ra chút cáu kỉnh, bắt quá ta luôn luôn bình tĩnh tương đối, nước đến đấp bờ rồi cũng qua, có lúc tỉ mỉ nghĩ lại, bộ dạng này của cha ta cũng rất đáng yêu.

Ta làm trong chi nhánh của tập đoàn Hoàn Vũ một năm rưỡi, bởi vì làm việc xuất sắc mà được điều lên tổng công ty, lại làm một thời gian ngắn sau đó chính thức nhận chức trợ lý tổng giám đốc, nói đúng ra là, hiện tại ta đây, là trợ lý của tổng giám đốc Lam Phi tập đoàn Hoàn Vũ.

Còn nhớ rõ ngày đầu tiên ta đến chỗ làm việc của Lam Phi, hần cười nói: “Thấy thế nào, Trương Tư Khải, ta biết ta sẽ không nhìn nhầm người mà”.

Ta cũng đáp lại hần một nụ cười ngậm ngùi.

Lam Phi đối với ta rất tốt, vượt qua cả sếp bình thường đối tốt với nhân viên, nhưng cũng không có mưu đồ gì. Hần nói hần cảm thấy ta giống thời điểm của hần khi xưa, có những lúc ngẫu nhiên hần nói hi vọng con hần có thể giống ta thì tốt rồi.

Ta đã thấy con của Lam Phi một lần, nhớ rõ đứa trẻ kia tên gọi là Lam Thiên. Lam Thiên cho ta ấn tượng đầu tiên đó chính là một đứa trẻ rất yếu đuối không giống với Lam Phi. Chẳng những lớn lên không giống, thần thái cũng không giống, tính cách càng không giống, mà ngay cả bất luận cái gì cũng không có nét hao hao. Ta rất kì lạ mà nhìn vào Lam Thiên một hồi lâu, bắt đầu có chút hiểu câu nói kia của Lam Phi: hi vọng con hần có thể giống ta một chút thì tốt rồi.

Chỉ có điều, những nghi ngờ của ta không lâu sau đã được xóa bỏ, ngày đó Lam Phi uống rượu say, vô tình nói ra một bí mật. Lam Thiên kia không phải là con ruột của hần, mà là kết quả của vợ hần cùng kẻ khác vụng trộm mà sinh ra, mà con trai ruột của hần lại không biết lưu lạc chỗ nào. Ta vì Lam Phi mà thở dài, một người như vậy mà cũng có chuyện không được như ý, quả đúng như câu ‘thiên hạ chuyện không như ý có đến tám chín phần’. Bất quá mặc dù nghĩ như thế, ngày hôm sau ta giả bộ như cái gì cũng không biết, ta biết rõ, người như Lam Phi, quyết không cần bất cứ loại thương hại nào.

Qua mấy năm sau, Lam Phi nói cho ta biết một tin tốt. Hần nói hần đã tìm được con trai ruột rồi, hơn nữa còn rất vui mà nói cho ta biết con hần thực sự rất xuất sắc. Đó là lần duy nhất ta thấy Lam Phi biểu lộ tình cảm rõ ràng như vậy, không biết tại sao, tại thời khắc ấy ta đột nhiên nhớ tới ta đến bây giờ đều là tùy tiện trong cuộc sống của cha ta. Lam Phi nói con hần tên là Lam Vũ, còn nói Lam Vũ lúc còn nhỏ rất thông minh, mà tính tình cũng giống như hần lúc còn trẻ, hần nói lúc hần nhìn Lam Vũ đột nhiên cảm thấy bản thân có chút già rồi, cảm thấy bản thân đã quá mệt mỏi. Ta không nói gì, chỉ là lẳng lặng nghe hần kể, bởi vì ta biết rõ, khi đó hần cần một người nghe đáng tin.

Không lâu Lam Phi đem Lam Vũ đến công ty, hơn nữa lại còn đem Lam Vũ giao cho ta, để ta kèm cặp đứa bé này. Thành thật mà nói, ta cũng thấy thích đứa bé này, nó chẳng những bộ dạng anh tuấn, mà còn có khôn khéo giỏi giang, theo ta học tập đến ngày thứ ba liền nói cho ta biết: “Ta biết cha ta vì cái gì lại thích người”.

“Hử? Vì cái gì?”. Ta mỉm cười hỏi hần.

“Bởi vì người không có dã tâm”.

Ta cười hỏi: “Làm sao người biết ta không có dã tâm, nói không chừng ta thâm tàng bất lộ ấy chứ nhỉ?”.

Lam Vũ rất khinh miệt mà nở nụ cười: “Ta cũng không sợ, bởi người đâu không lại ta”.

“Ta thích vẻ kiêu căng của người”.

“Ta cũng thích vẻ thâm tàng bất lộ của người. Nếu người đồng ý, chúng ta có thể là bạn tốt”.

Vì thế ta cùng Lam Vũ trở thành bạn.

Sau này, ta biết Lam Vũ dường như cùng Lam Thiên có cái gì đó, nhưng ta cũng không hỏi, nếu cần thiết phải nói, chính Lam Vũ sẽ nói cho ta biết.

Ta biết Lam Vũ cũng biết chuyện này, nhưng hần cũng không nói gì thêm.

Nếu chuyện nhất định phải phải nói rõ , sẽ nói về một thời gian lâu sau khi Lam Thiên vào công ty.Khi đó Lam Vũ hận không thể cột Lam Thiên trên người hắn, một chút cũng không rời.Lam Thiên khi đó cũng không nhất gan và bất an như lần đầu tiên ta gặp hắn,so với ban đầu,hắn dường như trở thành một người khác.Ta không tin có người có thể thay đổi nhanh đến vậy,vì vậy cảm thấy nên thử hắn một chút.

Rốt cục ta cũng tìm được cơ hội,hướng phía hắn nói :

“Nói thực ra, ta đối với người hết sức thất vọng”.Khóe miệng của ta nhếch lên cười châm chọc :”Nếu chưa thấy qua bản thân người trước kia,ta cũng không ôm hi vọng lớn như vậy, bắt quá khi đó ta nghĩ , Lam Vũ thiếu gia xuất sắc như vậy thích một thứ gì đó, ít nhất cũng có một lý do chính đáng nào đó,đáng tiếc nhìn thấy người sau này chỉ làm cho ta càng thêm thất vọng ”.

“Ngu xuẩn , chậm chạp , không biết tốt xấu, lẫn vào trong đám người bình thường cũng không tìm thấy.Ta thật không rõ Lam Vũ thiếu gia sao lại thích loại người như người ”.

Sau đó biết rõ là không đúng ta vẫn thuận tiện nói cho hắn biết Lam Vũ đã có vợ chưa cưới.

Nhìn thấy thiếu niên đáng thương sắc mặt tái nhợt còn giả bộ vẻ mặt bình tĩnh , ta cảm thấy đùa nghịch rất vui a! Nhưng mà , đứa nhỏ nhất gan kia rốt cuộc cũng trưởng thành.

Ngay đêm hôm đó Lam Vũ cầu hôn Lam Thiên .Ta về đến nhà , cha ta rất nhàm chán mà nhìn TV chờ ta.

“Vì sao lại về trễ như vậy!”.

Giọng điệu của hắn giống như là oán phụ.

“Ta còn phải làm việc a”.Ta cúi đầu phục nếm tới rồi đến bên ghế salon dựa vào hắn.

Cha ta hướng sang bên né tránh , ta cũng dựa sang theo.

“Người đừng dựa vào ta, ta cũng mệt lắm”.

“Đúng lúc ta cũng thấy mệt mỏi

như vậy đi , ba , ngày mai chúng ta đi châu Âu du lịch đi”.

“Thật sao?”.

Cha ta phản kích giống như trẻ con.

“Đúng a , ta đã chuẩn bị tốt rồi”.

“Nhưng mà ta còn chưa xin phép nghỉ ,còn phải chuẩn bị đồ đạc nữa”.

“Một lát nữa chuẩn bị là được rồi”.

“Nhưng mà công việc...”.

“Không cần lo đến nó, giao cho Lâm Quý Chi tự mình xử lý”.

“Nhưng mà...”.

Ta hôn lên môi hắn , không để hắn có cơ hội nói . Ta nhất thiết phải xin phép nghỉ trước Lam Vũ,nếu không ở lại làm việc nhất định là làm đến mệt chết, Lam Vũ bạn tốt của ta,lần này phải xin lỗi người rồi.

Cuối cùng, ta ở trong lòng nói như vậy.

Toàn văn hoàn.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/ai-thuong-nhat-ca-nhan>